

هۆکاره کانی زیادو که می پاوره

نوسینی
عبدالرزاق کوری عبدالمحسن البدر
وهرگیرانی
زرلانا فاروق محمد رشید

www.lqra-ahlamontada.com

لەکتەب (کوردی، عەرەبی، فارسی)

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ بېگە

(مۆتىزىل ئىتقائى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەجى پېگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پېگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

ھۆکارەکانى زیادو کەمى باوەر

أسبابُ زیادةِ الإيمانِ ونقصانهِ

نــاوی کتــیب هۆکاره کانی زیادوکه می باوه پ

دانـــــراوی دکتۆر عبدالرزاق بن عبدالمحسن البدر

وه رگتپرانـــــی زانا فاروق همه په شید

پیداچـــــوونه وه ئاکۆ جلیل کریم ((گوخلانی))

نۆره و سالی چاپ یه که م ۲۰۱۴ ز

ژماره ی سپاردن (۲۱۸۱) ی سالی (۲۰۱۳) ی پیدراوه .

أسباب زيادة الإيمان ونقصانه

هۆکاره کانی
زیادو که می باوه

نوسینی
عبدالرزاق کوری عبدالحسن البدر
ومرگیپانی
زانا فاروق حمه رشید

پیشہ کی وہر گپڑ

سوپاس بۆ خوی گهوره و میهره بان که مؤلّت و دهر فته تی دام بۆ وهر گپڑانی نهم پهرتوو که به نرخه ﴿أسبابُ زیادهِ ایمانٍ ونقصانه﴾ که باس له زیادبوون و که مبوونی باوهر ده کات ، هی مامۆستای پایه بهرز عبدالرزاق البدر خوی گهوره بیاریزیت .

خۆشه ویستان شهره ف و رپڑی مروّفی موسولمان له وه دایه که ههمیشه له پیشبر کیدا بیت بۆ نزیکبونه وه له خوی پهروهردگار به لّام نهو نزیکبونه وه یه نایه ته بهرهم به پاراستی سنووره کانی خوی گهوره نه بیت له گه ل دوور که وتنه وه له قه ده غه کراوه کانی وه ههر نه وه شه هۆکاری زیادبوون و بهرزبونه وه ی باوهری بهنده یه لای پهروهردگاری مهزغان ، به لّام به داخه وه نه مروّ جیاوازیه کی زۆر ده بینریت له ناو نومه تی نیسلامیدا لهو پرووه وه له گه ل نه وه ی چینی سه ره تای نهم نومه ته خۆشحال و خۆشگوزهران بوون به هۆی بوونی باوهرپنکی دامه زراو و نزیکبونه وه یان له خوی پهروهردگار به لّام نهم رۆ ده بینن که که سیک رۆژنیک کارینکی چاکه نه نجام بدات نهوا چهند رۆژنیک له کار ده که ویت نهویش به هۆی په له کردنه له گه یشتن به بهربووم و پنگه یشتی ، نه مهش به بۆنه ی کهم زانسته له بهرنامه ی پیغه مبه ر ﷺ و پشتکردنه له ناینی پهروهردگار به لّام ههر که سیک بیه ویت بۆلای پهروهردگار بروات و باوهرپنکی دامه زراوی هه بیت نهوا با شوین پیغه مبه ره که ی ﷺ بکه ویت چونکه خوی گهوره ده فه رمویت ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَاسُ الْمُنِيرِ﴾ النور: ۵۴ واته ﴿پیان بلی : گوپړایه لی راسته قینه ی خواو گوپړایه لی پیغه مبه ر ﷺ بن خۆنه گهر پرویان وهر گپړاو راستیان نهوت نهوا به راستی زیانتان ههر به خۆتان گه یاندووه چونکه نهو په یامبه ره ﷺ ته نها نه رکی راگه یاندنی په یامی خوی له سه ره نیوهش بهرپرسی نه رکی سه رشانی خۆتان ده بن ، خۆنه گهر فدرمانه بردارو گوپړایه لی نهو بن نهوا ریتوین و بهختیار ده بن دلنیاش بن که پیغه مبه ر ﷺ ته نها راگه یاندنی ناشکراو پرونی له سه ر شانه ﴾ .

جاهه رکه سیک باوهری تهوا و دامه زراوی هه بیت نهوا خۆی سوود مه ند ده بیت له دونیاو دوا رۆژدا .

خوینەری بەرپێژ : پایەکانی باوەر شەشن ئەویش باوەرپێنانه بەباوەرپێکی تەواو بێ هیچ گومان و دوودلیەك بەخوای گەورەو فریشتەکانی و پەرتوو کە ئاسمانیەکانی و پێغەمبەرانى سەلامى خوا لەهەموویان بێت و رۆژی دواى و قەزاو قەدەر بەچاك و خراپىسەو هەروەك لەفەرمودەكەى جیبریلدا هاتوو لەگێڕانەوێ (عومەرى كورى خطاب) وە پەزای خوای لى بێت كەدەفەرمویت : قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ « أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ »^۱. واتە : جبریل سەلامى خوای لى بێت فەرمووی هەوالم بەدەری دەربارەى باوەر ئەویش فەرمووی : ((باوەر ئەوێسە كە باوەر پت هەبێت بە خواو فریشتەکانی و پەرتوو کەکانی و پێغەمبەرەکانی سەلامى خوا لەهەموویان بێت و رۆژی دواى و باوەر پت بەقەزاو قەدەر هەبێت بەخێر و شەپەو)) .

بۆیە بەم رۆنکردنەوێسە بۆمان دەردەكەوێت كەپایەکانی باوەر شەشن جاتا بەندە باوەرو زانست و هۆشیاری زیاتر بێت ئەوا باوەری زۆرتر دەبێت و لای خوای گەورە بەرز دەبێتەو و دەبێتە هۆكاری دەربازبوونی لە ئاگرى دۆزەخ ، جا ئامۆژگارى خۆم و هەموو موسڵمانێك دەكەم كەخەریكى خویندن و خویندنەوێ ئەم جۆرە پەرتوكانە بن تا باوەرپێکی سەلامەت و دامەزراویان هەبێت .

و لەكۆتایدا ئەوێ شایەنى باسە دواى سوپاسى خوای گەورەو پەروەردگار رێزو سوپاسى خۆم دەردەبێم بۆ براى بەرپێزو خوشەویستم مامۆستا ئاكۆى بەرپێز لەسەر یارمەتى دان و ماندوبوونى لەگەڵدا بۆ تەواو كردنى ئەم كارە ، داوا كارم لەخوای گەورە منیش و ئەویش و هەموو موسڵمانێك موفەق بكات بۆكارى چاكە .

براتان

زانا فاروق حەمە رشید

۱۹ - شوال - ۱۴۳۴ كۆچى

شارى سلیمانى

^۱ صحیح مسلم للنسایورى (۱ / ۲۸)

﴿ پيشه کی دانہ ربو چاپی به که م ﴾

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

شاراوه نيه باوهر چهند پله به کی بهرز و چهند جینگایه کی بلندی هیهه گرنگزینی گرنکه کان و پیوستزینی پیوستیه کان و گهوره ترین و بهنرخزینیانه به ره های ، وه هه موو چاکه به که له دنیاو دواوژژدا وه ستاوه له سهه بوونی باوهر و دروستیه تی و سه لامه تیه که ی ، وه بو باوهر هیهه چهن دین سوودی زور و بهروبوومی گه یو و خوش و خوار دنی بهرده وام وه چاکه ی هه میشه ی .

وه لیرو دا چست و چالا که کان به خیرایی ههستان و پیشبر کی کاره کان ده ستیان کرد به پیشبر کی بو گویدان به تهواو کردن و هینانه دی باوهر ، که سی موسولمانی سهر که وتوو پیوسته بایه خدانی به باوهر ی له هه موو شتیکی تر گه وره تر بیت ، وه کاتیک که پیشینه ی و سه ره تاو چاکترینی نه م نومته به کرده وه نه م راستیه یان هینایه دی بایه خدانیان به باوهر یان دیار و ناشکرا و گه وره بوو .

نەوان رەزای خویان لیبیت پەیمانان لە گەڵ باوەرپاندا بەستبو ، وە کارەکانیان بو بەهێز بوونی باوەرپان دۆزیووە و نامۆزگاری یە کریان پێ دەکرد ، و تە لێانەو دەربارە ی نەم باسە زۆرە :

۱- عومەری کۆری خەطاب (رەزای خوی لیبیت) بە هاوێلەکانی دەیفەرموو :
(وەرن ئامادەبن با باوەرمان زیاد بکەین) وە لە دەربڕینیکی تر دا هاوێلەکانی دەیفەرموو :
(وەرن با باوەرمان زیاد بکەین) .

۲- وە عەبدوللای کۆری مەسعود (رەزای خوی لیبیت) دەیفەرموو : (بابە یە کەو دەابنیشین تا باوەرمان زیاد بکەین) ، وە لە دوای پارانەو کانیدا دەیفەرموو :
(پەرورەدگارا باوەر و یەقین و تێگەشتەم زیاد بکە) .

۳- وە موغادی کۆری جەبەل (رەزای خوی لیبیت) دەیفەرموو : (بابە یە کەو دەابنیشین ساتیک باوەرمان زیاد بکەین) .

۴- وە عەبدوللای کۆری رەواحە (رەزای خوی لیبیت) دەستی چەند کەسیکی لە هاوێلانی دەگرت و دەیفەرموو : (وەرن با ساتیک بە باوەرەو بەسەر بەرین ، وەرن با یادێ خوی گەورە بکەین و باوەرمان زیاد بکەین بە گوێرایەلی فەرمانەکانی ، بەشکم خوی گەورە بە لی خوش بوون و لی بووردنی خوی باسەمان بکات) .

۵- وە ئەبو دەرداء (رەزای خوی لیبیت) دەیفەرموو : (لە تێگەشتوویی بەندە ئەو یە کە بزانی تەباوەری بەروە زیاد بوون دەروا یاخود بەروە کەم بوون ، وە لە تێگەشتوویی بەندە ئەو کە بزانی دوودلی و وەسەسە و لەخستەبردنەکانی شەیتان لە کۆیو بۆ دیت) .

۶- وە عومەیری کۆری حەبیبی خەطمی (رەزای خوی لیبیت) دەیفەرموو : (باوەر زیاد دەکات و کەمیش دەکات ، پێ و ترا : بەچی زیاد و کەم دەکات ؟ فەرموی : هەر کاتیک یادێ خوی گەورەمان کرد و سوپاسمان کرد و بە پاکمان راگرت) واتە : سبحان الله - مان کرد ، ئەو زیاد بوونی ، وە هەر کاتیک لی بی ناگا بووین و لە دەستمان داو لە یادمان کرد ئەو کەم بوونە کە یەتی) .

۷- وه عهلقه مەدی کوری قەبسی نوخەعی (رەحمەتی خوای لیبیت) کە یەکیکە لە پیاو گەورەکانی تابعی دەیفەرموو بە هاوێڵەکانی : (بابڕۆین باوەرمان زیاد بکەین) .
 ۸- وه پرسیار کرا لە ئەوزاعی (رەحمەتی خوای لیبیت) نایە باوەر زیاد دەکات ؟
 فەرمووی : (بەلێ هەتا وەك کێویکی لیدیت ، وه وترا کەمیش دەکات ؟ فەرمووی : بەلێ ئەوندە کەم دەکات هەتا وای لیدیت کە نەمییت) .

۹- وه پرسیار کرا لە پیشەوای ئەهلی سوونە و جەماعە ئەحمەدی کوری حەنەل (رەحمەتی خوای لیبیت) دەبارە ی باوەر کە نایە زیاد و کەم دەکات ؟ فەرمووی :
 (زیاد دەکات بە ئەندازەی ئەوێ هەتا دەگاتە سەر و حەوت ئاسمانە کە ، وه ئەوەندەش کەم دەکات هەتا دەگاتە خوار و حەوت چینی زەوی) .

وه (رەحمەتی خوای لیبیت) دەیفەرموو : (باوەر وتە و کردەوێ ، زیاد و کەم دەکات ، کاتیک چاکەت کرد زیاد دەکات وه کاتیک خراپەت کرد کەم دەکات) .
 وتە لەبارەیانەو زۆر زۆر ، وه هەروەها هەر کەسێک بێر لە ژانیان بکاتەو و هەواڵەکانیان بخوێنێتەو زۆر بایە خدانیان دەزانێت بە باوەریان و گەرنگیان چەندە بۆی هەبوو .

بێگومان ئەو کۆمەڵ هەلبژاردە یە زانیان کە بۆ باوەر چەند هۆکاریک هەیە پێی زیاد دەکات و بەهێز دەبێت و نەشوێنای پێ دەکات ، وه چەندین هۆکاریش هەیە کە پێ کەم دەکات و لاواز و بێ هێزی دەکات ، بۆیە کۆششیان کرد لەو کارانەی کە باوەریان پێی تەواو بەهێز دەبێت ، وه زۆر بە ناگا بوون لە هەموو ئەو هۆیانەی کە باوەر پێی کەم و بێ هێز دەبێت ، ئا بەو بوون بە مەزقە چاک و بەرزە هەلبژاردەکان .
 هەر لەبەر ئەمە بێگومان لە ناسینی ئەم هۆکارانە مەبەستم : هۆکارەکانی زیاد بوون و کەم بوونی باوەر ، چەندین سوو د قازانجی زۆر و چر و پر هەیە ، بەلکۆ پێویستی زۆرە بۆ ناسینیان و بایەخ پێدانیان و شارەزابونیان و ناساندنیان ، چونکە باوەر بەراستی تەواویەتی بەندە یە و پێگەی نەجات و سەر فرازیەتی ، هەر بە باوەر پلەو پایە ی لە دنیا و دواڕۆژدا بەرز دەبێتەو ، وه هۆکار و پێگەی هەموو چاکە یە لە ئیستا و داها تێر و شدا

بۆیه باوەر نه دهست ده کهوێت و نه بههیزو پتهو و تهواو دهبیّت تهنها به ناسینی رینگا و هۆکاره کانی نهبیّت.

بۆیه جیّی خۆیهتی بۆ نهو کهسه موسولمانه‌ی به‌تهنگ خوشگوزهرانی خۆیه‌وه ده‌جیّت و نامۆزگاری ده‌روونی خۆی ده‌کات هه‌ول بدات بۆ ناسینی نهو هۆکارانه و بیران لیّ بکاته‌وه و پاشان جییه‌ی بکات له‌ژيانیدا ، بۆ نه‌وه‌ی باوه‌ری زیاد بکات و یه‌قینیشی پتهو بیّت وه ناخ و ده‌روونی خۆیشی له‌ هۆکاره‌کانی که‌م بوونه‌وه‌ی باوه‌ر دوور بخاته‌وه و بیشی پارێزێت له‌ که‌وته‌ی ناوی ، بۆ نه‌وه‌ی پارێزراو بیّت له‌ دوا‌رۆزه‌ زیان به‌خش و سه‌ره‌نجامه‌ به‌ئیشه‌که‌ی ، جا هه‌ر که‌سیک یارمه‌تی درا‌بیّت بۆ ئه‌مه‌ نه‌وه یارمه‌تی و هاوکاری کراوه بۆ هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌ک .

شیخی زانا و پایه‌ به‌رز عه‌بدله‌مانی سه‌عدی (په‌حه‌تی خوای لی‌بیّت) ده‌فه‌رمو‌یت :
به‌نده‌ی باوه‌ر داری رینویی کراو هه‌ول بۆ دوو شت ده‌دات :

۱- دامه‌زراندن و هه‌تانه‌ جیّی بنه‌ماکانی باوه‌ر و لق و پۆپه‌کانی وه جیّی به‌جیّ کردنی به‌ زانست و کرده‌وه و حالّی خۆی ده‌بیّت .

۲- هه‌ول دان بۆ نه‌هه‌شتنی نهو شتانه‌ی که‌ نه‌فس و ده‌روونی له‌ناو ده‌بات یاخود که‌م و بیّ نرخی ده‌کات له‌ فیتنه‌ دیار و شاراوه‌کان ، وه چاره‌سه‌ری نهو که‌م ته‌رخه‌میه‌ش ده‌کات که‌ تیایدا‌یه‌ یه‌که‌م جار وه پاشان نه‌وه‌شی که‌ وێراویه‌تی بیکات دووهم جار به‌ ته‌وبه‌یه‌کی پاک و خاوین و گه‌یشتن به‌ کاروان پێش له‌ده‌ست دانی ^۲ .

وه لیره‌وه‌ بۆت ده‌رده‌که‌وێت برای خۆشه‌ویستم ئه‌م کتێبه‌ی که‌ له‌به‌رده‌ستدا‌یه ، روونکردنه‌وه‌ی گه‌رنگه‌رین هۆکاره‌کانی زیاد بوون و که‌م بوونه‌وه‌ی باوه‌ری تێدا‌یه ، له‌ بناغه‌دا ئه‌م کتێبه‌ به‌شیک بوو له‌م کتێبه‌م (زیاده‌ الإیمان و نقصانه و حکم الإستثناء فیه ^۳)

^۲ (التوضیح و البیان لشجرة الإیمان) (ص : ۳۸) .
^۳ وهو مطبوع .

ھەندىك لە خۆشەويستان و بەرپۆزان داوايان لىكردم كە بە سەربەخۆيى دەرى كەم بۆ
نەۋەي كە ھەمووان سوۋدى لى بىينن ۋە سوپاس بۆ خوا بە تەۋفيق و منەتى خىۋاي
گەۋرە نەۋە ھاتە جى .

ۋە كردم بە دوو بەشەۋە :

بەشى يەكەم : ھۆكارەكانى زياد بوونى باۋەر .

بەشى دوۋەم : ھۆكارەكانى كەم بوونەۋەي باۋەر .

داۋالەخىۋاي گەۋرە دەكەم كەنەتم چاك بكات و لىم ۋەربگرىت ۋەپازىش بىت لىم

﴿ بهشی به کهم ﴾

هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهپ

بیگومان خوای گهوره بۆ ههموو خوازاویک و داواکراویک هۆکار و رینگهی داناوه که دهیگهیهنیت پی ، وه له گرنگزین و گهورهترین و گشتی ترین داواکراویان که سوودی ههیت باوهپه ، وه بیگومان خوای گهوره چهندين بابتهی داناوه که بههۆیه وه باوهپ بۆخوی وابسته دهکات و بههیزی دهکات ، وه چهند هۆکاریکی زۆریش زیاد دهکات پی و نشه و نهمای پندهکات ، نه گهر بهندهکان کردیان دنیایان بههیز دهیت و باوهپیان زیاد دهیت ، وه خوای گهورهش له قورئاندا پروونی کردۆته وه و پیغمبه ره کهشی ﷺ له فهرموده کانیدا .

بهو هیوایهی گرنگزینی نهو هۆکارانه نهمانه بیت که دیت .

فیربوونی زانستی به سوود

بینگومان گرنگیزین و به سوود ترین هۆکاره کانی زیاد بوونی باوه^۱ فیربوونی زانستی به سووده ئه ویش زانستی شه ریه تی ئیسلامه که له په رتووکی خوی بالآ ده ست و فهرمووده کانی پیغه مبه ره که ی ﷺ پیک هاتووه^۲.

حافظ ابن رجب ره حه تی خوی لیبت : پیناسه ی ئه م زانسته ده کات و ده فهرموویت : زانستی به سوود : له بهر کردنی قورئان و فهرمووده کان و تیگه شتی واتا کانیانه ، وه پابه ند بوون له وه دا به و وتانه ی که هاتووه له هاوه لانی پیغه مبه ره ﷺ وه شوین که وته کانیان و شوین که وته ی شوین که وته کانیان له واتای قورئان و فهرمووده ده بیت ، وه له و وتانه وه ی که لیانه وه هاتووه له بابه ته حه لآل و حه رامه کان و ، خو پاراستن و نه رم و نیانی و ناسینی بابه ته کان ، وه جگه له وان ه ش ئیجتهاد کردن یه که م جار له سه ر جیا کردنه وه ی ساغه کانی له نه خو شه کانی ، پاشان ئیجتهاد کردن دووهم جار له سه ر وه ستانی واتا کانی و تیگه شتی ، وه ئه مه به سه بو که سینک که نه قل و هۆشی هه بیت وه خوی خه ریک بکات به زانستی به سوو ده وه و گونی پیندا ت....))^۳

^۱ سوودیک : شه یخ الاسلام ابن تیمیه ره حه تی خوی لیبت ده فهرموویت : داوا کردنی زانستی شرعی فهرزی کیفایه جگه له وه نه بیت که فهرزی عه یبه ، وه ک داوا کردنی هه موو که سینک له و زانسته ی که خودا فهرمانی پیکردوه و لئی قه دهغه کردوه ، جا نا ته وه فهرزی عه یبه . (الفتاوی) - ۸۰ : ۲۸ - جا فهرزی کیفائی نه وه یه که به کیک پی هه سینت له سه ر نه وانی تر لاده جیت وه ک نویزی جه نازه ، وه فهرزی عه یبیش نه وه یه که له سه ر هه موو که س پیوسته وه ک فیر بوونی یرو باوه ر . " وه رگیز "

^۲ ((فضل علم السلف علی علم الخلف)) . (ص : ۴۵) .

وه حافظ ابن حجر رهنه خوى لنييت : فهرموويه تى : مه بهست به زانست : زانستى شهرعيه نه وهى كه له شاره زابونيدا سوودى نه وه ده به خشيت كه پيوسته له سهر كه سى پينگه يشتو له كاروبارى ثابنه كهى له عياده ته كانى و مامه له كانى ، وه زانست به خوداو صيفه ته كانى ، وه نه وه شى پيوسته له سهرى كه پى هستيت ، وه پاك راگرتنى خودا له كه م و كورتى ، وه ته وه رى نه مهش وه ستاو له سهر زانستى " ته فسير و فهرمووده و فقه " ^٦ .

جا ههر كه سيك مؤفقه بكريت بو نه م زانسته نه وا مؤفقه كراوه بو گه وره ترين هو كاره كانى زياد بوونى باوه ر ، وه ههر كه سيك تير وانيت و بير بكاته وه له ده قه كانى قورنن و سوننه ت نه وا نه وه ده زانيت .

خوى گه وره ده فهرمويت : ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا

بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَرْيُومُ الْحَكِيمُ ﴾ ^(١٨) ال عمران: ١٨

واته : خوى گه وره له ريگه ي دروست كراوه كانيه وه شايه تى داوه ، خوهر خوى به سه بو شايه تى وه پاشان فريشته كان و زانا كانيش شايه تى ده دن كه هيچ په رستراويك شياوى راسته قينه نيه وه هه موو كاتيكيش له نيو بوونه وه ردا داد په روه رى راگرتووه ، وه دووباره هيچ په رستراويكى تر شياوى راسته قينه نيه ، وه خودا بالا ده ست و زال و كار جوان و خاوه ن حيكمه ته .

وه رگير : - له م نايه ته دا گه وره يى خاوه ن زانا كاغمان بو ده رده كه وييت چونكه خوى گه وره جيايى كردنه وه له كوى بوونه وه رو وه شايه تى خوى و پاشان فريشته كانى له گه ل نه واندا به ده كه وه باس كرد ، وه پيوسته له سهر خه لكيش نه و شايه تيه پر له دادوه ريه قبول بكه ن .

^٦ فتح الباري ((١ : ١٤١)) .

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَكِنَّ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اَيْلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

اٰخِرِ اَوَّلِيْكَ سَنُوتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٦٢﴾ النساء: ١٦٢

واته: به‌لام زاناکانیاں ئه‌وانه‌ی که له زانستدا رۆچوون و زۆر شاره‌زا و خاوه‌ن زانستن وه خه‌لکه باوه‌رداره‌کانیاں ئه‌وانه‌ی که بروایان به‌و کتیه‌هیه که بۆتۆ نیردراره‌ته خواره‌وه وه به‌وانه‌شی که پیش تۆ نیردراره‌ته خواره‌وه ئه‌وانه‌ی به‌باشی نۆیژه‌کانیاں به‌جی ده‌هین و وه هه‌روه‌ها زه‌کات دارانیاں و ئه‌وانه‌شی باوه‌ریان به‌خوداو رۆژی دوا‌یی هه‌یه ئابه‌وانه پاداشتیکی گه‌وره ده‌به‌خشین.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوْا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوْبُهُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٤﴾﴾

نوح: ٥٤

واته: ده‌با ئه‌و که‌سانه‌ی که زانست و زانیاری به‌سوودیان بۆ به‌خشراوه چاک بزانن که ئه‌و قورئانه راست و دروسته‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌یه، جابا ئه‌وانیش باوه‌ری بۆ به‌هین، وه دلا‌کانیشیان ته‌سلیمی بی‌ت و له‌گومان و ئه‌ملاولا بکه‌ویت، وه بینگومان خودای گه‌وره هیدایه‌ت و رینمویی ئه‌و که‌سانه ده‌کات که باوه‌ریان هیناوه بۆ رینگه‌ی راست.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَيَرَى الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ الَّذِيْ اُنْزِلَ اَيْلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِيْ اِلَى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٦﴾﴾ سبا: ٦

واته: ئه‌وانه‌ش که زانستیان بۆ به‌خشراوه، واته: له پێغه‌مبه‌رو ﷺ له‌گه‌ل هاوه‌لان ﷺ سوور ده‌زانن، ئه‌وه‌ی که بۆت نیردراره‌وه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه هه‌ر ئه‌وه راست و دروسته، وه بۆ رینگایی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لات و سوپاس کراو رینمویی ده‌کات.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّكَ اللَّهُ عَزِيزٌ غَفُورٌ

﴿٢٨﴾ فاطر: ٢٨

واته : به راستی له به نده کانی خوادا هدر زانا کان له خودا ده ترسن ، چونکه نه وان له هه موو کهس زیاتر خودا ده ناسن که خاوه نی چ ده سه لاتی که ، وه بیگومان خوای گه وره ده سه لات دارو لیو ورده به .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿١١﴾ المجادلة: ١١

واته : نهو که سانه تان که باوه رپان هیناوه خودا به رزبان ده کاته وه وه نه وانه شتان که زانستیان پندراوه پله یان به سهر باوه رداراندا به رزده کاته وه ، وه خوای گه وره به نا گایه به و کارو کرده وانه ی که نیوه ده بکه ن .

وَفِي الصَّحِيحِينَ : مِنْ حَدِيثِ مُعَاوِيَةَ ؓ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْ فِي الدِّينِ) ^٧ .

واته : له سه حیجی هه ردوو پشه و بوخاری و موسلیم ره هه تی خویان لیبت ، له فهرمووده ی موعاویه (ره زای خرای لیبت) ده لی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : (هه رکه سیلک خودا ویستی چاکه ی بی هیبت نه و تیگه شتوی ده کات له دین) .

وَفِي " الْمُسْنَدِ " وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ ؓ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا مِنْ طُرُقِ الْجَنَّةِ ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ ، رِضًى بِمَا يَصْنَعُ ، وَإِنَّ الْعَالِمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالْحِثَانُ فِي جَوْفِ الْمَاءِ ، وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ

^٧ أخرجه البخاري (١٦٤،١) (٢١٧،٦) (٢٩٣،١٢) فتح ، مسلم (١٥٢٤،٣)

عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ ، وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ ، وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا ، إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ ، فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّهِ وَإِفْرِهِ ^٨ .

واته : له موسسه دی نیمام نه همد دا وه جگه له ویش له فهرمووده ی نه بی دهر دانه وه (رهزای خوی لیت) ده لی : پیغمبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : (ههر که سیك ریگایه ك بگریت که داوای زانستی تیدا بکات نهوا خوی گه وره ده یخاته سهر ریگایه ك له ریگاکانی به هه شت ، وه بیگومان فریشته بالی داده نیست بو داواکاری زانست ، له ره زامه ندی نهو کاره ی که ده یکات ، وه بیگومان مرو فی زانا داوای لی سور دنی بو ده که ن چی له ناسمانه کان و چیش له زه ویدایه وه هه تا ماسیش له ناو ناودا ، وه بیگومان فه زلی مرو فی زانا به سهر مرو فی خوا په رست وه ك فه زلی مانگی چواره ده وایه له شه ویکي سامالدا به سهر باقی نه ستیره کاندا ، وه بیگومان زانا کان میرات گری پیغمبه رانن (سه لات و سه لامی خویان لیت) ، وه بیگومان پیغمبه ران (سه لات و سه لامی خویان لیت) میراتیان لینابریت نه دینار و نه دره هم ، به لکو نهو میراته ی که لیان دهریت زانسته ، جا ههر که سیك وه ری بگریت نهوا به شیکي زوری گرتوه) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَذْنَاكُمْ ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَاوَاتِ الْأَرْضِ ، حَتَّى الثَّمَلَةَ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحُوتَ لَيُصَلُّونَ عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ) ^٩ .

واته : له سونه نی ترمزیدا وه بیجگه له ویش له فهرمووده ی نه بی نومامه دا (رهزای خوی لیت) ده لی : پیغمبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : (فه زلی مرو فی زانا به سهر مرو فی خوا په رست وه ك فه زلی من وایه به سهر پله نزم ترینانه وه ، وه بیگومان خوی بالاده ست و فریشته کان و خه لکی ناسمانه کان و زهوی ، وه هه تا میروولهش له

^٨ ((المسند)) (١٩٦،٥) ، ورواه أبو داود (٣١٧،٣) ، والترمذي (٤٩،٥) ، وابن ماجه (٨١،١) ، والدارمي (٩٨،١) ، وابن

حبان (١٥٢،١) الإحسان ، وصححه الألباني ، انظر ((صحيح الجامع)) (٣٠٢،٥) ، وقد شرحه ابن رجب في جزء مفرد فليراجع .

^٩ رواه الترمذي (٥٠،٥) ، وذكره المنذري في ((الترغيب والترهيب)) (١٠١،١) ، ونقل عن الترمذي أنه قال : (حديث حسن صحيح) ، وصححه الألباني . انظر ((صحيح الترمذي)) (٣٤٣،٢) .

کونه که یدا وه نه ههنگیش دروود له سهر نهو ماموستایه لیده دهن که چاکه فیږی خه لک ده کات .

نهم دهقانهی که باسکرا پروونی و بهلگهی پلهو پایهی زانستی تیدایه ، وه گهورهی و
 گرنگی حالّی زانستی تیدایه ، وه نهو پلانهی که لهسه‌ری هاتووه له شوینه‌واری
 سوپاس کراو و خه‌سله‌تی به‌رزو جوان له دنیا و دواړوژدا ، وه نهو دهرئه‌نجامه‌ی که
 لیوّه‌ی دهرده‌چیت له زه‌للی و ملکه‌چی بو شهرع خودا ، وه گوپراه‌لی و کارکردن
 به فرمانی ، وه مروّقی زانا خوای خوئی دهناسیت ، وه پیغه‌مبه‌ره‌کشی ﷺ ، وه
 فرمانه‌کانی و سنووره‌کانیشی دهناسیت ، وه جیایی ده‌کاته‌وه نه‌وه‌ی که خودا خویشی
 ده‌ویت و لیّشی رازیه وه نه‌وه‌شی پی ناخوشه‌و قه‌ده‌غه‌شی کردووه ، وه کار ده‌کات
 به فرمانی خودا نه‌وه‌ی که ده‌یکات و وازیشی لی‌ده‌هیت ، نائمه‌ نه‌گه‌ر مؤفه‌ق
 بکریّت بو نهو کارانه‌ی که زانستی پی هیه نه‌گینا زانسته‌که‌ی ده‌یت به تالی و ژان
 له‌سه‌ری .

ناجوری (دهه‌تی خوی لیت) له پشه‌کی کتیبه‌که‌یدا (أخلاق العلماء) دا ده‌فرموت : بیگومان خوی بالاده‌ست ناوه‌کانی به‌رز و پیروزی‌ت تایه‌ند مهن‌دی کردووه له دروست کراوه‌کانیدا نه‌وانه‌ی که خوشی ده‌وت ئینجا پینموی کردوون بو ئیمان ، پاشان تایه‌ند مهن‌دی کردووه له له باقی ئیمانداران نه‌وه‌ی که خوشی ده‌وت وه فەزلیشی داوون به‌سەر نه‌واندا به‌وه‌ی که فی‌ری قورئان و سونه‌تی کردوون ، وه تیشی گه‌یان‌دوون له دین ، وه فی‌ری لیک‌دانه‌وه‌ی ده‌قه‌کانیشی کردوون ، وه فەزلیشی داوون به‌سەر باقی ئیمانداراندا ، وه نه‌وش له هه‌موو کات و سه‌رده‌می‌کدا هه‌یه ، به‌رزی کردوونه‌ته‌وه به زانست وه جوان و رازاوه‌ی کردوون به له‌سەر خۆی ، هه‌ر به‌وان ده‌ناسریته‌وه حه‌لل له حه‌رام ، وه راستی له به‌تال ، وه بی‌سوود له سوود به‌خش ، وه جوان له ناشرین ، وه فەزلیان گه‌وره‌یه وه بی‌وه‌وشیان فراوانه ، وه میرات‌گری پی‌غه‌مبه‌رانن (سه‌لات و سه‌لامی خویان لیت) ، وه ئارامی چاوی خۆشه‌یستانی خودان ، ماسی له ده‌ریادا داوای لی‌یوردن‌یان بو ده‌کات ، وه فریشته‌ بالیان بو داده‌خات ، وه

زانایان له رۆژی دوایدا دواى پتغمبه‌ه‌ران (سه‌لات و سه‌لامى خوايان لىيت) ، شه‌فاعه‌ت ده‌كه‌ن ، دانىشته‌كانيان سوودى دانايى لىوه‌رده‌گىريت ، وه به‌كرده‌وه‌كانيان خه‌لكى بى ناگا وورىاده‌بىته‌وه ، نه‌وان فه‌زلىان زياتره له مروفى خوا په‌رست ، وه به‌رزترن له دونيا نه‌ويست ، زيانيان ده‌ست كه‌وته ، مردنيان به‌لاو موصيه‌ته ، بى ناگا به‌هوش ده‌هيننه‌وه ، نه‌فامان فيرده‌كه‌ن ، وه شوومى و ناره‌حه‌تيان لىوه په‌يدا نايت ، وه ترسى نه‌هامه‌تيان لىناكرىت ، به‌جوانى فيركردنى جگه له‌خويان نه‌وانه‌ى گوپرايه لىيان ده‌كه‌ن پىشپركى ده‌كه‌ن بو گوپرايه‌لى كردنيان ، وه به‌ناموزگارى جوانيان كه‌م ته‌رخه‌مان ده‌گه‌رپنه‌وه له كه‌م ته‌رخه‌ميان ، وه هم‌وو بوونه‌ور پىويستيان به‌زانستiane ...)) هه‌تا ده‌فه‌رموىت : نه‌وان رۆشنايى به‌نده‌كانى خودان ، وه مناره‌ى ولاتن ، وه راگرى نومه‌تن ، وه كانى دانايين ، وه رقى شه‌يتانن ، هه‌ر به‌وان دلى خاوه‌ن راستى زيندوو ده‌بىته‌وه ، وه دلى خاوه‌ن ناره‌زووه‌كان ده‌مريت ، وه وينه‌يان له‌زه‌ويدا وينه‌ى نه‌ستيره‌كانه كه‌ رتي پتده‌دووزرپته‌وه له‌تاريكاپكاني وشكاني ده‌رياكاندا ، كاتيك بكوژپته‌وه خه‌لكى سه‌ريان لىده‌شوىت وه كاتيك تاريكى له‌سه‌ر لاچوو ده‌بينن

((١٠

پاشان ئاجورى (به‌حه‌نى خواى لىيت) چهند ده‌قيكى له‌قورئان و سونه‌ت و ته‌ى زانايان هيناه كه‌ پال پىشتى نه‌و وتانه ده‌كات كه‌ خوى فه‌رمويه‌تى .

جا زانست پله‌يه‌كى به‌رزى هه‌يه ، وه جىگايه‌كى به‌رزى هه‌يه ، وه له‌گه‌وره‌ترين نه‌و به‌لگانه‌ى كه‌ فه‌زل و گه‌وره‌يمان بو روون بكاته‌وه نه‌م وته‌يه‌ى خوداى بالا ده‌سته خواى گه‌وره ده‌فه‌رموىت : ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ

المجادلة: ١١ ﴿١١﴾

واته : نه‌و كه‌سانه‌تان كه‌ باوه‌ريان هيناه خودا به‌رزيان ده‌كاتوه وه نه‌وانه‌شتان كه‌ زانستيان پتدراوه پله‌يان به‌سه‌ر باوه‌رداراندا به‌رزده‌كاتوه .

جا و تراوه دهر باره‌ی ته‌فسیری نهم نایه‌ته : خوای گه‌وره مروّقی باوه‌پرداری خاوه‌ن زانست به‌رز ده‌کاته‌وه به‌سهر مروّقی باوه‌پرداری بیّ زانست ، وه به‌رزی پله‌و پایه به‌لگه‌یه له‌سهر فەزل ، که‌واته مه‌به‌ست بیّ زوری پاداشته ، وه به‌پاداشتی‌ش پله‌و پایه به‌رز ده‌بیته‌وه ، وه به‌رزی پله‌و پایه له‌دونیا‌دا ده‌گریته‌وه به‌به‌رزی پله‌و وه به‌باش باس کردن ، وه بیینی نه‌و پله‌و پایه‌یه له‌دواروژ‌دا به‌به‌رزی پله‌و پایه له‌به‌هشت‌دا)) ۱۱ .

وه هه‌روه‌ها وته‌ی خودای گه‌وره : ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝۱۱۴ ﴾ طه: ۱۱۴

واته : نه‌ی په‌روه‌رد‌گارا زانست و زانیاریم زیاد بکه .

جا به‌لگه‌ی نهم نایه‌ته له‌سهر فەزل و گه‌وره‌یی زانست دیاره ، چونکه بی‌گومان خوای گه‌وره فه‌رمانی نه‌کردوه به‌په‌غه‌مه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌داواکاری زیاده له‌هیچ شتی‌کدا جگه له‌زانست‌دا نه‌بیّت ، له‌وه‌ی که له‌سه‌ری هاتوه له‌زیاده‌ی باوه‌رو دامه‌زراوی له‌سه‌ری ، وه خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی : ﴿ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ ؕ كُلٌّ مِّنْ

عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝۷ ﴾ آل عمران: ۷

واته : خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی : نه‌وانه‌ش که له‌زانست‌دا رو‌چوون و زور ده‌زانن ده‌لێن ئیّمه باوه‌رمان هه‌یه به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که له‌لایه‌ن په‌روه‌رد‌گارمانه‌وه‌یه ، خو له‌راستیدا هه‌ر خاوه‌ن بیرو هۆش و وورد بیینه‌کان و وشیاره‌کان بیرده‌که‌نه‌وه .

وه نه‌و فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره که ده‌فه‌رمویّت : ﴿ لَنَكِينِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ

وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۝۱۱۳ ﴾ النساء: ۱۱۲

واته : به‌لام زانا‌کانیان نه‌وانه‌ی که له‌زانست‌دا رو‌چوون و زور شاره‌زا و خاوه‌ن زانستن وه خه‌لکه باوه‌رداره‌کانیان نه‌وانه‌ی که بر‌وایان به‌و کتیبه‌هه‌یه که بو‌تو نیر‌دراوه‌ته خواره‌وه وه به‌وانه‌شی که پیش تو نیر‌دراوه‌ته خواره‌وه .

وه نهو فهرمایشتهی خوای گه‌وره که ده‌فهرمویت : ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

وَأَمَلَكْتَ كُهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (۱۸) ال عمران: ۱۸

واته : خوای گه‌وره له‌رینگهی دروست کراوه‌کانیه‌وه شایه‌تی داوه ، خوهر خوی به‌سه بۆ شایه‌تی وه پاشان فریشته‌کان و زانا‌کانیش شایه‌تی ده‌دهن که هیچ په‌رستراویک شیاوی راسته‌قینه نییه وه هه‌موو کاتیکیش له نیو بوونه‌وه‌ردا دادپه‌روه‌ری را‌گرتووه ، وه دووباره هیچ په‌رستراویکی تر شیاوی راسته‌قینه نییه ، وه خودا بالا ده‌ست و زال و کار جوان و خاوه‌ن حیکمه‌ته .

وه نهم نایه‌تهی کۆتایان ابن قیم (په‌حه‌تهی خوای لیبت) به‌حسینکی چروپری ده‌رباره‌ی نووسیوه ، وه پروونی کردۆ‌ته‌وه به‌لگه‌کانی له‌سه‌ر زانست له‌چه‌ند پرویه‌که‌وه ، نزیکي ۱۵۰ پرووی لیوه باس کردووه ، له په‌رتوو‌که به‌نرخه‌که‌یدا که‌ناوی ناوه (مفتاح الدار السعادة) یه پروانه له له‌په‌ره‌ی ۵۲ به‌دواوه .

وه‌له‌م فهرمووده‌یه‌ی یتغه‌مه‌ردا ﷺ (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهُ فِي الدِّينِ)^{۱۲} .
(هه‌ر که‌سیک خودا ویستی چاکه‌ی پتی هه‌بیته‌ نه‌وا تیگه‌شتوی ده‌کات له‌ دین) .

له‌ گه‌وره‌ترین نه‌و شتانه‌ی گه‌وره‌یی زانست و هه‌لگرانی پروون و رۆشن ده‌که‌نه‌وه ، وه هه‌ر که‌سیک مؤفه‌ق کرایت بۆ زانست نه‌وا مؤفه‌ق کراوه بۆ هه‌موو چاکه‌یه‌ک ، رێنیشاندهرمان بۆ نه‌و پروونکردنه‌وه‌یه وشه‌ی (خیر) ه که به‌نه‌ناسراوی هاتوو له‌ فهرمووده‌که‌دا بۆنه‌وه‌ی شمولی هه‌موو خیره‌کان بکات وه که‌م و زۆری بگریته‌وه .

جا نه‌مه هه‌مووی له‌ فه‌زل و به‌خشنده‌یی و گه‌وره‌یی چاکه‌ی خودایه به‌سه‌ر که‌سیکه‌وه مؤفه‌ق کرایت بۆ زانست ، وه به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه به‌به‌لگه‌ی نهم فهرمووده‌یه هه‌ر که‌سیک زانستی لی حه‌رام کرایت نه‌وا هه‌موو خیریکی لی حه‌رام کراوه .
(مه‌به‌ست له‌ خیر نه‌و فه‌زله‌ گه‌وره‌یه‌یه که‌ زانا‌کان له‌ دنیا و دوا رۆژدا هه‌یانه‌)

وه‌رگیر .

^{۱۲} متفق علیه .

ابن قیّم (رَحْمَتِی خَوای لَبِیَّت) دَهْ فەر مویت : ئەمە بەلگەیە لەسەر ئەوێ
 ھەر کە سێک لە دین شارەزا نە کرایت ئەوا ویستی خێر بەو نەبە خشر او ، ھەر وەك چۆن
 خودا ویستی خێری بە کە سێک ھەبێت لە دین شارەزای دە کات ، وە ھەر کە سێک لە دین
 شارەزا بیت ئەوا ویستی خێری بەو بە خشر او ، ئەگەر مەبەست بەو زانستە داواکاری
 کردنی کاری چاکە بکات ، بەلام ئەگەر تەنھا ویستی فێربونی زانست بیت ئەوا بەلگە
 نیە لەسەر ئەوێ کە فێری دین بوو ویستی خێری بێ بە خشراییت ، چونکە بێگومان
 شارەزا بوون لە دیندا لە کاتی بەخشینیدا (واتە لە لایەن پەرورددگەر وە) دەبێت
 بە مەر جێک بۆ کاری چاکە بێ ، کەواتە لەسەر یە کەم جار فێربونی زانست پێویستە
 وە خوا لە ھەموو کەس زانا تره ^{۱۳} . (مەبەست لەسەر یە کەم جار واتە بڕگەی یە کەم
 ئەو بڕگەیە کە تێدا فەر مووی : ھەر کە سێک لە دین شارەزا نە کرایت ئەوا ویستی خێر
 بەو نەبە خشر او ، کەواتە زانست پێویستە بۆ ئەوێ کە کاری چاکە بکات) .
وەرگیر .

وہ حافظ ابن حجر رَحْمَتِی خَوای لَبِیَّت : فەر موویەتی : تێگەشتن لە فەر موودە کە ئەو
 دەبەخشیت کە ھەر کە سێک لە دین شارەزا نەبیت ، واتە : بنەماکانی ئیسلام نەزانیت و
 فێر نەبوویت لە گەڵ ئەو بە شانە کە پە یو ھندیان پێوی ھەیە ئەوا بێش کراو لە
 خێر ، چونکە ھەر کە سێک کاروباری دینە کە خۆی نەناسیت ئەوا نە شارەزایە لە دین
 و نە فێرخوازی زانستیشە ، جا ئەو کاتە دروستە کە وەصف بکریت بەوێ کە ویستی
 خێر بەو کەسە نەبە خشر او ، وە ھەر لە مەدا دەردە کە ویت گەورەیی زانایان بەسەر
 سەر جەم خەلکید ، وە گەورەیی تێگەشتنیش لە دین بەسەر باقی زانستەکانی تر دا) ^{۱۴}
 بە تەنھا زانستە ئەو پێگە گەورەیی دەستی خۆی خستووە لەبەر ھۆکارە بۆ گەورەترین
 مەبەستەکان کە ئەویش : پەرستنی خَوای گەورەیی بە تەنھا بێ ھیچ ھاوبەش پەیدا
 کردنیک بۆی وە ھەستان بە تەنھا گرتنی بەو شیوہی داواکراو ، جابۆیە زانست خۆی

^{۱۳} مفتاح دار السعادة (ص ، ۶۵) وانظر : ((الفتاوى)) ۸۰، ۲۸ .

^{۱۴} فتح الباری (۱ ، ۱۶۵)

له خویدا مەبەست نیه بەلکو مەبەست لە فێربوونی بۆ جگە لە خوێهتی کە ئه‌ویش کردنی کاره جابۆیه هه‌موو زانستیکی شەری ته‌نها بۆ ئه‌وه‌یه که هۆکارێکه بۆ پەرستی خوای گه‌وره و بالا ده‌ست ، نه‌ك بۆ هیچ شتیکی تر ، وه چەند شتیك هه‌یه که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه :

یه‌که‌م : بێگومان شەری هاتوووه بۆ پەرستی خودای گه‌وره ، ئه‌وه‌ش مەبەسته له‌ ناردنی پێغه‌مبه‌رمان (سه‌لامی خویان لێت) ، وه‌کو ئه‌م وته‌یه‌ی خودای گه‌وره ﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ البقرة: ۲۱

واته : ئه‌ی خه‌لكینه ته‌نها په‌روه‌ردگاری خۆتان په‌رستن ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ی که ئیوه و بونه‌هرانی پیش ئیوه‌ی دروست کردوه ، به‌لکو ئیوه پارێزکار و دووربن له‌ تاوان .

﴿ الرَّكِيبُ أَحْكَمْتُ آيَتُهُ ثُمَّ فَضَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴾ ١ ﴿ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ﴾ هود: ١
واته : ئه‌م قورئانه که له‌لایه‌ن خوداوه نێردراوه کتییکه که هه‌موو ئایه‌ته‌کانی رێک و جوان پر و اتا و راسته ، پاشان پوون کراوه‌ته‌وه له‌لایه‌ن خودای کاردروست و به‌ئاگا به‌هه‌موو شتیك { ١ } جا بۆیه خودا کتیی دابه‌زاندوووه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جگه‌ له " الله " زیاتر که‌سی تر نه‌په‌رستن .

وه هه‌روه‌ها ئه‌م ئایه‌ته‌ش : ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾ الأنبياء: ۲۰

واته : پیش تو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هیچ پێغه‌مبه‌رێکه‌مان ﷺ نه‌ناردوووه مه‌گه‌ر نیگا و سروشتمان بۆ کردوووه که هیچ په‌رستراویك مه‌په‌رستن جگه‌ له‌من نه‌بێت .

وه هه‌روه‌ها ئه‌م ئایه‌ته‌ش : ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴾ الزمر: ۲-۳

واته : بێگومان به‌پراستی ئیمه ئه‌م قورئانه‌مان بۆ تو دابه‌زاندوووه به‌پراستی و دروستی جا خودا په‌رسته به‌ ئیخلاص و نه‌تێکی پاکه‌وه وه هاوه‌لی بۆ په‌یدا مه‌که له‌هیچ

پرويه كه وه { ۲ } وه هوشيار و بهناگابه دینی جوان و چاك و پاك بنگهرد تهنهها بۆ
پهروهردگاره ، واته نهبيت بهندايهتیش تهنهها بۆ نهو بیت و دورور بیت له ههموو
خووافیات و هاوهل بۆ پهیدا کردنیک .

وه چهند ئایهتیکی تریش لهم بارهیهوه که لهژمارده نایهت و زۆری دهویت باس کردنی
ههروه موویان بهلگهن لهسهه نهوهی که مه بهست له زانست تهنهها په رستی خودای
بالادهسته ، وه نه هیشتنی سه رجهم بهندایهتی و گوێرایه لیه کان ههه بۆ نهو نه بیت .

دووهه : نهوهی لهو بهلگانهی که بهلگهن لهسهه نهوهی که رۆح و کرۆکی زانست
کرده وهیه ، وه نه گهر وانه بیت نهوا زانست بی که لک و سوود لی وه رنه گیراوه .

بیگومان خوای گهوره دهفه رمویت : ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ ﴿ ۲۸ ﴾ ﴿ فاطر : ۲۸ ﴾
واته : به راسقی له بهنده کانی خوادا ههه زانا کان له خودا ده ترسن ، چونکه نهوان
له ههموو کهس زیاتر خودا ده ناسن که خاوهنی چ ده سه لاتی که .

وه خوای گهوره دهفه رمویت : ﴿ أَمَنْ هُوَ قَلْبُ عَائِاتِ الْبَلِّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿ ۱ ﴾ ﴿ ۱۵ ﴾

واته : نایه نهو که سهی که گوێ رایه لهو له ساته کانی شهودا وه ستاوه بۆ نوێژ کردن و
کرنوش بردن بۆ خودا له سزای دواپوژ ده ترسیت و خوێ ده پارێزیت و وه ئومیدی به
بهزهیی پهروهردگاری خوێ ههیه و به تهمای بههه شیشه ، جا که سیک که واییت وهک
که سهی سهه پێچیکار وایه ؟ بلی نهو که سانهی که زانا و شارهزان وهک که سانی نهزان و
نه شارهزا وهک یهک وان ؟ دیاره بیگومان ههه رگیز وهک یهک نین جا بهو شیوازهش برودار
و بی باوهه وهک یهک نین ، جا بۆیه تهنهها مروقه ژیره کان بیرده که نهوه و پهند و
ناموژگاری وهرده گرن .

جا ئەم بەلگانە و جگە لەمانەش بەلگەن لەسەر ئەوێ کە زانست ھۆیە کە لەھۆکارەکان ، وە تەنھا خۆی وێست نێە لە ڕوانگەئێ شەریعەتەو ، بەلکۆ زانست ھۆیە کە بۆ کارکردن ، وە ھەموو ئەو بەلگانەئێ کە ھاتووێ دەربارەئێ گەورەئێ زانست ئەوێ چەسپاوێ بۆئێ لەو ڕوانگەئێوەئێ کە زانست داوالیکراوێ کە کردەوێ پێکریت . وە ناشکراشە کە گەورەتری زانستەکان بوونی زانستە بەخودای بالادەست ، وە لەگەڵ ئەوێشدا ساغ و سەلامەت نێە لەوێ کە گەورەئێ خاوەنەکەئێ دەربخات ھەتا بەراستی نەئێ سەلمیئت بەگۆڕەئێ ئەو داخواریئێ کە لیکراوێ ئەویش باوەر ھێنانە بەخودا^{١٦} .

سێھەم : ئەو دەقە شەریعەئێ کە جیگیر بووێ لە ھەرەشەئێ توند و توند و تیزی لە بەرامبەر ئەو کەسەئێ کە کار بەزانستەکەئێ ناکات ، وە بێگومان مرۆفئێ زانا پرسیاری لێدەکریت سەبارەت بەو زانستەئێ کەچی کردەوێوەکەئێ پێکردووێ ، وە بێگومان ھەرکەسێک کردەوێ بەزانستەکەئێ نەکات ئەو دەبیئت بە بەلا و نارەحەتی و پەشیمانی بۆئێ ، خودای بەرز و بلند دەفەرمویت : ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ البقرة: ٤٤

واتە : نایە ئێوێ فەرمانی چاکە بەخەلک دەکەن و کەچی خۆتان لەبیر دەکەن و وە خوشتان خەریکی خۆتێدنەوێ کتێبن و خۆتێنەواریشن ، بۆچی ژیر نابن و ھوش ناکەنەوێ .

وە ھەر وەھا خودای بەرز و بلند دەفەرمویت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ الصّف: ٢: ٣

^{١٦} انظر ((الموافقات)) للشاطبي (١: ٦٥-٦٠) .

واته : ئه‌و كه سانه‌ی كه باوه‌رتان هیناوه بۆچی شتیک ده‌لین كه‌چی كردار و ره‌فتاری پیناكهن { ۲ } زۆر مایه‌ی رق و توره‌یه لای خودا شتیک بلسین و كاری پى نه‌كه‌ن .

وه خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به‌شوعه‌یب پى‌غه‌مبه‌ر ﷺ بۆمان ده‌گى‌رته‌وه كه‌فه‌رمویه‌تى به‌گه‌له‌كه‌ی : ﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخْلِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَنَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾ هود: ۸۸

واته : نامه‌وێت پى‌چه‌وانه‌تان بم له‌شتیكدان كه‌لێتان قه‌ده‌غه‌ بكه‌م ، وه هېچ وى‌ستى‌كېشم نیه جگه‌ له‌ چاكسازى نه‌بێت بۆ ئیوه نه‌هنده‌ی بتوانم ، وه ته‌وفیق و دۆزینه‌وه‌ی رینگه‌ی راست و رېنموم ته‌نها به‌خودایه ، پشتم به‌و به‌ستوه و وه‌هر بۆلای نه‌ویش ده‌گه‌رېمه‌وه .

وه جگه‌ له‌مانه‌ش چه‌ند ده‌قیكى تر هه‌یه كه‌هه‌ر شه‌یه بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ كار به‌زانسته‌كه‌یان ناكهن .

وه بى‌گومان له‌ سه‌له‌ف و پى‌شینه‌مانه‌وه چه‌ند وته‌یه‌كى زۆرو به‌نرخ هاتوه ، كه‌ زۆر گه‌وره و به‌ پێژن زانایان له‌ كتیبه‌كانیاندا هیناویانه ^{۱۷} .

شه‌یخ لإسلام ابن ته‌یمیه (ره‌حه‌تى خوای لى‌یت) فه‌رمویه‌تى : — ((.... هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه وتراوه : زانست دوو جوړ زانسته : زانستى كه‌ له‌دلدایه ، وه زانستى كه‌ له‌سه‌ر زمانه ، جا زانستى دل زانستى به‌سووده ، وه زانستى زمان ئه‌وه به‌لگه‌ی په‌روه‌ردگا‌ره به‌سه‌ر به‌نده‌كانیه‌وه)) ^{۱۸} ... جا ئه‌و زانایه‌ی كه‌ دلێ تیده‌گات جیاوازه له‌و ووتار بێژه‌ی كه‌ ته‌نها به‌ زمانى ده‌رى ده‌برێت ، جارى وا هه‌یه بۆدل به‌ته‌جى له‌تیگه‌شتن و زانست چه‌ند كاریكى گه‌وره ، كه‌چی خاوه‌نه‌كه‌ی ناتوانی‌ت ده‌رى برێت

^{۱۷} انظر بعضها في رسالة الخطيب البغدادي (اقتضاء العلم العمل) و رسالة الحافظ ابن عساكر (ذم من لا يعمل بعلمه) وكلاهما مطبوع .

^{۱۸} نمه له وته‌ی حمه‌نى به‌صریه ره‌حه‌تى خوای لى‌یت ، و أخرجه الدارمي (۱۰۲، ۱) وغيره ، وذكره شيخ الإسلام في (الفتاوى) وعزاه للحسن . انظر (۲۳ ، ۷) .

بۆ غەیری خۆی ، وە جاری واش ھەبە دەکەوتتە قسە کردن لە گەل غەیری خۆیدا بەچەند کار و فرمانیکی زۆر لە شتە ناسراوەکانی دڵ حالەکانی ، کەچی خۆشی ڕووتە لەو باس و خواستە ، وە چۆن و بەتالە لێی))^{۱۹} .

بەوانەیی کەراپورد جینگەو گەورەیی زانست دەناسریت ، وە گەورەیی سوود دەرنەنجامەکانی ، وە بەھیزی شوینەواری لەسەر بەھیزی باوەر و دامەزراویتیکی ، وە زانست گەورەترین ھۆکارەکانی زیاد بوون و نشەو غاوە بەھیز بوونی باوەر ، ئەمەش بۆ کەسێک کە کردەوێ پێکات ، بەلکو بێگومان کردەوێ کان جیاوەزن لە کەم و زۆریاندا و وەرگرتن و گێڕانەوێان لە پراوانگەیی بێجیاوازی و بەرامبەریان لە گەل زانستدا ، ھەر وەک زانای پایە بەرز ابن قیم (پەحەتی خۆی لێیت) دەفەر مویت : ((کردەوێ کان لە پەروێ وەرگرتن و وەرە گرتن بۆسەر خواوەنەکانیان بە گۆرەیی موافقەبەتیی بۆ زانست و سەرپێچەتیی بۆی ، جا کردەوێ گونجاو و موافق بە زانست ئەوێ قبول کراو ، وە کردەوێ پێچەوانە بە زانست ئەوێ دەدرێتەوێ بەسەر خواوەنە کەیدا ، کەواتە زانست تەرازوو پێوانەیی))^{۲۰} .

و ھەر ابن قیم (پەحەتی خۆی لێیت) دەفەر مویت : ((ھەموو زانست و کردەوێیەک ئیمان پێی زیاتر بەھیز نەبێت ئەو خراپ و لە کەدارە))^{۲۱} .

و ھەستگیربوونی باوەری زیادە لە پەروێ زانستەوێ لەچەند ڕووبە کەوێ دەبێت^{۲۲} :

- ۱- لە پەروێ دەرچوونی خواوەنە کەبەوێ بۆ داواکردنی زانست .
- ۲- وە دانیشتیان لە کۆری ذکر و یادی خۆی پەروەردگارد .
- ۳- وە یاد خستەوێ ھەندیکیان بۆ ھەندیکێ تریان لە بابەتە زانستیکاندا .
- ۴- وە زیاتر ناسینیان بۆ خۆی پەروەردگار و شەری خودا .
- ۵- وە جێبەجێکردنی ئەوێ کە فیری بوون .

^{۱۹} ((درء المعارض)) (۴۵۴، ۴۵۳، ۷)

^{۲۰} ((مفتاح دار السعادة)) (ص : ۸۹) .

^{۲۱} ((الفوائد)) (۱۶۲) .

^{۲۲} وەرگێڕ کردوویەتی بەخاڵ .

۶- وه هدر که سینک له وانه وه فیری زانست بیّت ئهوا بۆ ئهوان پاداشتی تێدایه .
 ئهمه چهند لایه نیکه که باوهڕ پیتی زیاد ده کات به هۆی زانست و دهستگیر بوونیه وه .
 به لām به شه کانی زانستی شهرعی که زیاد بوونی باوهڕ به هۆیه وه دهستگیر ده بیّت زۆرن
 هه ندیکی له مانه ی له مه ولا دین باسده کهم :
یه کهم :-

خویندنه وه ی قورئانی پرۆز و بیر لیکردنه وه ی

بیگومان خویندنه وه ی قورئانی پرۆز و بیر لیکردنه وه ی له گه وه ره ترین ده رگا کانی
 به خشنده ی زانسته بۆ زیاد بوونی باوهڕ و دامه زرانندی و به هیز بوونی ، بیگومان خوای
 گه وه ره دایه زاندوه کتیبه رۆشنه که ی بۆسه ر به نده کانی تابییته رنیشاندهر و ره حهت و
 نور و رۆشنایی و مژده ده ر و یادخه ره وه ی یاد که ران .

خوای گه وه ره ده فره مویت : ﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۝۹۲ ﴾
 الأنعام: ۹۲

واته : ئهم قورئانه ی بۆمان دابه زاندوویت کتیبه ی پرۆزه وه به راست دانه ری
 کتیبه کانی پیش خوشیه تی وهك { تهورات و ئینجیل } .

وه خوای گه وه ره ده فره مویت : ﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ۝۱۵۵ ﴾ الأنعام: ۱۵۵

واته : ئهم قورئانه ی بۆمان دابه زاندوویت کتیبه ی پرۆزه وه شوینی بکه ون و بیکه ن
 به پیشه وای خۆتان وه خۆپاریزین له تاوان به شکو ره حهتان پینکریت .

وه خوای گه وه ره ده فره مویت : ﴿ وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ۝۵۲ ﴾ الأعراف: ۵۲

واته : بیگومان نئمه له گه‌ل پیغه‌مبه‌ره کاغاندا نامه‌یه کی و امان بو هیناون که زانست و زانیاری و راست و ناراستیمان تیدا روونکردوته‌وه وه رینمایی و به‌سۆز و میهره‌بانه بو گه‌لێک که باوه‌ریتن .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ النحل: ۸۹

واته : ئەم قورئانه‌مان دابه‌زاندە سەرت ئە‌ی پیغه‌مبەر ﷺ تاهه‌موو شتی‌ک روون بکاته‌وه وه بیته‌ رینمایی و میهره‌بانی و مژده‌ده‌ر بو موسولمانان .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ كَتَبْنَا أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لَّدَبْرُواْ ءَايَاتِهِ وَلِيَسْذَكَّرَ أُولُوْاْ الْأَلْبَابِ ﴾ ص: ۲۹

واته : کتییکی پیرۆزمان بو دابه‌زاندوی ئە‌ی پیغه‌مبەر ﷺ بو‌ئه‌وه‌ی له‌ئایه‌ته‌کانی رابمیتن و بیری لیکه‌نه‌وه وه زیره‌کان و خاوه‌ن هۆشه‌کان نامۆزگاری لیه‌ره‌بگرن و یادی بکه‌نه‌وه .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴾ الإسراء: ۹

واته : بیگومان ئەم قورئانه‌ رینموی و رینیشاندەرە بو به‌هیزترین و راستین رینگا وه مژده‌ده‌ره به‌وئیماندارانه‌ی که کرده‌وه‌ی چاک ده‌که‌ن که به‌راستی پاداشتیکی گه‌وره‌یان بو هه‌یه .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ الإسراء: ۸۲

واته : نئمه دایده‌به‌زینین لهم قورئانه‌دا چه‌ند ئایه‌تی‌ک که مایه‌ی شیفاو چاکبوونه‌وه‌یه له نه‌خۆشی گو‌م‌رای و نه‌فامی و وه شفای جه‌سته‌ی ، وه له‌گه‌ل ئە‌مه‌شدا هیچ شتی‌ک بو

سته مکاران خوانه ناسان زیاد ناکات جگه له خه سارهت و زیان نه بیټ ، چونکه نه و ان خوځان ناماده ی سوود لیوه رگرتن نین لی .

وه خوا ی گه وړه ده فهر مویټ : ﴿ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرًا لِّمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴾ ۳۷ ق: ۳۷

واته : بېگومان له و باس و سهر گوزشته ی نه و پېشینانانده ناموزگاری هه یه بو نه و که سه ی که دل ټکی زیندوو و ژیری هه بیټ یاخود گوئی به باشی لیبگریټ وه ناماده ش بیټ که گوئی و دلی باتی .

جا نه م نایه تانه گه وړه یی قورنانی پیروزی تیدایه که کتیی په وړه ردگاری جیهانیانه ، وه خوا ی گه وړه پیروزی کردوو و کردویټی به پېنیشاندهر بو جیهان ، وه کردویټی به شیف بو نه خوشیه کان به تایه تی نه خوشیه کانی دل جا چ نه خوشی گومان بیټ یان نه خوشی ناروزو هه وهس بیټ ، وه گیراویټی به مژده دهر بو باوه رداران وه سوز و میهره بانی بو جیهان وه یادخه ووه بو یاد که ران ، وه گیراویټی به به هیترین و راسترین ریگا ، وه تیدا باس کردوو چه ند به لگه له گه ل چه ند هه ره شه یه ک بو نه وه ی مروقه کان خوځان له تاوان پاریزن یاخود یادی خودا بکه ن .

جا نه و که سه ی که قورنانه ده خوینیټه وه وه له نایه ته کانی بیرده کاته وه و لی و ورد ده بیټه وه نه و تیدا ده سی ده که ویټ چه ندین زانست و ریگه نیشاندهر که باوه ری پی پته و بیټ و وه زیاد بکات و نشه و نما بکات پی ، چونکه به و خویندنه وه و بیر کردنه وه یه له گو فتاری قورنانه خاوه ن مولکیکی ده ست ده که ویټ که هه موو مولک هی نه وه ، وه هه موو سوپاسیک هه ر بو نه وه ، گری کردنه وه ی هه موو کاره کان به ده ست نه وه ، لای نه وه وه هاتوو گه رانه وه شی هه ر بولای نه وه ، له سه ر عهرشی خو ی وه ستاوه ، هیچ نه یییه کی لی و ون نابیت له کون و قوربنی مولکه که یدا ، زانایه به وه ی که له ناخی هه موو به نداکانیایه تی ، وه به ناگیاه به سه ر هه موو نه یی و ناشکراکانیان ، ته نه یاه له به ریوه بردنی مولکه که یدا ، ده بیستی و ده بیټیټ ،

ده به خشیت و ده گریته وه ، پاداشت ده داته وه و تۆله و سزاش ده سه نیت ، ریز ده گریته و خه لکیش کهم نرخ ده کات (کاتیک خه لک کهم نرخ ده کات که نهو که سه خوی خراپه کار و سنور به زین بیت . وه رگیر) ، دروست ده کات و ریزیش ده دات ، ده مرینیت و ده شریه نیت ، قه زاو قه دهر داده نیت و کاره کانیش به ریه ده بات ، وه بنده کانیش بانگ ده کات و ریگه ی خوش گوزهرانی و سهر فرازیشیان نیشان ده دات ، وه هانیان ده دات بۆ نهو ریگایه ، وه ناگاداریشیان ده کاته وه له وه ی که له ناوچوونی نهوانی تیدایه ، وه خوشی پیان ده ناسینیت به ناو و سیفته جوان به رزه کانی ، وه خوشه ویستی خوی دهرده خات بۆیان به ناز و نیعمه ته کانی ، وه یادی ناز و نیعمه ته کانی خوی ده خاته وه بیریان ، وه فه رمانیان پیده کات به وه ی که ناز و نیعمه ته کانی به ته واوی برزیت به سه ریاندا ، وه ناگاداریان ده کاته وه له پاداشت دانه وه یه ن به سزا ، وه یادیان ده خاته وه له وه ی که بۆیانی ناماده کردوو له ریز نه گهر گویرایه لی فه رمانه کانی بن ، وه له وه ی که بۆی ناماده کردوون له سزا نه گهر سه ریچی بکه ن ، وه هه والی داوه پیان به کاره کانی دهرهق خوشه ویستان و دوژمنه کانی ، جا چۆنه دوارپوژی نهو دوو گرویه . (واته : چاکه خوازان و خراپه کاران . وه رگیر) .

وه وه صفی خوشه ویستانی ده کات به کرده وه چاکه کانیان ، وه به جوانترینی صیفته کانیان ، وه به خراپه باسی دوژمنانی ده کات به خرابی کاره کانیان ، وه ناشرین ترین صیفته کانیان ، وه نمونه ش ده هینته وه بۆ هه ردوو لایه نه که ، به چه ندین به لگه ی جوړاو جوړ ، وه وه لامی گومانی دوژمنانی ده داته وه به جوانترین وه لام ، راستگو به راست داده نیت پشتگیری ده کات وه دروژنیش به دروژن داده نیت و پشتگیری ناکات ، وه چی راست بیت نه وه ده فه رمویت ، وه رینوی ده کات بۆ ریگه ی راست ، وه بانگه شه ده کات بۆ مالی سه لامه تی که به هه شته ، وه باسی صیفته کانی و جوانیه که ی و ناز و نیعمه ته کانی ده کات ، وه ناگاداریش ده دات له مالی خراپه که دوژه خه وه باسی نه شکه نه که ی و ناخوشتی و نیشه کانیشی ده کات ، وه بیری

بەندەكانى دەخاتەو كەلەھەموو رۋانگەيەكەو زۆر پۈيۈستيانەو ئىحتىياجى لاي ئەون ،
 وە ئەوان دەولەمەند نىن بەئەندازەى چاۋ تروكاندنىك بەي ئەو ، وە بى پۈيۈستى خۆى
 دەردەخات بۆ بەندەكانى و كۆى بوونەوەر وە خوداى گەورە خۆى بۆ خۆى
 دەولەمەندە بەي كۆمەكى ھىچ كەسنىك ، وە ھەموو بوونەوەرلىك ھەژارى لاي ئەو ،
 وە ھىچ كەسنىك بەئەندازەى دەنكە خەرتەلەيەك و سەرۈ ئەويش خىرى پىناگات بە
 مېھرەبانى و فەزلى ئەو نەبىت ، وە ھىچ كەسنىك نارەحتى پىناگات بەئەندازەى دەنكە
 خەرتەلەيەك و سەرۈ ئەويش بە دادوهرى و دانالى ئەو نەبىت .

و ھەر لەوتەكانىدا سەرزەنشت و سەر كۆنە كردنى دەبىرنىت بەرامبەر خۆشەويستانى
 بەنەرمىزىن رەخنە ، (واتە كاتىك رەخنە لە خۆشەويستانى دەگرىت بە شىۋەيەكى نەرم
 رەخنەيان لىدەگرىت وەرگىر) ، وە خواى گەورە لە گەل ئەو ھەلەو خزانەكانيان
 دادەبۆشىت ، وە لەپىنخلىسكانەكانيان خۆش دەبىت ، وە عوزرەكانيان وەردەگرىت ،
 وە چاكەكارى خراپەكانيانە و بەرگرىشان لىدەكات و سەر خەر و پارىزگارنىانە وە
 لەخوگرى چاكەكانيانە و دەربازكەريانە لە لەھەموو نارەحتىيەك و بەجىھتەرى
 پەيمانىقى وە ئەو سەرپەرشتكارىانە بىجگە لەو سەرپەرشتكارىان نىيە ، وە خواى گەورە
 گەورەى راستىيانە و سەر خەريانە بەسەر دوژمنانيان ، جاكەوابو ئەو چاكىزىنى
 سەرپەرشتكار و سەر خەرە .

جا بەندە ھەمىشە لەسوود و قازانچدا دەبىت ئالەم بىر كردنەوہيە لە كىتپى خواى گەورە
 وە دلى نامادەى ئەو بىر كردنەوہيە دەبىت بەزانست وە باوەرپىشى پى زياد دەكات و
 بەھىزىش دەبىت ، جا چۆن ئەو نەبىت ؟ كەئەو لە قورئاندا پادشاھەكى گەورەى
 مېھرەبانى سەخى جوانى دەست دەكەوئىت جا پادشاھەك ئەو وە صفى بىت چۆن خۆشى
 ناوئىت و پىشپىركى ناكات بۆ نىزىكبوونەو بەرەولاي ، وە ھەناسەكانى نابەخشىت لە بۆ
 خۆشەويستى ئەو ، چۆن نەبىت بەخۆشەويستىن لەلای بەجۆرلىك لەو خۆشەويستى
 نەبىت لەلای ، چۆن رەزامەندى ئەو كارى تىناكات بەسەر رەزامەندى ھەر كەسنىكدا
 جگە لە خوداى گەورە ، چۆن ھۆگرى ياد كردنى نەبىت وە خۆشەويستىكەى و

رۆشناییه که ی و نارامی بهو نابیت به رۆزی و هیژ و شیفا ، بهشیوازیك ئە گەر نهو
خۆشهویستی و نارامی و رۆشناییه له دهست بدات خراپ بیت و لهناوبچیت وه سوود
له ژبانی نابینیت ^{۲۳} .

وه ناجوری (رهحمتی خوی لیبیت) دهفرمویت : ((هەر کهسیك بیر له وته کانی خودا
بکاتهوه نهوا خودای بالا دهست دهناسیت ، وه گه وره یی مولک و دهسهلاته کهشی
دهناسیت ، وه گه وره یی فهزلیشی دهناسیت به سهر ئیماندارانه وه ، وه دهزانینیت چی
له سهر له پتویستی بهندایهتی خودا ، وه نهفسی خوی بهردهوام دهکات له سهر
واجه کان ، وه خۆشی دهپاریزیت له وهی که خودای گه وره ئاگادار کردۆته وه لیبی ، وه
نه وهی پتخۆشه که خودای گه وره پتی خۆشه ، وه ههر کهسیك ئانه مه صیفه تی بیت
له کاتی خۆینده وهی بۆ قورئان وه کاتی گوینگرتنیشی جگه له خوی نهوا قورئان بۆی
شیفایه وه دهوله مه ندیشه به بی مان ، وه سه ره رزه به بی هۆز و عه شره ت ، وه ئاسووده
و نارام ده بیت له وهی که خه لک لیبی ده توقیت و بیتاقت ده بیت ، وه هه موو هه م و
په ژاره یه کی له کاتی قورئان خۆیندندا کاتیک که دهست دهکات به خۆیندنی سووره تیک
ئه وه یه که ی په ند و نامۆزگاری وه ربگرم به وهی که ده بخوینم ؟ وه ویستی نه وه نییه که ی
نم سووره ته ته واو بکه م ، به لکو مه بهستی نه وه یه که نه قلّم بشکیت به گوفتاری خودا
به رامه برمان ؟ وه که ی بگپرتنه وه له تاوان ؟ وه که ی په ند وه ربگرم ؟ چونکه قورئان
خۆیندن بهندایه تییه ، نابیت به بی ئاگایی بیت ، وه خوداش ته و فیک ده ره بۆ نه وه)) ^{۲۴} .
هه ر له بهر نه وه یه که خوی به خشنده فه رمان دهکات به بهنده کانی و هانیان ده دات بۆ
بیر کردنه وه له قورئان ده فرمویت : ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

لَوْجَدُوا فِيهِ آخِلَافًا كَثِيرًا ﴿ ٨٢ ﴾ النساء: ٨٢

واته : ئایه نهو دوورووانه بیرناکه نه وه له ماناو واتاو مه بهستی قورئان خو نه گەر
له غهیری خوداوه بووایه نهوا جیاوازی و شیواوییه کی زۆریان تیدا دهست دهکوت .

^{۲۳} انظر ((الفوائد)) لابن القيم (ص ۶۰، ۵۸)

^{۲۴} ((أخلاق حملة القرآن)) للأجري (ص: ۱۰) .

وہ دہ فہرمویت : ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرِّاتِ أَمْرَ عَلَى قُلُوبِ أَفْقَالِهَا ﴾ ﴿۲۴﴾ محمد: ۲۴

واتہ : نایہ نہو دورورو بیباورانه بو بیرناکهنهوه و رانامینین له قورنن ؟ به لکو قوفل له سهر دلین دراوه و هیچ خیریکی تیناجیت ، بویه ناوا گومراو سهرگردان بوون .

وہ خوای گهوره هه والی داوه کهئم قورنانهی بو بیر کردنهوه له نایه ته کانی دابه زاندهوه ، دہ فہرمویت : ﴿ کَتَبْنَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَذَبَّ رَأْيُهَا وَلِيَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿۲۹﴾ ص: ۲۹

واتہ : کتیبکی پیروزمان بو دابه زاندوی ئه ی پیغمبر ﷺ بوئه وهی له نایه ته کانی رابمین و بری لیبکه نهوه وه ژیره کان و خاوه ن هوشه کان ناموزگاری لیوهر بگرن و یادی بکه نهوه .

وہ خوای گهوره پرونی کردوته وه هۆکاری نه بوونی هیدایت بو نهو که سانه ی که گومرا بوونی له ریگه ی ئیسلام ، نهوه وازه تانیانه له بیر کردنهوه له قورنن و خوبه زل زانیان له گوینگرتن لیبی ، بویه دہ فہرمویت : ﴿ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ نَكَصُونَ ﴾ ﴿۶۶﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سِمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿۶۷﴾ أَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَهُمْ بَاتٍ أَبَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ ﴾ ﴿۶۸﴾ المؤمنون: ۶۶ : ۶۷ : ۶۸ .

واتہ : به راستی کاتیک نایه ته کانی منتان به سهردا ده خویندرایه وه ئیوه پاشه وپاش ده گه رانه وه دواوه ﴿۶۶﴾ له بهرام به ریشیدا خوتان زور به زل ده زانی و به دریزایی شه وگاریش داده نیشن قسه ی خراپتان ده باره ی قورنن و ئهم به یامه و پیغمبر ﷺ ده کرد ﴿۶۷﴾ ناخو نهوان بیرناکهنه وه له م گوفتاره (واتہ : قورنن) تابه هویه وه بزنان کتیبکی چهند به سوود و پربایه خ و پرله موعجزیه ی یاخود ئهم بانگه وازه ی که پیغمبر ﷺ پی هاتوه نامویه به بانگه وازی پیغمبه رانی پیشوو که باو و بایریان بیان گه شتوو؟ واتہ : نهو بانگه وازه شی که پیغمبر ﷺ هاتوو پی بو نایان ههر هاوچه شنی بانگه وازی پیغمبه رانی پیشوو که به باو و بایریان نامو نه بوو ﴿۶۸﴾ .

وه خوی گه‌وره هه‌والی داوه ده‌بارهی قورپان که باوه‌ری بر‌واداران زیاد ده‌کات کاتیک بیخویندنه‌وه و بیر له‌نایه‌ته‌کانی بکه‌نه‌وه ، ده‌فه‌رمویت : ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ الأنفال: ۲

واته : باوه‌ردارانی راسته‌قینه نه‌وانه‌ن هه‌ر که‌ناوی خودا هینرا دل‌یان له‌به‌ر گه‌وره‌یی خودا ده‌که‌وێته له‌رزوه ترسی لێده‌نیشت ، هه‌ر که‌نایه‌ته‌کانیشی به‌سه‌ریاندا ده‌خویندریته‌وه باوه‌ریان زیاد ده‌بیت هه‌ربه‌په‌روه‌رد گاریشیان پشت ده‌به‌ستن .

وه خوی گه‌وره هه‌والی داوه ده‌بارهی مرو‌فه چاکه‌کانی نه‌هلی کتاب که کاتیک قورپان بخویندرایه‌ته‌وه به‌سه‌ریاندا یه‌کسه‌ر کړنو‌شیان ده‌بردوو ده‌گریان و ملکه‌چی باوه‌ر و ته‌سلیم بوونیان زیادی ده‌کرد ، بۆیه خوی گه‌وره ده‌باره‌یان ده‌فه‌رمویت :

﴿ قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ؕ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ۖ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۖ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۖ ﴾ الإسراء: ۱۰۷: ۱۰۸: ۱۰۹ .

واته : نه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌و بی‌باوه‌رانه بلێ باوه‌ر به‌و قورپانه بینن یاخود باوه‌ری پنه‌هینن بایه‌خ و به‌های که‌م ناکات وه‌ک خوی ده‌می‌نیه‌وه ، به‌راستی نه‌وانه‌ی له‌پیش نه‌م قورپانه‌وه زانست و زانیارییان پندراوه (خاوه‌ن کتیبه‌کان و پساو چاکه‌کانیان ده‌زانن که‌نه‌م قورپانه له‌هه‌مان سه‌رچاوه‌وه هاتوو که کتیبه‌کانی نه‌وانی لی‌وه هاتوو) هه‌رکات به‌سه‌ریاندا ده‌خویندریته‌وه به‌روودا ده‌که‌ونه سه‌ر زه‌وی بۆ کړنو‌وش بردن سوپاسی خوا ده‌که‌ن ﴿ ۱۰۷ 》 وه‌ده‌لێن پاکی و خاوی هه‌ر شایسته‌ی په‌روه‌ردگاری نێمه‌یه وه بی‌گومان به‌لێنی په‌روه‌ردگارمان له‌کاتی خۆیدا هاتۆته دی که‌له‌و کتیبه‌نه‌دا بۆ نێمه‌هاتبوو نه‌وا نه‌م‌رو ئه‌و مژده‌یه هاته دی (که هاتی پێغه‌مبه‌رخوا بوو ﷺ) ﴿ ۱۰۸ 》 وه بۆ سوپاسی خودا به‌روودا ده‌که‌ونه سه‌ر زه‌وی بۆ کړنو‌وش بردن ، وه

له ترسی خودا به کول ده گرین و فرمیسک دهرژن ، وه جار له دوای جار نه و قورپانه
ملکه چیان زیاد ده کات ﴿ ۱۰۹ ﴾ .

وه خوای گه وړه هه والی داوه نه گهر نهم قورپانه ی دابه زاندايه ته سهر کیویک نه و
ملکه چ ده بوو وه پهرت پهرت ده بوو له ترسی خودای بالآده ست ، وه نه مه شی کردووه
به وینه بو خه لک و پروویشی کردو ته وه بویان گه وړه یی نهم قورپانه ، ههر بویه
فهرمویه تی : ﴿ لَوْ اَنْزَلْنَاهَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلٰی جَبَلٍ لَّرَاٰیْتَهُ خَشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ

وَتِلْكَ الْاَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿ ۱۱ ﴾ الحشر: ۲۱

واته : نه گهر نهم قورپانه مان دابه زاندايه ته سهر کیویک نه و ده تبینی به ملکه چ و پهرت
پهرت بووی له ترسی خوا که و ابو نه ی ئیوه ی ناده میزاد بیرکه نه وه و له خودا برسن و
قورپان بکه نه بهرنامه ی خوتان وه ئیمه نهم نمونانه له قورپاندا به چهند وینه و شیوه یه ک
ده هیینه وه بو خه لکی به لکو بیرکه نه وه و تیگهن .

وه خوای گه وړه وه صفی قورپانی کردووه که جوانترین وته یه وه خوای گه وړه چهند
نایه تیکی هاوواتای تیدا دووباره کردو ته وه بۆته وه ی به هیوه ی لی تیگهن ، وه
بیگومان پیستی پایه بهرزه کان له دیندا کرژ ده بیته له کاتی بیستی قورپاندا له ترسدا ،
بویه خوای گه وړه ده فهرمویت : ﴿ اَللّٰهُ نَزَلَ اَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا مَّثَانِیْ نَفْسَعِرُ
مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰی ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدٰی اللّٰهُ

يَهْدِيْ بِهٖ مِّنْ يَّسْكَاءُ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿ ۱۲ ﴾ الزمر: ۲۳

واته : خوای گه وړه جوانترین و چاکترین قسه و فهرمووده ی دابه زاندووه (نه ویش نهم
قورپانه یه بۆته وه ی په یړه و بکریته) کتیپکی وه ک یه ک چووه (واته : له پرووی
قه شهنگی و ره وانیپزییه وه له یه ک ده چیت) پهند و ناموزگاری و فرمان به حال و
حرام و چاکه و خرابه و چیرۆکه کان چهند جار تیدا دووبات بۆته وه ، له بیستی
هه ره شه کانیدا نه وانه ی که له پهروه رد گاریان ده ترسن پیستیان گرژ ده بیته پاشان پیستیان

و دلیان بۆ ذکر و یادی خودا نهرم ده بیټ ، نهم قورئانه یه رېنموی خودا هدر که سیک
خودا بیهویت پتی شارهزا ده کات و رېنموی ده کات ، وه هدر که سیکیش خودا
گومرای بکات بههوی لاساری خویره وه نهوا که سی ترنیه رېنمونی بکات .

وه خوای گه وره ره خنه له نیمانداران ده گریټ له سهر نه بوونی ملکه چیان له کاتی
گوی گرتیان له قورئان ، وه ناگاداریان ده کاته وه له چورنیه کیان له بیباوهره کان لهو
نه بوونی ملکه چیه دا له کاتی گوی گرتن له قورئان ، هدر بویه ده فهرمویت : ﴿ اَلَمْ

يَاۤ اِلَٰلِیۡنَ ؕ اٰمَنُوۡا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوۡبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُوۡنُوۡا كَالَّذِیۡنَ اٰتُوۡا

اَلْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَیْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوۡبُهُمْ وَكَثِیۡرٌ مِّنْهُمْ فَنَسِیُوۡۤا ﴿۱۶﴾ الحديد: ۱۶

واته : نایه کاتی نه وه نریک نه بوته وه بوته وانه ی که باوهریان هیناوه که دله کانیان نهرم و
ملکه چ بیټ بۆ یادی خودا ، بوته وی دابه زیوه له ههق و راستی ، وه وه که نه وانه نه بن
که کتیبیان پیبه خشرابوو له پیشه وه ، له جووله که و گاور ، جازوریان به سهر دا تیبه ری
بویه دلیان رهق بوو ، وه زور به شیان له فهرمان و گوپرایه لی فهرمانی خودا ده رچوون .
جا نهم نایه تانه ی پیشه وه که باسکرا پروون ترین به لگه ی تیدایه له سهر گه وره یی قورئان
و پابه ند بوونی گویدان پتی وه له سهر به هیزی نهو کاریگه رییه ی که له سهر دله کان
هه یه تی وه قورئان گه وره ترین هوکاری زیاد بوونی باوهره ، به تابه تی کاتیک
خویندنه وه که ی به بیرلیکردنه وه و هه ولدان بۆ تیگه شتی و اتاکانی بیټ .

وه ابن القیم (ره هه تی خوای لیټ) ده فهرمویت : به گشتی هیچ شتیک نییه سوود به خش
تر بیټ بۆ دل له خویندنه وه ی قورئان و بیرلیکردنه وه ی ، چونکه خویندنه وه ی قورئان
و بیرلیکردنه وه ی کوی هه موو کوکانه بۆ نهو که سانه ی نیسلام ده که نه پیگه ی خوینان
وه بۆ حالی کار که رانی نیسلام و پیگه و پله و پایه ی خواناسان ، چونکه ههر
خویندنه وه ی قورئان و بیرلیکردنه وه یه تی خوشه ویستی و روشنایی و ترسان له خوداو
تکاو گه رانه وه بۆلای و پشت به ستن به وو ره زامه ندی و خوډانه ده ست نه وو سوپاس و
نارام گری و ، وه باقی حاله کانی تر که ژبانی دل و ته وای دلی پی یه ته جی به میرات

ده گريت ، وه ههروهه ها هه ر خويندنه وهى قورنآن و بيرليكردنه وهيه تى مرؤفه كان دورر ده خاته وه له كۆى ئاكار و كاره ناشرين و قيره ونه كان كه به هزيانه وه دل خراب ده بيت و له ناو ده چيت ، جانه گه ر خه لكى بيان زانايه چى ههيه له خويندنه وهى قورنآن به بيرليكردنه وهى نهوا به س خهريكى خويندنه وهى قورنآن ده بوون و جگه له قورنآن به ههچى تر وه خويان سه رقان نه ده كرد ، وه كاتيئك قورنآنى خويندنه وه به تيرامان و بيرليكردنه وه وه رۆى به سه ر ئايه تيئكدا نهو پيويستى بوو بو شيفا نهوا دووباره ي ده كاته وه نه گه ر سه د جاريش بيت و له يه كه شه ويشدا بيت ، جا خويندنه وهى ئايه تيئك به تيرامان و بيرليكردنه وه تيه گه شته وه خيره تره له خويندنه وهى تهواوى قورنآن به بى تيرامان و بيرليكردنه وه تيه گه شته وه ، به لام خويندنه وهى قورنآن به تيرامان و بيرليكردنه وه وه سوود به خش تره بو دل وه زياتر له و داخوازيانه يه بو به ده ست هينانى باوه ر و چه شتى شيرينى قورنآن ...))^{٢٥} .

وه شيخ محمد رشيد رضا (په حه تى خواى لبيت) ده فه رمويت : بزانه بيگومان هيز و پته وى دين و تهواوى باوه ر و يه قين نايه نه جى به زور خويندنه وهى قورنآن و گوى ليگرتنى نه بيت له گه ل بيرليكردنه وهى نه بيت به ويستى شوين كه وتنى و كرده وه به فه رمانى و دوور كه وتنه وه له قه ده غه كانى ، جا باوه رپكى راست و ملكه چ زياد ده كات و به هيز ده بيت و نشه و غا ده كات وه ره نگدانه وه تاييدا دپته جى به كرده وهى چاك و وازهينان له تاوان و خراپه به نه ندازه ي بير كردنه وه له قورنآن ، وه كه م ده كات و لاواز ده بيت به و نه ندازه يه كه زياد ده كات به واز هينان له بيرليكردنه وهى ، وه زوره ي عه رب باوه رپان نه هينا جگه به گوى ليگرتن و تيه گه شتى نه بيت وه فه تى ههچ شاريكيان نه كردوو وه ههچ ده وله تيكيان دانه مه زرانده و ههچ بينايه كيان بو به رز نه كرايه وه و ده سه لايتيان گه وره و فراوان نه بوو به كاريگه رى رينمايه كانى قورنآن نه بيت ، وه ريگر و مل هوره كان له گه وره پياوانى مه كه كه دزايه تى پيغه مبه ريان ﷺ

^{٢٥} ((مفتاح دار السعادة)) (ص : ٢٠٤)

نده کردو و رِنگری په یامه که ی خودایان لینه ده گرد جگه به رِنگری کردنی خویندنه وهی قورئان نه بیت به سهر خه لکدا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ فصلت: ۲۶ واته : بیاوره کان به یه کتریان دهوت گوی بونه و قورئانه مه گرن و بیکه نه غه لبه غه لب و ههرا و هوسه به لکو زال بن به سهر موحه مه ددا ﷺ ، وه نیسلام لاواز نه بوو له ناخی هه نیک له خه لکانی له ناوه راستی سه ده کانی ناوه راسته وه هه تا زور بهی مولک و ده سه لاتی له ده ست بدات ، به بونه ی پشتکردن نه بیت له بیکردنه وهی قورئان و خویندنه وهی و کار کردن پی) ۲۶ .

قورئانی پروژ له گه وره ترین به هیز کهری باوره ، وه سوود به خشرین داخوازیه بو زیاد بوونی ، وه قورئان باوره ی بنده به هیز ده کات له چهند پرویه کی جیاوازه وه .

وه ابن سعدی (په حنی خوی لیت) ده فهرمویت : قورئان باوره ی بنده به هیز ده کات له چهند پرویه کی جیاوازه وه ، جاباوه ردار بهس به وهی نایه ته کانی خودا ده خویندنه وه وه نه وانه ی که دارپژراوه تیدا له هه واله راسته کان و حوکمه جوانه کان ده یان ناسیت له لق و پوی باوه ر خیریکی زوری بو دیته جی ، نه ی ده بیت حالی چون بیت کاتیک به جوانی بیری لیکاته وه ، وه تیگات له ویسته کانی و نه یییه کانی ؟) ۲۷ .

به لام پیوسته بزانیته که زیاد بوونی باوه ر که به خویندنه وهی قورئان زیاد ده کات زیاد بوون دروست نابیت ته نها بو که سیک نه بیت که گوی بدات به تیگه شتن له قورئان وه جیبه جیکردنی و کرده وه کردن پی ، نه که ته نها بیخویندنه وه بی تیگه یشتن و بیرلیکردنه وهی ، نه گهر وانه بیت حوکمی قورئان خوین له پروژی دوایدا قورئان ده بیت به به لگه بوی و وه له دژی ده وه ستیت .

چون قورئان ده بیت به به لگه بوی و وه له دژی ده وه ستیت له پروژی دوایدا ؟ به خویندنه وه که ی ده بیت به به لگه بوی چونکه خویندنه وهی قورئان عیاده ته .

۲۶ ((مختار تفسیر المنار)) (۱۷۰:۳) .

۲۷ ((التوضیح و البیان لشجرة الإيمان)) (ص: ۲۷) .

وه نه گهر لیښی ټینه گات نهوا قورڼان ده لیت خودایه نهو خویندمیه وه به لام لیم ټینه گه ښت . وهر گير .

فَقَدْ ثَبَتَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : (إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ)^{٢٨} .
واته : جیگیر بووه له پیغه مبهروه وه ﷺ که فهرمویه تی : (بیگومان خوایی گه ووره بهم کتیبه چهند گهلک بهرز ده کاته وه وه چهن دینی که شی پی داده به زینیت) .

خوای گه ووره که چهند گهلک داده به زینیت واته کهم نرخیان ده کات نهوا هوکاری نهویه که خوایان قبولی هق ناکه و وهری ناگرن جاهر که سیک خوی هق وهر نه گریټ نهوا موسته حقی کهم نرخیه . وهر گير :-

و ثَبَتَ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : (... وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ)^{٢٩} .

واته : ههر له پیغه مبهروه وه جیگیر بووه ﷺ که فهرمویه تی : (قورڼان به لگه یه بو تو یاخود له سهر تو) .

به لگه یه بو تو واته : تکات بو ده کات له روژی دوايد ، یان له سهر تو واته : شکات لیده کات . وهر گير .

جانه گهر کاری پیکه یت نهوا باوه رت زیاد ده کات و ده بیت به به لگه بوټ ، وه نه گهر کهم تر خه می تیدا بکه یت و گوئی نه ده یت به سنووره کانی نهوا باوه رت کهم ده کات و ده بیت به به لگه له سهرت .

قال قتادة رحمه الله تعالى :- (لَمْ يُجَالِسْ هَذَا الْقُرْآنَ أَحَدٌ إِلَّا قَامَ عَنْهُ بِزِيَادَةٍ أَوْ نُقْصَانٍ)^{٣٠} .

وه قه تاده (په حه تی خوای لیت) فهرمویه تی : (هیچ که سیک له گهل نه م قورڼانه دا دانانیشت کاتیک هه سته له لای ((قورڼان)) باوه ری یان زیاد ده کات یاخود کهم) .

^{٢٨} رواه مسلم (٥٥٩:١) .

^{٢٩} رواه مسلم (٢٠٣:١) .

^{٣٠} رواه ابن المبارك في الزهد (ص: ٢٧٢) والأجري في أخلاق حملة القرآن (ص: ٧٣) والمروزي في قيلم الليل (ص: ٧٧ مختصرة) وذكره البغوي في تفسيره (١٣٣:٣) .

نه گەر به بیر لیکردنه وه به خوینیت وه ههستیت به جیهه جیکردنی نهوانه ی تیایدایه وه دورور بکهوینته وه له قهدهغه کراوه کانی نهوا باوهری بهی گومان زیاد دهکات وه نه گەر به پتجه وانه شه وه بیت نهوا باوهری کهم دهکات . وه رگیر : -

وه شیخ حهسه نی به صری (په حهتی خوی لیت) واتای بیر لیکردنه وه ی روونکردوته وه فرمویه تی : (سویند به خوا به له بهر کردنی پته کانی و فرهاموش کردنی سنوره کانی نابیت ، ههتا یه کیک بلیت : بیگومان هه موو قورئانم خوینده وه ، وه هیچ پتیکم لینه په راند ، به لکو سویند به خودا هه مووی په راندوه ، چونکه ناکاری قورئان نه له ره وشتی و نه له کرده ویدا نابینریت ، ههتا یه کیک بلیت : بیگومان من به یهک جار سوره تیک ده خوینم ، سویند به خودا نهو کۆمه له که سانه نه قورئان خوین و نه زانان و نه دانان و نه نه هلی وه رعن ، وه هه ر کاتیک قورئان خوینه کان وینیه نه مانه یان لیها ت و نه مه یان وت ! نهوا خوی گهوره وینیه یان له ناو خه لکدا زیاد نه کات) ^{۳۱} .

شیخ عبدالرزاق نووسه ری نه م کتیه ش (خوادا لئو بیریت) ده فرمویت : خودا په حم به شیخ حهسه نی به صری بکات ، چی وای له حهسه نی به صری کردوه کهوا بلیت نه گەر هه ندیک له قورئان خوینی نه م سه رده مه ی ئیمه ی بیینیا یه ! که که وتونه ته فیتسه وه به جوړه ها ناواز و ده ربړینی پته کان و زهوق پیدانی به ئاره زووی خو یان قورئان ده خوین ، له گه ل گوی پینه دان و به فیرۆدانی سنوره کانی ، به لکو وهک خو شی قورئان بخوینیت نهوا نهو خه لکانه ی ناماده ی گری گرتن هه ریه کهو دالغه و هوشی له شوینیکی تره ، له باتی بیده نگ بوون و بیر کردنه وه له وته ی خوی گهوره .

به هه ر حال په کابه ری و په خنه نییه له سه ر جوان قورئان خویندن و ناواز بو دانانی و به جوانی ده ربړینی ، به لکو په خنه له سه ر نه وه هه یه که به ئاره حه تی پته کان ده ربړیت و هیه چیان له شوینی خویدا ده رنه ربړیت ، بهی گویدان به هه ستان بهو فره مانانه ی که قورئان له پشاویدا دابه زیندراوه ، ههتا تو نابینی له هه ندیک لهوانه ی که خو یان به نه هلی وه رع

^{۳۱} رواه عبدالرزاق في مصنفه (۳: ۳۶۳) و ابن المبارك في الزهد (ص: ۲۷۴) والآخر في اخلاق حملة القرآن (۴۱) والمروزي في قيام الليل (ص: ۷۶: مختصرة) .

و جی بهجی کار بهسنووری خودا دهزانن ، له گهل نهوهدا نایانینی که سنووری قورئان بپارێرن نهله رهوشتیاندا وه نهله کردهوه یاندا .

دهینی قورئان خوینیک لهوان قورئانی پیرۆزی بهتهواوی له بهره کهچی له گهل نهوهدا ریشی پاک دهتاشیت و یاخود جله کانی لهزهوی دهخشیت ، بهلکو بهتهواوی گوێ بهنوێژ نادات یان له گهل جهماعه تدا ههرگیز نایکات ، بیجگه لهمانهش چه ندين کاری ناشرین وقیزهونی تر ، ههتا یه کیک لهوانه خوا یارمه تیمان با ، دهسپینکی ئاههنگیکی گۆزانی ئافرهتیک خراپه کاری به چه ند ئایهتیک قورئانی پیرۆز کردۆتهوه ، له نیو گۆرانیه کانی نهودا چه ند ئایهتیک قورئانی پیرۆزی خویندوووه ، وتهی پهروه ردگاری ئیمه بهرزتره لهوهی نهو کۆمهله چه په له بیانهوێت پسی بکهن ، وه بهسه منیش بلیم ههروهک شیخ حهسهنی بهصری (رهحمتی خوی لیت) فهرمووی : ههراکاتیک قورئان خوینهکان وینهی ئهمانهیان لیها و ئهمهیان وت ! نهوا خوی گهوره وینهیان لهناو خه لکدا زیاد نهکات .

وه ابن العربی (رهحمتی خوی لیت) وهصفی قورئان خوینه کانی سهردهمی خوی کردوووه بهوهی که خهریکی جوان خویندنی بوون وه گوێیان بهسنووره کانی نهداوه ، فهرموویهتی : دهستگرتیان بهم کارهوه (واته : بهس باش خویندنهوه بی گوێپرایهلی کردنی) له گهل نهوهدا قورئان بۆیه دابه زیندراوه بۆ نهوهی کاری پیکریت ، وه پاشان فهرموویهتی : کاتیک قورئان خویندن بوو بهم قورئان خویندنه دهستیانکرده فرین بهسه ریداو پشپر کیکردن پایدا ، وه ته مهنی خویان به فیرۆدا به بی هیچ پیوستیه کی نهوان بۆ نهوکاره ، جا یه کیک لهوان دهمریت وه قورئانی خویندوووه ههروهک پهرداخ ریزه کریت ، بهلام واتا کانی تیکشکاندوووه وهک شکاندنی قاپ و قاچاغ ، بهجۆریک واتی هیچیان بهیه کهوه ناگوئجیت (۳۲) .

۳۲ العواصم من القواصم (۴۸۶:۲) ضمن کتاب ((آراء أبي بكر بن العربي الكلامية)) لعمار الطالبي . وانظر ما كتبه الذهبي عن أمثال هؤلاء القراء في كتابه ((زغل العلم)) (ص: ۲۵-۲۷) وه دانهری کتب دهفرموت : نهگرتسی درێژیکه نهوایه همووم دههنا له بهر گرنگیکه .

وہ ابن تیمیہ (رحمتی خوی لیت) حالی خاوەن قورپان پروون دەکاتەوہ کہ دەگات بەو پلە و جینگە بەرزە دەفەرمویت : قورپان خوین بەردەوام بیردەکاتەوہ لە واتاکانی ، وە تیرادەمیت لە وشەکانی ، وە دەولەمەندە بەواتاکانی قورپان و حوکمەکانی لە غەیری قورپان لە وتە خەلک کاتێک گوئی لە قسە و زانستی خەلکی دەبیت بەراوردی دەکات لە گەل قورپان ، جا ئە گەر قورپان شاھیدی بەپاکی بۆدا ئەوا وەری دەگریت و ئە گەر شاھەتی بەپاکی بۆنەدا ئەوا رەتی دەکاتەوہ وەری ناگریت ، وە ئە گەر قورپان شاھەتی بە قبول و رەت بۆ نەدا ئەوا دەیوەستیت ، وە توانای راوەستاوہ لەسەر ویسی پەرورەدگاری لە قسەکانیدا ، وە توانای خۆی ناخاتە کار بۆئەو زانستانەیی کەزۆربەیی خەلک پیوەی خەریکبوون دوور لە قورپان ، یان لەدوودلیدا بیت لەدەرپرینی پتەکانی لە بچووک خویندەنەویان و گەورە خویندەنەویان و درێژکردنەوہ و دەرپرینی مەدی درێژ و کورت و ناوەندی ! وە جگە لەمانەش ، ئائەمانە پەردەن بۆ دلان وەپەرچنەری دلان لە تیگەشتن لەویستی خوی پەرورەدگار) ٣٣ .

وہ پیوستە بۆ موسولمان پیش ئەوہی کە قورپان بخوینیت خۆی فیربکات کەچوون سوودی لیوەربگریت ، هەتا سوودی تەواوی لیوەربگریت ، وە ابن القیم (رحمتی خوی لیت) لەم باسەدا بناغە و بنچینەکی گەورە و زۆر بەسوودی باس کردووە ، دەفەرمویت : (کاتێک ویست سوود لەقورپان وەربگریت ، دلت کۆبکەرەوہ لەکاتی خویندەنەوہی و بیستیدا ، وە باش گوئی بۆگرە ، وە نامادەیی بە نامادەیی کەسێک کە قسەیی بەقورپان لەگەڵدا بکریت کیش قسەیی پیبکات ((خودای گەورە)) لەگەڵدا ((ئەو کەسەیی دەبخوینیت)) خودای پاک و بیگەرد) ٣٤ .

جاھەر کەسێک ئەم یاسایە جیہ جیہکات وەلەسەر ئەم رینگایە بروات لەکاتی خویندەنەوہی بۆ قورپان یاخود گوئی گرتنی بۆی ئەوا بەزانست و کردەوہوہ

٣٣ ((الفتاوى)) (٥٠ : ١٦) .

٣٤ ((الفوائد)) (ص : ٥) وانظر ((الفتاوى)) لابن التيمية (٥١ ، ٤٨ : ١٦) و (٢٣٧ ، ٢٣٦ : ٧) .

سهرده كه ویت ، وه باوه پِشی زیاد ده كات و دامه زراو ده بیت وهك دامه زراوی کیوه دامه زراوه كان . وه خودای گه وره لیپرسراوه كه ته و فیکمان بدات بۆ هه موو چا كه یهك . پاشان بیر كرده وه له نایه ته كانی خودا دوو جوړه : (بیر كرده وه له نایه ته كانی خودا بۆ نه وهی ویستی خوا له وه دا بزانیته ، وه بیر كرده وه له واتا كانی نه وهی كه خوا به ندا كانی بۆ بانگ كرده وه كه بیرى تیا دا بكه نه وه ، جا یه كه میان بیر كرده وه له به لگه قورناییه كان ، دوو میان بیر كرده وه له به لگه بینراوه كان ، یه كه م بیر كرده وه یه له نایه ته بیستراوه كان ، دوو هم بیر كرده وه یه له نایه ته بینراوه كانی پهروه ردگار) ٣٥ .
 نه مهش وتهی ابن القیم (په حتهی خوی لیته) .

منیش ده لیم : نهو قسانه ی كه لیړه دا باسم كرد نه وه سه بارهت به بیر كرده وه له نایه ته بیستراوه كانی خودا ، به لآم قسه كردن له سهر نایه ته بینراوه كانی خودا بهم زووانه قسه كردن له سهری دیت ان شاء الله .

ناسینی ناوه جوانه کانی خوی گه وره و صیفاته به رزه کانی

بینگومان ناسینی ناو و صیفه ته کانی خوی گه وره که هاتوره له قورئان و سونه تدا ،
ئهوانه ی که به لگهن له سهر بی کهم کورتی خوی گه وره به ره های له هه موو
روویه که وه ، له گه وره ترین ده رگا کانی زانسته که باوه ر پی زیاد بییت ، جا خو خهریک
کردن به ناسینی ناو و صیفه ته کانی خوی گه وره وه و تیگه شتن و گه ران به دوایاندا
چهند سوو دیک ی زور و گه وره له خو ده گریت ، لهوانه :

۱- بینگومان زانستی یه کتاپه رستی و ناو و صیفه ته کان شکۆدارترینی زانسته کانه و
گه وره ترینیانه ، جا خو خهریک کردن پیوه ی و گه ران به دوایاندا له به رزترین
داخوازییه کانه وه ده سته کوتنی بۆ بهنده له شکۆدارترین به خشراوه کانه .

۲- بینگومان ناسینی پهروه ردار بانگه شه ده کات بۆ خوشه ویستی و ترس و تکاو پاکی
کرده وه بۆ خوی گه وره ، ئاهه وه سه رچاوه ی خوش گوزهرانی بهنده یه ، وه رینگه ش
نییه بۆ ناسینی پهروه ردار جگه به ناسینی ناو و صیفه ته کانی و تیگه شتن له واتا کانی
نه بییت .

۳- بینگومان خوی گه وره بوونه وه ری درووست کردوه بۆ ئه وه ی بیناسن و بییه رستن
ئه وه کۆتا داوا یه لیان ، خهریک بوون به ناسینی خوداو په رستی خهریک بوونه به وه ی
که بهنده بۆی درووست کراوه ، وه وازه تیان و گو ی پینه دانی گو ی پینه دانه به وه ی
که بهنده بۆی درووست کراوه ، ناشرینه بۆ بهنده ناز و نیعمه تی خودای به ردهوام
به سه ره وه بییت و فه زلی خو ی له هه موو رویه که وه دابییت به سه ریدا که چی ئه ویش
نهزان بییت به پهروه ردار و پشت هه لکات له ناسینی .

۴- بنگومان یه کیک له پایه کانی باوهر به لکو چاکترینیان و بنچینه تریان باوهر بوونه به خدا ، وه باوهر هدر نه وه نییه که بلت باوهرم به خودا هینا به بی نه وهی که خوا بناسیت ، به لکو راستی باوهر نه وهیه که نه وه کهسه بناسیت که باوهری پی هیناوه وه توانای خوشی به خشیت بو ناسینی ناو و صیفه ته کانی هه تا بگاته پله ی یه قین ، وه باوهری به گویره ی ناسینی ده بیت بو خودا ، هه تا خودا زیاتر بناسیت نه و باوهری زیاتر ده بیت ، وه هه تا خودا که متر بناسیت نه و باوهری که متر ده بیت ، وه نزدیکترین رینگه که بهنده بگه یه نیت به باوهری زیاده بیر کردنه وهیه له صیفه ت و ناوه کانی پهروه ردگاری پاک و بهرز و بلند .

۵- بنگومان زانست به پهروه ردگار بنچینه ی هه موو شتیکه ، هه تا نه وه کهسه ی که به راستی خوا ده ناسیت ، به لگه ده هینته وه به وهی که ده بناسیت له صیفه ت و کاره کانی پهروه ردگار وه له سه ر نه وهی که ده بیکات و دایده نیت له حوکه مه کان ، چونکه خوی گه وه هیه کاریک ناکات به گویره ی ناو و صیفه ته کانی نه بیت ، کاره کانی باز نه یه که له نیوان دادوهری و فزل و دانایدا ، هه ر له بهر نه مه یه هیه حوکه مک له حوکه مه کان دانانیت مه گه ر به گویره ی سوپاس و دانایی و فزل و دادوهریکه ی نه بیت ، هه وائه کانی هه مووی هه ق و راسته ، فرمانه کانی و قه ده غه کردنه کانی پر له دادوهری و داناییه ^{۳۶} .

هه ر له م سوودانه : ناسینی ناوه جوانه کانی پهروه ردگار و صیفاته بهرزه کانی ، داخوازی کاری شوینه واریتی به ندایه تی و ملکه چی (واته : ناسینی ناوه جوانه کانی پهروه ردگار و صیفاته بهرزه کانی په نگدانه وهی دیاره له بهنده دا که چهنده ملکه چه وه گیر) ، جا بو هه موو ناویک به ندایه تیکی تاییه ت هه یه که له داخوازیه کانیتی ، وه چه ند پیوستیه کی زانست پی ، وه هینانه دی به ناسینی نه وه صیفه ته ، جا نه مه خواستراوه له هه موو جوړه کانی به ندایه تی که له سه ر دل و نه ندانه کانی جهسته یه .

^{۳۶} انظر تفسير ابن سعيدي (١ : ٢٤ - ٢٦) ، و خلاصة تفسيره (ص : ١٥) .

روونکردنه‌وهی بۆ ئەمه ئه‌وه‌یه : کاتێک که‌به‌نده زانی سوود و زه‌ره‌ر و به‌خشین و نه‌به‌خشین و درووست کردن و رۆزی دان و مردن و ژيان ته‌نها به‌ده‌ست خودایه ، بې‌گومان ئه‌وه به‌ری به‌ندایه‌تی و پشت به‌ستنی به‌په‌روه‌ردگار له‌ناخدا بۆ ده‌گریت ، وه پێ‌ی‌ستیه‌کانی پشت به‌ستن و به‌رووبوومه‌کانی ږوو که‌شیشی بۆ دینیته‌جی .

وه کاتێک به‌نده زانی که‌ په‌روه‌ردگار بې‌سه‌ر و بې‌سه‌ره و زانایه به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌نکه خه‌رتله‌یه‌ک شتی له‌ زه‌وی و ئاسما‌نه‌کاندا لی‌ وون نابیت ، وه خوا به‌نه‌ی‌تی و شاره‌وه‌ش ده‌زانیت ، وه ناپاکی چاوه‌کان و ئه‌وه‌شی له‌ سینه‌کاندا به‌ده‌زانیت ، زانی‌نی ئه‌مانه به‌ری پاراستنی زمان و ئه‌ندامه‌کان و لێ‌دانه‌کانی دلی بۆ ده‌گریت له‌هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ خوا پێ‌ی‌ رازی نییه ، وه ئه‌م ئه‌ندامانه‌ی په‌یوه‌ست بکات به‌وه‌وه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار خۆشی ده‌وێت و لی‌ رازییه .

وه کاتێک به‌نده زانی که‌ په‌روه‌ردگار ده‌وله‌مه‌ند و سه‌خیه و چاکه‌ خواز و میه‌ره‌بان‌ه‌و چاکه‌ زۆر ده‌کات ، ئه‌وه هێ‌زی تکه‌کردن پێ‌ی‌ست ده‌کات له‌سه‌ری ، جا تکه‌ش له‌لایه‌ن به‌نده‌وه به‌ری جو‌ره‌ها به‌ندایه‌تی ناخ و ږوو که‌ش ده‌گریت به‌گوێره‌ی ناسینی و زانستی به‌خوا .

وه کاتێک به‌نده جوانی و ته‌واوی په‌روه‌ردگاری زانی ئه‌وه خۆشه‌ویستیه‌کی تایبه‌ت و چه‌زێکی زۆر پێ‌ی‌ست ده‌کات بۆ به‌نده بۆ گه‌شته‌وه‌ی به‌ په‌روه‌ردگار ، وه ئه‌مه جو‌ره‌ها به‌ری زۆر ده‌گریت له‌ به‌ندایه‌تی .

ئا به‌مانه ده‌زانریت که‌ به‌ندایه‌تی هه‌ره‌هه‌مووی ده‌گه‌رێ‌ته‌وه بۆ‌لای پێ‌ی‌ستیه‌کانی ناو و صیفه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار . (ئه‌ویش ناسین و تێ‌گه‌شتیتێ‌ی : وه‌رگیر) ^{٣٧} .

وه کاتێک به‌ند خوای خو‌ی ناسی ناسینیکی راست و داواکراو و سه‌لامه‌ت له‌ رێ‌گا‌کانی خه‌لکی لار و چه‌وت له‌ناسینی خوا‌دا ، ئه‌و ناسینه‌ی که‌ دانراوه له‌سه‌ر گۆ‌رین و فه‌رامۆش کردن و چۆ‌نیه‌تی و شو‌به‌اندنی ، جاهر که‌سی‌ک سه‌لامه‌ت بوو ئا

^{٣٧} انظر ((مفتاح دار السعادة)) لابن القيم (ص: ٤٢٤، ٤٢٥) ، وانظر نحوه بوسع منه في ((الفوائد)) له (ص: ١٣١، ١٢٨) .

لهم رِیاز و رینگا بیروباوهره پووچانهی که له پراستیدا گه وره ترین بهر بهسته له نیوان بهنده و ناسینی پهروهر دگاریدا ، وه گه وره ترین رینگهیه بو که مېوونه وې باوهر و لاواز بوونی ، وه پهروهر دگاری ده ناسیت به ناوه جوانه کانی و صیفا ته بهرزه کانی که ناسراوه پئی لای درووست کراوه کانی نهو ناو و صیفاتانهی که هاتووه قورئان و سوونه تدا وه تیگه شتیسی له سهر رِیازی پتشینه چاکه کان ، جا ههر کهس و ابو نهوا یارمه تی دراوه بو گه وره ترین هوکاره کانی زیاد بوونی باوهر .

وه فهرمووده به صه حیحه هاتووه له پیغه مېره وه ﷺ که فهرموویه تی : که بیگومان خوا ی گه وره نه و هت و نو ناوی ههیه ، ههر که سیٹ بیان ژمیریت ده بیت به هوکاری چوونه به هه شتی .

فَقِي - الصَّحَّاحِينَ - مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :
(إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ إِسْمًا ، مِائَةً إِلَّا وَاحِدَةً ، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ) ٣٨ .

واته : له ههردوو پهروو که صه حیحه کانی پتشی و بوخاری و موسلیمدا (ره حه تی خوا یان لییت) له فهرمووده ی نه بو هورهیره دا (ره زای خوا ی لییت) ده لی : پیغه مېره ی خوا ﷺ :
فهرموویه تی : (بیگومان خوا ی گه وره نه و هت و نو ناوی ههیه ، سه د یه ک دانه نه بیت ، ههر که سیٹ بیان ژمیریت ده چیت به هه شته وه) .

(جا مه به ست له ژماردن له بهر کردن و ژماردن ی نیه و بهس ، چونکه له وانه یه خراپه کاریکیش له بهریان بکات و بیان ژمیریت ، به لکو مه به ست پئی کرده وه کردنه بیان) ٣٩ .

جا بویه پیو یسته تیگه شتن له ناو و صیفا ته کان و ناسینی نهو به لگانه ی که له سه ریتی له و اتا کانی هه تا گونجاو بیت سوودی ته و او یان لیوهر بگیری ت .

ثیمام أبو عمر الطلمنکی (ره حه تی خوا ی لییت) ده فهرمویت : - ((له ته و او ی ناسینی ناو و صیفا ته بهرزه کانی خوا ی بالا ده ست نه وانه ی که پیو یسته بانگخوازو که سی پاریز گاری

٣٨ أخرجه البخاري (٣٥٤:٥؛ ٢١٤:١١؛ ٣٧٧:١٢ فتح) ، و مسلم (٢٠٦٣:٤) .

٣٩ ((فتح الباري)) (٢٢٦:١١) ، نعمه و ته یه کی جوان و بهر خه له و ته کانی الاصلی .

کار بیزانن نه‌وه‌یه که پیغمبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی ده‌بارهی ناسینی ناو و صیفات‌ه‌کان و نه‌و سوودانه‌شی له‌خۆیانی ده‌گرن وه‌به‌لگه‌شن له‌سه‌ری له‌پراستییه‌کان ، وه‌هه‌ر که‌سیک نه‌مانه‌ نه‌زانیت نه‌وا زانا نییه‌ به‌واتاکانی ناو و صیفات‌ه‌کان وه‌ سوود مه‌ندیش نابیت له‌و واتایانه‌ی که‌به‌لگه‌ن له‌سه‌ری باس ده‌کریت)^{۴۰} .

وه‌ ابن القیم (ره‌حه‌تی خ‌وای لینیّت) سیّ پله‌ی باس کردووه‌ بۆ نه‌وانه‌ی ناوه‌کانی خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌ژمیرن :

پله‌ی یه‌که‌م : ژماردنی ناوه‌کانی خ‌وای په‌روه‌ردگار .

پله‌ی دووهم : تیگه‌شتی واتاکانیان و وه‌به‌لگه‌شن له‌سه‌ر چی .

پله‌ی سییه‌م : پارانه‌وه‌ له‌ په‌روه‌ردگار پێیان ، نه‌مه‌ گشتگیره‌ بۆ پارانه‌وه‌ی به‌ندایه‌تی و پارانه‌وه‌ی داواکاری^{۴۱} . ((مه‌به‌ست به‌پارانه‌وه‌ی به‌ندایه‌تی وه‌کو نه‌نجامدانی نوێژوو سه‌رحه‌م عیاده‌ته‌کانی تر که‌نه‌مانه‌ له‌خودی خ‌وایاندا پارانه‌وه‌ن وه‌مه‌به‌ست به‌ پارانه‌وه‌ی داواکاری وه‌کو داواکردنی نه‌و پێداویستیانه‌ی به‌نده‌ هه‌یه‌تی له‌په‌روه‌ردگاری - وه‌رگیر))

وه‌ شیخ ابن السعدی (ره‌حه‌تی خ‌وای لینیّت) واتای (أَحْصَاهَا) ڕوونده‌کاته‌وه‌ که‌هاتووه‌ له‌ فەرمووده‌که‌ی پیشوی نه‌بو هوره‌یره‌ (ره‌زای خ‌وای لینیّت) ، ده‌فه‌رمویت : ((واتای "أَحْصَاهَا" واته‌ : هه‌ر که‌سیک له‌به‌ریان بکات و له‌واتاکانیان تیگات و وه‌باوه‌ری پێیان هه‌بیت و وه‌بیانکاته‌ هۆکاری په‌رستی خ‌وای په‌روه‌ردگار : پاشان ده‌چیت به‌هه‌شت ، وه‌ به‌هه‌شتیش ناچیت ناوی باوه‌رداران نه‌بیت بۆیه‌ زانرا نه‌وانه‌ گه‌وره‌ترین هه‌لقولّو و مادده‌ن بۆ به‌ده‌ست هینانی باوه‌ر و به‌هێز بوون و دامه‌زراندنی ، وه‌ ناسینی ناوه‌ جوانه‌کانی په‌روه‌ردگار بناغه‌ی باوه‌ره‌ ، وه‌ باوه‌ریش ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆلای))^{۴۲} .

خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ ﴿ ۲۸ ﴾ فاطر : ۲۸

^{۴۰} ((فتح الباري)) (۱ : ۲۲۶) .

^{۴۱} ((بدائع الفوائد)) (۱ : ۱۶۴) .

^{۴۲} ((التوضيح البيان)) (ص : ۲۶) .

واته : بهراستی له‌بهنده‌کانی خوادا هەر زانا‌کان له‌خودا ده‌ترسن ، چونکه ئه‌وان له‌هه‌موو که‌س زیاتر خودا ده‌ناسن که‌خواه‌نی چ ده‌سه‌لایه‌که .

وه ئیمام ابن جریری طبري (په‌حه‌تی‌خوای‌لینت) له‌باره‌ی‌رافه‌ی‌ئهم‌ئایه‌ته‌وه ده‌فه‌رمویت : ((په‌روه‌رگاری‌یاد‌به‌رز و‌بلند‌ده‌فه‌رمویت : ته‌ن‌ها‌زانا‌کان‌له‌خوا ده‌ترسن و‌خو‌یان‌له‌سزای‌ده‌پاریژن‌به‌گو‌پرایه‌لی‌فه‌رمانه‌کانی ، چونکه‌خوای‌گه‌وره تواناو ده‌سه‌لای‌هه‌یه‌به‌سه‌ر هه‌ر شتیکدا که‌بیه‌ویت ، وه‌چیشی‌بویت ده‌یکات ، وه هه‌ر که‌سیک‌ئهمه‌ی‌زانی‌یه‌قینی‌ده‌بی‌ت که‌سزا ده‌دریت له‌سه‌ر تا‌وانه‌کانی‌بو‌یه‌له‌خوا ده‌ترسیت ترسیک که‌سزای‌بدات))^{٤٣} .

وه ابن‌کثیر (په‌حه‌تی‌خوای‌لینت) ده‌فه‌رمویت : ((ته‌ن‌ها‌زانا‌خواناسه‌کان‌به‌هه‌ق و‌راستی‌له‌خوا ده‌ترسن ، چونکه‌تا‌ناسینی‌خوای‌گه‌وره و‌زانا‌زیاتر‌بی‌ت ، ئه‌و‌خوا‌یه‌ی‌که‌وه‌صف‌کراوه‌به‌صی‌فاتی‌ته‌واو و‌ناوه‌جوانه‌کان ، هه‌تا‌ناسین و‌زانست‌پ‌یی‌زیاتر و‌ته‌واوتر‌بی‌ت ئه‌وا‌ترسان‌له‌و‌گه‌وره‌ترو‌زیاتر‌ده‌بی‌ت))^{٤٤} .

وه‌یه‌کیک‌له‌زانا‌پ‌یشینه‌کان‌واتای‌ئهمه‌ی‌کو‌کردۆته‌وه‌له‌ووته‌یه‌کی‌کو‌رتدا ، فه‌رموویه‌تی : ((هه‌ر که‌سیک‌په‌روه‌ردگار زیاتر‌بناسیت ئه‌وا‌زیاتر‌لی‌ده‌ترسیت))^{٤٥} .

وه‌پ‌یشه‌وا ابن‌ال‌قیم (په‌حه‌تی‌خوای‌لینت) ده‌فه‌رمویت : ((رۆحه‌کان‌پ‌یو‌ستیان‌به‌ه‌یچ شتیک‌نی‌یه‌گه‌وره‌تر‌بی‌ت‌له‌پ‌یو‌ستیان‌به‌درووست‌کاریان و‌به‌دیه‌ینه‌ریان ، وه‌خۆشه‌ویستی و‌یاد و‌گه‌شاوه‌یی و‌داوای‌هو‌کار و‌نزی‌کبوونه‌وه‌له‌په‌روه‌ردگار له‌هه‌موو شتیک‌پ‌یو‌ست‌ره‌بو‌رۆحه‌کان ، وه‌پ‌ر‌ی‌گه‌ش‌بو‌ئه‌وه‌نی‌یه‌ج‌گه‌به‌ناسینی‌ناو و‌صی‌فاته‌کانی‌نه‌بی‌ت ، چه‌نده‌به‌نده‌زان‌تر‌بی‌ت‌به‌ناو و‌صی‌فاته‌کان‌ئه‌وا‌زیاتر‌خوا ده‌ناسیت و‌داوای‌لیده‌کات و‌لی‌نزی‌ک‌تر‌ده‌بی‌ت ، وه‌تا‌که‌مه‌تر‌ناو و‌صی‌فاته‌کان‌بناسیت و‌لی‌شاره‌زا‌بی‌ت‌ئه‌وا‌زیاتر‌به‌خوا‌نه‌قام‌تر‌ده‌بی‌ت و‌حه‌زن‌اکات‌پ‌یی‌ب‌گات و

^{٤٣} ((تفسیر الطبري)) (١٢ : ١٣٢) .

^{٤٤} ((تفسیر ابن‌کثیر)) (٣ : ٥٥٣) .

^{٤٥} ((الرسالة القشيرية)) لأبي القاسم القشيري (ص : ١٤١) ، بێزه‌ری‌نهم‌ووته‌یه : أبو‌عبد‌الله‌یه‌که‌ناوای‌أحمدی‌کوری‌عاصمی‌الأنطاکی‌یه ، ب‌روانه‌زبان‌ه‌کی‌له‌ک‌تبی ((السر)) (١١ : ٤٠٩) .

دوورتر دهبيت لى ، وه پـهروهردگاريش بهنده لهپلهيه كدا دادهنيت لهلاى خوځى بهوشپوهيهى كه بهنده خوا دادهنيت لهلاى خوځى (٤٦ . - واتـه : تابهـنده زياتر خوا بناسيت و خوځى بويت و بيهويت لى نريك بـته وه ئهوا زياتر لاى خوا پله بهرزتر دهبيت والله اعلم وهرگير .

ناسينى خواى بالادهست لايهنى ترسان لهخواو چاوديرى بههيز دهكات ، وه تكا گهورهتر دهكات لهدلدا ، وه باوهري بهندهش زياد دهكات ، وهچهـندين جوړى زوړ بهروبوم دهگريت له بهندايتى ، وه رپگهـش نيه بو ئهـو ناسينه جگه بهبـير كـردنه وه نهبيت له كتيبى خواى گهوره و وه ئهـو صيفاتانهى كه پـهروهردگا خوځى پـتناساندووه لهلاى بهندهكانى لهسهر زمانى نيردراوه كاني (سلامى خويان لهسهر بيت) له ناو و صيفات و كردهـوه كاني وه نهـوهـشى كهـخوځى لـى بهـپاك راگرـتووه لهـوانهـى كهـشايهـن و شايسـتهـى پـهروهردگارـى پاك و خاوـين نـيه .

وه بير كـردنهـوه له روژ و كاره كاني خوا له خوځهـويستان و دووژمنانيدا كه گيراوـيتهـوه بهـسـهر بهـندهـكانـيدا و بوـى سهـلمانـدوون ، بوـ ئهـوى بـيـت بهـبهـلگه لهـسـهريان كه پـهروهردگار خواى راست و پروونه ئهـو خوايهـى كه بهـندايتى بهـس شايهـنى ئهـوه ، وه بوـ ئهـوى بـيـت بهـبهـلگه كه پـهروهردگار بهـسـهر هـمـوو شـتيـكـدا بهـتـوانايـه ، وه بهـهـمـوو شـتيـك زانايه ، وه خواى گهـوره تـوـلهـى تـونـدوـو بهـهـيزه ، وه ليـبوورده و مـيـهرهـبانـيـشه ، وه دهـسهـلاـت دار و دانايه ، وه چيشى بويت دهيكات ، وه خوايهـى كهـى تـوـتـويه زانست و مـيـهرهـبانـيـه كهـى هـمـوو شـتيـكى گـرتـوتـهـوه ، وه هـمـوو كارهـكـاني بازنه و خولگهـيه لهـنـيـوان دانايى و مـيـهرهـبانى و دادوهرى و چاكه كاريـدا هـيـچ شـتيـك لهـكارهـكـاني لهـمانه دهـرناچـيت ، وه ئهـمه بهـروبـومـيـكه رپگه نيه بو بهـدهـست هـيـنـايى جگه بهـبـير كـردنهـوه نهبيت له وته كاني و تيرامان لهـشوـينهـوارى كارهـكـاني (٤٧ .

^{٤٦} ((الكافية الشافية)) (ص: ٤٠٣) .

^{٤٧} انظر ((مفتاح دار السعادة)) لابن القيم (ص: ٢٠٢) .

جا هەر کەس سەرپێچی ئەم ڕینگە بکات ، وە لا دا لەم ڕینگە راستە ، وە ڕینگە ی خەڵکە چەوت و لارە کان بگرتیت لە ناسینی پەرورەد گاردا ، ئای چەندە دووری دەخاتەو وە لە ناسینی پەرورەد گاری و درووست کاری ، بە لکو دەبێت بە لاوازترین کەس لە ناسینی پەرورەد گاری ، وە کەمترین کەسیک کە ترسی لێ دەبێت .

وە پێشەوا ابن القیم (ڕەحمەتی خۆی لێبێت) دواى ئەوێ کە جیاوازی خەڵک ڕوون دەکاتەو وە لە ناسینی خوادا ئەو جیاوازییە دەگەرێتەو وە بۆ جیاوازیان لە ناسینی دەقەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ وە تیگەشتنی و شارەزایی بە خرابی ئەو شوبهانی پێچەوانەى راستیەکانیەتی ، دەفەرموێت : ((لاوازترین کەسى کە بیینی لە چاو ڕۆشنیدا ئەوانەن کە ئەهلی عەقیدەى پوچ و بەتالان ، ئەوانەى خراپ و پێشین بەخراپ باسیان کردوون ، لەبەر ئەزانیان بەدەقەکان و تیگەشتن لێی ، وە جیگیر بوونی شوبهەى بەتالان لە دلیاندا)) .

پاشان ڕوونیکردۆتەو وە کە خەڵکی ئەزان حالیان زۆر باشترە لەو کۆمەڵە وە ناسینیشتیان بۆ خوا لەوان زیاترە ، دەفەرموێت : ((کاتیک بیردە کەیتەو وە لەحالی هەموو خەڵک ئەوانەى کەلای زۆربەى ئەو خاوەن عەقیدە بەتالانە باوەردار نین ، کەچی دەیان بیی لەوان چاو ڕۆشن ترن وە باوەرپشتیان پتەوترە وە لەوان زیاتریش تەسلیمی وەحی بوون وە ملکه چ تریشن بۆ هەق و راستی)) ^{٤٨} .

وە پێشەوا ابن القیم (ڕەحمەتی خۆی لێبێت) پێش ئەم وتانە ناگاداری دا لەسەر گەرنگی چاوڕۆشنی لە یەکتاپەرستی ناو و صیفاتەکان و زانییان ، وە تیگەشتیان لەسەر ڕینگە ی پێشینە چاکەکان ، لەسەر گەرنگی ناگادار بوون لە شوبهەکانی ئەهلی کەلام ئەوانەى بیروباوەریان بەتالان و خراپە کارن لەبەرامبەر ئەم یەکتاپەرستیە پاکە .

پاشان ووتەیهکی بەسوودی گشتگیری بەخشندەى باسکرد کەهۆکارە بۆ ئەم چاو ڕۆشنییە ، فەرمووی : ((گرتی ئەمە ئەوێ کە دلت شایەتی بۆ خودای بەرز و بلند

^{٤٨} ((مدارج السالکین)) (١٢٥:١) .

بدات ، كه وه ستاوه له سهر عهرشی ، فهرمايشت ده فهرموت به كردن و قه ده غه
 كردن ، بينه ره به جو له كانی جيهان سهر و خوار و به هه موو نه وانه شی تيايدايه ،
 بيسه ری ده نگه كانايه چاوديره له سهر ناخ و نه يتيه كانيان ، وه فهرماني هه موو
 كار به دهستان و پادشاکان له ژير به رپوه بردنی نه ودایه فرمان له خويه وه داده به زيت و
 به رزیش ده بيته وه بولای خوی ، وه فريشته كانی له به رده سستی خويدان : فهرمانه كانی
 جيهه جي ده كهن له هه موو قوربنه كانی دنيا دا ، وه صف كراوه به صيفه تی ته واو ، وه
 وه صف كراوه به صيفه تی گه وره یی ، پاك و بيگه رده له هه موو عه بيتك و
 كه مو كورتیهك و هاو وینه يیهك ، بهوشپوه يیه كه وه صفی خوی كردووه له كتیه كهيدا
 ، وه له سهر و نه وه صفانه شه وه يه كه بهنده كانی وه صفی ده كهن ، زيندووه و نامريت ،
 راگری بوونه وهر و به رپويه ری كاری درووستكراوه كانیتی و ناخه ویت و وه نه وزیش
 نایگریت ، زانایه هيچ شتيك لینی وون نابیت له ئاسمانه كان و زه ويشدا ته نانه ت
 به نه ندازه ی دهنگه خه رته له يیهك ، بينه ره جو له ی میرووله يیه کی رهش ده بينیت له سهر
 به رديکی گه وره له شه ویتکی تاريكدا ، بيسه ره ته نانه ت ژاوه ژاوی دهنگه كانیش
 ده بيسيتت به جياوازی زمانه كانیش وه هه موو داواكاری پويستيه كانیش ، هه موو
 ووته كانی هاوتوته جي به راستی و دادوهری ، وه صيفاته كانی به رزتره له وه ی كه پيوانه
 بكریت به صيفاتی درووستكراوه كانی له وینه و ليكچووندا ، وه ذاتی خودا به رزتره
 له وه ی كه بشوبه يتریت به شتيك له زاته كان ، وه فراوانی كرده وه كانی هه موو
 درووستكراوه كانی گرتوته وه له دادوهری و دانایی و ميه ره بانی و چاكه و فزولدا ،
 هه موو درووستكردن و فرمانيك بو نه وه وه هه موو ناز نيمه ت و مولك و سوپاس
 وستایش و گه وره یی هه ر بو نه وه ، يه كه مه و پيش نه وه هيچ شتيك نه بووه ، وه كو تا يه و
 هيچيش دوا ی نه و ناميتت ، ديار و ناشكرايه و هيچ شتيك له سهر و نه وه وه نيه ،
 په نهان و نادياره هيچ شتيك له و په نهان نيه ، ناوه كانی هه ره مووی ناوی سوپاس و
 ستایش و به گه وره دانانه ، هه ر له بهر نه وه يه ناوه كانه هه مووی جوانه ، وه صيفاته كانی
 هه مووی صيفاتی ته واوون ، وه وه صفه كانی هه مووی وه صفی شكومه ند و گه وره ن،

کاره‌کانی هه‌ره‌مووی دانایی و میهره‌بانی و چاکه و دادوه‌ریه ، هه‌مووشیک له‌درووستکراوه‌کانی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه وه رڤنیشاندهرن بۆ‌که‌سیک که بیان بینیت به‌چاو رۆشنی ، زه‌وی و ئاسمانه‌کان و ئه‌وه‌شی له‌نیوانیاندا هه‌یه به‌به‌تال درووستی نه‌کردوه ، وه وازی‌شی له‌مرۆقه‌کان نه‌هیتاوه به‌به‌لاش بی‌هوده ، به‌لکو بوونه‌وه‌ری درووست کردوه بۆ هه‌ستان به‌پهرستی و راگرتنی یه‌ک تایی په‌روه‌ردگار ، وه ناز و نیعمه‌تی خۆی رشتوو به‌سه‌ریاندا بۆ ئه‌وه‌ی بیکه‌ن به‌هۆکاری سوپاسی و زیاتر به‌سه‌ریاندا برژینیت له‌ناز و نیعمه‌تی خۆی ، خۆی ناساندوه به‌به‌نده‌کانی به‌جۆره‌ها ناساندن ، وه چه‌ندین نیشانه‌شی بۆ هیتاونه‌ته‌وه ، له‌گه‌ل جۆره‌ها به‌لگه‌شدا ، وه بانگی‌شی کردون بۆ خۆشه‌ویستی خۆی له‌هه‌موو ده‌رگا‌کانه‌وه ، له‌په‌یمانی خۆی کردۆته‌گه‌وره‌ترین و به‌هێزترین هۆکار له‌نیوان خۆی و به‌نده‌کانیدا ، نیعمه‌ته‌ جوانه‌کانی خۆی به‌ته‌واوی داوه به‌سه‌ریاندا ، وه‌هه‌ستاوه به‌جی به‌جی کردنی به‌لگه‌ ته‌واوه‌کانی به‌سه‌ریاندا (که‌ناردنی مه‌نه‌ج و پیغه‌مه‌رانه - سه‌لامی خوایان لیبت -) نیعمه‌تی خوشی رشتوو به‌سه‌ریاندا ، وه میهره‌بانیشی له‌سه‌ر خۆی پیوست کردوه ، وه ئه‌و نووسراوه‌شی له‌خۆی گرتوو که میهره‌بانیکه‌ی زال و سه‌رکه‌وتوو به‌سه‌ر تووره‌یه‌که‌یدا)^{٤٩} .

جا هه‌رکه‌سیک ئاوا خوا بناسیت ، وه تی‌بگات له‌م چاو رۆشنیه ، ئه‌وا له‌به‌هێزترین که‌س ده‌ییت له‌باوه‌ردا ، وه له‌باشترینیان ده‌ییت له‌به‌گه‌وره‌ راگرتنی خواو زانی‌ی چاودێری خوا به‌سه‌ریه‌وه ، وه له‌هه‌موویان زیاتر گوێرایه‌لی خوا ده‌کات و لیوه‌ی نزیک ده‌یته‌وه ، وه خه‌لکیش له‌مه‌دا جیاوازن تیا‌اندایه‌ که‌م و وه تیا‌شاندایه‌ زۆر .

^{٤٩} ((مدارج السالکین)) (١ : ١٢٤ ، ١٢٥) ، وانظر ايضا ((المدارج)) (٣ : ٢٥٢ ، ٢٥٣) ، و ((الوابل الصیب)) لابن القيم (ص : ١٢٥ ، ١٢٩) .

بیر کردنه وه له ژیاڼی پیغمبه‌ری به‌رێژ ﷺ

بِنگومان له‌هۆکاره‌کانی زیاد بوونی باوه‌ر روانینه له ژیاڼی پیغمبه‌ره ﷺ وه خویندنی و بیر کردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که تاییدا باسکراوه له‌ صیفاته‌ جوانه‌کانی و ئاکاره به‌رزوه جوانه‌کانی ، پیغمبه‌ر ﷺ راگر و پاک بووه له‌سه‌ر وه‌حی ((قورئان)) په‌روه‌ردگار ، وه هه‌لبژارده‌ی بووه له‌ درووستکراوه‌کانیدا ، وه با‌ل‌وێزی نیتوان په‌روه‌ردگار و به‌نده‌کانی بووه ، نێردراو بووه به‌ ئاینیکی به‌رز و بلند ، وه به‌ ڕینگیه‌کی راست ، په‌روه‌ردگار ناردویتی به‌ ره‌حه‌ت بۆ جیهان ، وه به‌پیشه‌وا بۆ پارێزکاران ، وه به‌به‌ل‌گه‌ بۆ له‌سه‌ر کۆی مروّفه‌کان ، ناردویتی له‌ کات و وه‌ختیکدا که ناردنی پیغمبه‌رانی تر (سه‌لات و سه‌لامی خویان لێیت) زۆری به‌سه‌ردا ڕۆشتوه و کاتی ناردنی بووه ﷺ ، وه خوای گه‌وره به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه هیدایه‌تی داوه بۆ به‌هێزترین و ڕۆشنترین ڕینگه که (ئیسلام) هوه فهرزی کردوه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی گوێڕایه‌لی کردنی و ڕێزل‌گرتنی و به‌گه‌وره‌دانانی و خوش ویستنی و هه‌ستان به‌مافه‌کانی وه هه‌موو ڕینگه‌کانی داخستوه جگه له‌به‌هه‌شت ئه‌ویش بۆ هیچ که‌سێک نا‌کرێته‌وه جگه له‌ڕینگه‌ی ئه‌وه‌وه نه‌بیت ، وه دلی گوشاد و ڕووناک کردۆته‌وه به‌ ناسینی په‌روه‌ردگار ، وه ناویشی به‌رز کردۆته‌وه و وه هه‌رچیش نا‌ره‌حه‌تیه له‌کۆلی کرده‌وه ، وه بچووکی زه‌لیلی گێرا به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی فهرمانی کرد ، به‌ل‌کو ڕینگه بۆ هیچ که‌سێک نییه که‌له‌دوای ئه‌وه‌وه بیت بیه‌ویت له‌خو‌شی و شادیدا بژی له‌ دنیا و دوا‌ڕۆژدا مه‌گه‌ر به‌شوین که‌وتن و گوێڕایه‌لی و ڕۆشتن نه‌بیت له‌سه‌ر ڕێبازی ئه‌و .

بۆیه پێشه‌وا ابن القیم (ره‌حه‌تی خرای لێیت) ده‌فه‌رمو‌یت : ((ئالیه‌دا ده‌زانریت و ده‌رده‌که‌ویت ناچاری به‌نده‌کان له‌سه‌رو هه‌موو پێوستیه‌که‌وه بۆ ناسینی پیغمبه‌رو ﷺ ئه‌وه‌شی پێی هاتوه ، وه به‌راست دانانی ئه‌وه‌ی که هه‌والی داوه ، وه گوێڕایه‌لی کردنی له‌وه‌ی که فهرمانی پێ‌کردوه ، چون‌که ڕینگه نییه بۆ خوش گوزه‌رانی له دنیا

و دواړوژدا جگه له ړنگه‌ی پیغمبرانه‌وه نه‌بیت (سه‌لآت و سه‌لامی خویان لی‌بیت) و ه ړنگه نییه بړ ناسینی پاک و پیس به‌شیویه‌کی فراوان له‌ړنگه‌ی نه‌وانه‌وه نه‌بیت ، و ه هرگیس که‌س ناگات به‌ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار جگه له‌سهر ده‌ستی نه‌وان نه‌بیت ، جا چاکه له‌کرده‌وه و ووته و په‌وشتدا نییه جگه له‌ړنگه‌ی نه‌وانه‌وه نه‌بیت و و ه نه‌وه‌شی که پی هاتون ، و ه نه‌وان ته‌رازووی راست و دروستن که له‌سهر ووته و کرده‌وه و ټاکار و په‌وشتی نه‌وان ووته و کرده‌وه و ټاکار و په‌وشته‌کان ده‌پیوریت ، و ه به‌شوپن که‌وتیان خه‌لکی هیدایه‌ت دراو له‌خه‌لکی گومرا جاده‌کرته‌وه ، جا پیوستی به‌وان زیاتر و گه‌وره‌تره له پیوستی جه‌سته به‌رړج ، و ه چاو به‌رړشنایی ، و ه رړحیش به ژیان ، جا چی پیوستیه‌ک پیوست بیت نه‌وا پیوستی به‌نده بؤلای پیغمبران (سه‌لآت و سه‌لامی خویان لی‌بیت) زور له‌سهر و تره ، جا گومان‌ت چونه به‌که‌سینک کاتیک هیدایه‌ته‌که‌ی و نه‌وه‌ی که‌پنی هاتوو له‌یت و ون بیت به‌نده‌ندازه‌ی چاو تروکاندنیک ، دل‌ت تیک ده‌چیت و خراب ده‌بیت و ه وه‌ک ماسیه‌کی لی‌دیت که له‌ناو جیابیت‌وه ، و ه له‌ووشکانیه‌کدا دابنریت ، بویه حالی به‌نده کاتی جیابونه‌وه‌ی له‌وه‌ی که پیغمبران (سه‌لآت و سه‌لامی خویان لی‌بیت) پی هاتون وه‌ک حالی نه‌و ماسیه وایه به‌لکو خراب تریش ، به‌لام هه‌ست به‌مه ناکات جگه له‌دلی زیندو ، بویه شاعیر ده‌لیت : وَمَا لِجُرْحِ بَمِيتٍ اِیْلَامٌ - واته : مردو و چه‌نده برینداری که‌ی نازاری پناگات ٥٠ .

جا کاتیک خوش حالی به‌نده له‌ه‌ردو دنیادا هه‌لواسراو بوو به ړیازی پیغمبره‌وه ﷺ پیوسته له‌سهر ه‌موو که‌سینک که ناموزگاری نه‌فسی خوی ده‌کات و ه خوش حالی و سهر‌فرازی بوی ده‌ویت ، ړیاز و ژیان و هه‌لسوکه‌وتی پیغمبر ﷺ بناسیت و ه نه‌وه‌شی که پی ده‌رده‌چیت له‌گروی نه‌فامان به پیغمبر ﷺ و ه نه‌وه‌شی که پی

٥٠ نه‌و نیر دتیره شعره هی مونه‌نیه‌یه سهره‌ناکه‌ی نه‌مه‌یه ((مَنْ يَهْنُ يَسْهَلُ الْهَوَانُ عَلَيْهِ)) واته : هر که‌سینک سو‌کایه‌تی بکات به‌خه‌لک نه‌وا سو‌کایه‌تیش له‌سهری ناسانه . نه‌مه له‌شعریکه مونه‌نیه‌ی مه‌دحی نه‌بو الحوسین ده‌کات که ناوی علی‌کوری نه‌جمه‌دی المری به ، برونه دیوانی مونه‌نیه‌ی لاهره : ١٦٤ - دار بیروت .

واته : بېگومان تۆلەسەر خوو رهوشتيكي زۆر گهورهو پهسەندی .

وہ ہدوہا ہم وتہیہی پھروہردگاریش کہ دہفہرمویت : ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ

لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ﴿١٥٩﴾ آل عمران: ١٥٩

واته : بهوی رَحمَت و میهره بانی و بهزهیی پهروهر دگاره وهیه که تو نهی پیغه مبر ﷺ
 نهونده نهرم و نیان بوویت له گه لیاندا خو نه گهر تو قسه رهق و تورِهو دل رهق بویتایه
 نهوا دهو روو بهریان چول ده کردیت .

وہ بیربکہ رہو لہ سونہت و تئی پروانہ کہ ہاتوہ لہ ہاوہ لآنہوہ (رہزای خویان
لیبیت) لہ وہ صفی پیغمبر ﷺ وہ کہ فہرموودہی دایکمان عائشہ (رہزای خوی
لیبیت) کہ دہ فہرمویت : ((مَا خَيْرَ رَسُولٍ اللَّهُ ﷺ بَيْنَ أَمْرَيْنِ ، إِلَّا أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا ، مَا
لَمْ يَكُنْ إِيمًا فَإِذَا كَانَ إِيمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ ، وَمَا إِنْتَقَمَ لِنَفْسِهِ إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ مَحَارِمُ
اللَّهِ فَيَنْتَقِمَ اللَّهُ بِهَا)) ۵۳ .

واته : هەر گیز پێغه مبه‌ر ﷺ له‌ نێوان دوو کاردا سه‌رپشک نه‌ کراوه‌ هه‌میشه‌ ناسانه‌ که‌ یانی وه‌ر گرتوو ه‌ نه‌ گهر تاوان نه‌ بوو ییت ، جا نه‌ گهر تاوان بوایه‌ دوورترین که‌س ده‌ بوو لێ وه‌ هەر گیز له‌ به‌ر خاتری خۆی تۆ له‌ ی نه‌ سه‌ندوو ه‌ مه‌ گهر سنووری خوا به‌ زیندراییت نه‌ واکاته‌ تۆ له‌ ی سه‌ندۆ ته‌وه‌ له‌ به‌ر خوا .

وہ لہ فہر مودہی نہ نہ سی کوری مالیکہ وہ (پہزای خوی لیبت) دہ فہرمویت :
 ((خَدَمْتُهُ ﷺ عَشْرَ سِنِينَ ، فَوَاللَّهِ مَا قَالَ لِي أَفْ قَطُّ ، وَلَا قَالَ لِشْيٍ فَعَلْتُهُ : لِمَ فَعَلْتَ
 كَذَا ؟ وَلَا لِشْيٍ لَمْ أَفْعَلْهُ : أَلَا فَعَلْتَ كَذَا ؟)) ۵۴ .

واته : ده سال خزمه تی پیغه مبهرم ﷺ کرد جا سویند به خواهر گیز ئاخ و ئوفی لینه کردم وه هر گیز شتیکی پینه وتم که کردبووم ، بوچی وات کرد ؟ وه بو شتیکیش که نه مکر دیت ، خوژ گه نه وهت بکر دایه .

وه دهفه رمویت : ((كَانَ اللَّهُ أَجْوَدَ النَّاسِ ، وَأَجْمَلَ النَّاسِ ، وَأَشْجَعَ النَّاسِ)) °° .

^{۵۳} أخرجه البخاری (۶۶: ۶ - فتح) ، و مسلم (۴ : ۱۸۱۳) .

^{٥١} أخرجه البخاري (٤٥٦:١٠ - فتح)، ومسلم (١٨٠٥:٤).

واته : پیغمبر ﷺ سه‌خی ترین کهس بوو ، وه جوانترین کهس بوو ، وه نازا ترین کهس بوو .

وه ده‌فهرمویت : ((كَانَ رَسُولُ ﷺ أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا))^{۵۶}.

واته : پیغمبر ﷺ جوانترینی خه‌لک بوو له‌ره‌وشتدا .

وه فهرمووده‌ی عه‌بدوللای کوری عه‌مر (ره‌زای خویان لیبت) : ده‌لی : ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَكُنْ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا ، وَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ : ((خِيَارُكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا))^{۵۷}.

واته : بیگومان پیغمبر ﷺ نه‌ قسه‌ی خراپ و ناشرینی ده‌کرد و نه‌ بلاویشی ده‌کرده‌وه وه پیغمبر ﷺ ده‌یفهرموو : ((باشترینتان نه‌وه‌تانه که زور خو ره‌وشتی جوانه)).

وه له‌فهرمووده‌ی نه‌بو سه‌عیدی خودریدا (ره‌زای خوی لیبت) : ده‌لی : ((كَانَ رَسُولُ ﷺ أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا ، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفَتْهُ فِي وَجْهِهِ))^{۵۸}.
واته : پیغمبر ﷺ خوا ﷺ صیفه‌تی وابوو له‌ کچه‌ عازهبی ناو ده‌وار شهرمی زیاتر بوو وه کاتیک شتیکی پیناخوش بووایه به‌ده‌مووچاویدا ده‌مانزانی .

وه‌جگه له‌مه‌ش که‌باسکردنیان زوری ده‌ویت .

بیگومان هه‌ر که‌سیک بیر له‌مه‌ بکاته‌وه نه‌وپه‌ری سوودی لیوه‌رده‌گریت ، پاشان بیگومان نه‌مه‌ گه‌وره‌ترین هوکاره که‌ خوشه‌ویستی به‌هیز ده‌کات له‌دلی موسولماندا بو پیغمبره‌که‌ی ﷺ وه خوشه‌ویستی زیاتر بو پیغمبر ﷺ زیاده‌یه له‌باوه‌ردا ، وه نه‌م خوشه‌ویستییه شوین که‌وتنی و کرده‌وه‌ی چاکیش به‌میرات ده‌گریت ، وه نه‌مه له‌گه‌وره‌ترین ده‌رگاو ریگاکانی هیدایه‌ته .

^{۵۵} أخرجه البخاري (۹۵: ۶ - فتح) ، و مسلم (۴ : ۱۸۰۲) .

^{۵۶} أخرجه مسلم (۳ : ۱۶۹۲) .

^{۵۷} أخرجه البخاري (۱۰ : ۴۵۶ - فتح) ، و مسلم (۴ : ۱۸۱۰) .

^{۵۸} أخرجه البخاري (۶ : ۵۶۶ - فتح) ، و مسلم (۴ : ۱۸۰۹) .

وه بئگومان پيشهوا ابن القيم (په حمتی خواى لبييت) فرموده تى بو هدايه ت چند
هوکارىک و چند ريگايه کى جوړاوجور هديه ، نهمهش له بهزه يى په روه ردگار ه بو
بنده کانى ، له بهر جياوازی بير و هوش و چار روښيان ، وه فرموده تى له
هوکارانه بير کړدنه وه له حال و وه صفه کانى پيغمبر ﷺ وه نهمهش هوکارى هدايه تى
هه نديک له خه لکه .

جا (په حمتی خواى لبييت) فرموده تى : له خه لکه دا هديه هدايه ت ودرده گري ت به
شاره زايى و ناسينى به حالى پيغمبر ﷺ وه نه وه شى که له سهرى دروست کراوه له
تهواوى په وشته کان و کړدوه کان و صيفاته کانى ، وه عاده تى په روه ردگار شى وايه
که سيک سهر شور ناکات که نهم وه صفانه و نهم کړدوه وانه په رنگى تيا دا دايته وه ،
له بهر زانستى به په روه ردگار و ناسينى ، وه که سيک شى سهر شور ناکات که بهم
شيوازه بيت ، هه روه ک دايکى باوه داران خه ديجه (په زاي خواى لبييت) به
پيغمبرى ﷺ وت : ((أَبَشِرْ فَوَاللَّهِ لَنْ يُخْزِيَكَ اللَّهُ أَبَدًا ، إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ ، وَ تَصْدُقُ
الْحَدِيثَ ، وَ تَحْمِلُ الْكَلَّ ، وَ تَقْرِي الضَّيْفَ ، وَ تُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ))^{۵۹} .

واته : پى فرمود : ((مژده ت لبييت هه رگيز په روه ردگار سهر شور ناکات ،
چونکه تو خزمایه تى به جيده هيت و له ووته دا راستگو ده بيت و بارى نار ه حتى خه لک
ده خه يته سهر شانى خوت و ريز له ميان ده گري ت و يارمه تى و کومه کى راستيه کان
ده که يت)) .

وه شيخ ابن السعدى (په حمتی خواى لبييت) فرموده تى : له ريگاکانى
پيوستيه کانى باوه و هوکاره کانى ، ناسينى پيغمبر ﷺ وه ناسينى نه وه شى که نه
له سهرى بووه له په وشته به رزه کان و صيفاته تهواوه کان جا هه که سيک به تهواوى
بيناسيت نهوا گومانى له راستى خوى و راستى نه وه شى که پى هاتوه له قوربان و

^{۵۹} رواه البخاري (۳۳: ۱ - فتح) ، و مسلم (۱۴۱: ۱) ، نهم فرموده به به شي که له فرموده به کى دريژ .

^{۶۰} ((مفتاح دار السعادة)) (ص: ۳۴۰) ، و انظر أيضا (ص: ۲۲۳) .

سونهت و دینی راست بۆ درووست ناییت ، ههروهك چۆن خوای گهوره دهفهرمویت :

﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ (٦٩) المؤمنون: ٦٩ .

واته : یاخود ئهوهیه که ئهوانه پیغمبهره کهیان نه ناسیوه بۆیه ئاوا دژی دهووستن و نکولی لیده کهن .

بۆیه ناسینی پیغمبهر ﷺ پهله و خیرایی پیویست دهکات بۆ بنده بۆ باوهر هینان لهوانه ی که باوهریان نه هیناوه ، وه باوهری زیادهش بهرجهسته دهکات بۆ ئهوانه ی که باوهریان پیهیناوه .

وه پهروهردگار خه لکی هان ده دات بۆ بیر کردنه وه و تیرامان له حالی پیغمبهر ﷺ که بانگخوازه بۆ باوهره ، دهفهرمویت : ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُكُمْ بِوَحْدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئًىٰ وَفَرْدًىٰ ثُمَّ نَنْفِكُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيِ عَذَابِ شَدِيدٍ﴾ (٤٦) سبا: ٤٦ .

واته : تو ئه ی پیغمبهر ﷺ بلی بهو کۆمه له بی باوهره سه رکه شانه من بهیهك وشه و خه صلهت ئاموزگاریتان ده کهم که له بهر خوا دوو دوو یهك یهك ههستن و ههولبدن پاشان بیرکه نه وه جا نه و کاته باش ده زانن که هاوه له که تان که پیغمبهره ﷺ شیت نییه ((جنۆکه ی له گه ل نیه)) ههروهك ئیوه ده لێن به لکو ئه و هۆشیار که ره وه و بیدار که ره وه یه وه ده یه ویت له سزای قورسی رۆژی دوا یی ناگادارتان بکاته وه .

وه پهروهردگار سوین ده خوات به کاملی و تهواوی ئه وه پیغمبهره ﷺ وه گه وره یی ره وستی ، وه کامل ترین مروفه بهم نایه ته که دهفهرمویت : ﴿ت وَالْقَالِمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

﴿٤﴾ القلم ١ : ٤ .

واته : سویند به " قه له م " و به هه ر شتیکی راست و درووست که پتی ده نووسن ، ئه م سوینده بۆ پاکیتی پیغمبهره ﷺ له و بو هتانه ی که بۆی ده کرا ده می ده یانروت شیه

دهمی دهیانوت جادوو کهره ، تو بهرامبر ناز و نيعمهت و چاکه‌ی په‌روه‌ردگار
 شیت نیت هه‌روه‌ک نه‌و نه‌فامانه ده‌لین ، وه بینگومان تو پاداشتیکی به‌رده‌وام و
 نه‌پراوت بو هه‌یه ، وه بینگومان به‌راستی تو له‌سه‌روو خوو ره‌وشتیکی به‌رزه‌وه‌یت .
 پیغمبر ﷺ گه‌وره‌ترین بانگخوازه بو باوه‌ر له‌صیفات و ناکاره جوانه‌کانیدا ، وه له
 وته‌راسته‌کانی و کرده‌وه‌راست و ره‌واکانیدا ، گه‌وره‌ترین و ته‌واوترین پیشه‌وايه ،
 هه‌روه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ده‌فهرمویت : ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
 حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱) .

واته : به‌راستی پیغمبر ﷺ چاکترین نموومه‌ی ریک و پیکی و سه‌رمه‌شقه بو‌تان .
 وه په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی پیمان ده‌فهرمویت : ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ
 عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر: ۷) .

واته : پیغمبر ﷺ چی پیدان و له‌چیدا فه‌رمانی پیکردن نه‌وا جیه‌جی بکه‌ن وه
 له‌چیشدا ریکری لیکردن نه‌وا ئیوه‌ش لی دوور بکه‌ونه‌وه و مه‌یکه‌ن .
 وه به‌راستی خوی گه‌وره ده‌رباره‌ی خاوه‌ن هوش و نه‌قله‌کانی که تایه‌تی بوونه‌وه‌رانن
 ده‌فهرمویت ده‌لین : ﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا : وَاتِه : په‌روه‌ردگار بینگومان ئیمه
 گویمان له بانگخوازیک بو ، که پیغمبره ﷺ : يُنَادِي لِلْإِيمَانِ - بانگه‌ش‌ی ده‌کرد
 بو باوه‌ر هینان ، به‌وته‌ی و ره‌وشتی و کرده‌وه‌ی و دینه‌کی و وه به‌هه‌موو حالی
 ده‌یفه‌رموو : أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا﴾ (آل عمران: ۱۹۳) . باوه‌ر پین به‌په‌روه‌ردگارتان
 ئیمه‌ش باوه‌رمان هینا باوه‌ر ریک که گومان نه‌چیه‌ناوی ، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌یه پیاوکی
 دادپه‌روه‌ر که هیچ ویستیکی نه‌بوو جگه له‌شوین که‌وتنی راستی ، هه‌ر به‌وه‌نده‌ی که
 پیغمبره‌ی ﷺ بینیايه یاخود وته‌یه‌کی بیستایه یه‌کسه‌ر په‌له‌ی ده‌کرد بو باوه‌ر هینان

بنی ، وه گومانیشی نه ده بوو له په یامه کېدا ، به لکو زوړ به یان ته نها به بینینی ده مو چاوی
جوانی ده یزانی نه مه ده موو چاوی کی دروژن نییه))^{۶۱} .

^{۶۱} ((التوضیح البیان)) (ص: ۲۹، ۳۰) .

بیر کړنده وه له جوانیبه کانی ناینی ئیسلام

بېگومان ناینی ئیسلام همدوی جوانیبه بیرو باوهړی راسترینی بیر و باوهړ و سوود بهخشریانه ، وه رهوخته کانی جوانترین رهوخته کانه ، وه کړده وه کانی و یاسا کانی جوانترینی یاساو داد پروه رتریانه .

جا بهم روانین و تیرامانه گه وره و جوانه له جوانیبه کانی نهم ناینه ، پروه ردگار باوهړ جوان ده کات له دلی بهنده دا ، وه خوښه ویستی ده کات له لای ، ههروهك بهو باوهړه منه تی داوه به سهر هه لېژارده ی دروست کراوه کانی بهم فدرمایشته ی که ده فهرمویت :

﴿ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ ﴾ (الحجرات: ۷) .

واته : به لآم پروه ردگار بروای لا خوښه ویست کړدوون وه له نیو دلاندا رازاندویه تیه وه .

بویه باوهړ له دلدا له گه وره ترین شته خوښه ویسته کانه ، وه جوانترینی شته کانه ، وه به بونه ی نه وه وه بهنده شیرینی باوهړ ده جیڑت و دهستی ده که ویت له دلیدا و ناخیشی جوان ده کات به بنه ما کانی باوهړ و راستیه کانی ، وه نه دنامه کانی جهسته ش جوان ده بیت به کړده وه کانی باوهړ ۶۲ .

وه پشه وا ابن القیم (ره هتی خوی لیبت) فهرموویه تی : ((کاتیک بیرتکرده وه و روانیت له حکمه ته جوان و دره وشاوه کان لهم ناینه توکمه یه دا و نهم میلله ته پاک و نهم شه ریعه ته موحه مه دیه دا که هیچ دیر و ووشه یه ک ناتوانیت به ته واوی باسی بکات و وه هیچ وه صفیک ناگات به جوانیبه که ی وه پیشنیاری هیچ کهس له هوشمه ندانیش نه گهر نه قللی هه ره همدویان کو بیت ته له سهر نه قللی ناقل ترینیان به گویره ی نه قلله ته واو و

به‌رزه‌كان هەر ناتوانیت بگات به جوانیه‌كه‌ی و شایه‌تی دان به‌گه‌وره‌یه‌كه‌ی ، وه هیچ شه‌ریعه‌تیک نه‌هاتۆته دنیاوه ته‌واوترو گه‌وره‌تر بیت له‌م شه‌ریعه‌ته ، خۆی بۆ خۆی شایه‌ت و شایه‌تی بۆ دراوه ، به‌لگه‌یه‌و به‌لگه‌ بۆ هینراوه‌یه ، داواکار و به‌لگه‌شه ، وه نه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌به‌لگه‌وه نه‌هاتایه ئه‌وا خۆی به‌س بوو به‌ به‌لگه‌ و شایه‌ت و نیشانه که له‌لای په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه)) ٦٣ .

هەر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که بیر کردنه‌وه له‌جوانیه‌کانی ئه‌م دینه و وه‌ روانین له‌وانه‌ی که تیدا هاتوو له‌ فه‌رمانه‌کان و قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کان و بابته‌ دانراوه‌کانی شه‌رع و یاساکان و په‌وشته‌کان و نادابه‌کان ، له‌ گه‌وره‌ترینی بانگخواز و پالنه‌ره‌کانه بۆ چوونه ناوی بۆ که‌سیک که باوه‌ری نه‌هینابیت ، وه بۆ زیاد بوونی باوه‌ری که‌سیک که باوه‌ری هه‌بیت به‌لکو که‌سیک بیر کردنه‌وه‌ی به‌هینر بیت له‌جوانیه‌کانی ئه‌م ناینه‌و وه پێه‌کانی دامه‌زراو بیت له‌ ناسینی و ناسینی جوانیه‌کانی و ته‌واویه‌تیکه‌ی و وه ناشیرینی ئه‌و که‌سه‌ی سه‌رپنجی بکات ، ئه‌وا ده‌بیت به‌ به‌هینرترینی که‌س له‌ باوه‌ردا و وه جوانترینان له‌ دامه‌زراویدا له‌سه‌ری و وه به‌هینرترینان له‌ ده‌ست پێوه‌ گرتنی . هەر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که پێشه‌وا ابن‌القیم (په‌حه‌تی خوا‌ی لیبت) فه‌رمویه‌تی : ((مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که که‌سه‌تایه‌ته‌کانی ئه‌م ئوممه‌ته‌و به‌هۆش‌ترینان و ژیرترینان ، کاتیک نه‌قل و هۆشیان شایه‌تی جوانی و گه‌وره‌یی و ته‌واوی ئه‌م دینه‌ی دا ، وه شایه‌تی ناشیرینی و که‌می و که‌م نرخ‌ی ئه‌وانه‌ی دا که سه‌رپنجی ده‌که‌ن ئه‌وا باوه‌ر و خۆشه‌ویستی باوه‌ر تیکه‌لی خۆشی ناو دلایان بوو ، جا بۆیه نه‌گه‌ر سه‌رپشک بکری‌ت که بخریته ناو ئاگره‌وه یاخود نایینکی تر هه‌لبژیری‌ت ئه‌وا هه‌لدانه ناو ئاگر و لی‌کردنه‌وی ئیسکه‌کانی هه‌لده‌بژیری‌ت له‌بری گۆرینی ئایینه‌که‌ی ، وه ئه‌م وینه‌یه‌ش هی ئه‌و که‌سانه‌یه که پێه‌کانیان جینگیر بووه له‌ باوه‌ردا ، وه دوورترینی که‌سن له‌

٦٣ ((مفتاح دار السعادة)) (ص : ٣٢٤) ، وانظر أيضا (ص : ٣٢٨) وما بعدها .

هه‌لگه‌پانه‌وه له دین ، وه پاسترینیان به دامه‌زراوی له‌سه‌ری هه‌تا رۆژی گه‌شته‌وه به پهره‌ردگار)) ٦٤ .

وه شایه‌تی لی‌ره‌دا بۆ ئه‌و وته‌یه‌ی که پێشه‌وا ابن القیم (ره‌حه‌تی خ‌وای لی‌یت) فه‌رمو‌ی - ئه‌م فه‌رمو‌وده‌یه‌ی ئه‌نه‌سی کو‌ری مالی‌که (ره‌زای خ‌وای لی‌یت) : که ده‌فه‌رمو‌یت : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی : ((ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ، وَ أَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا اللَّهُ ، وَ أَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ)) ٦٥ .

واته : سێ شت هه‌یه هه‌ر که‌سێک تیا‌دا بی‌ت ئه‌وا شیرینی ئی‌مانی ده‌ست که‌وتو‌وه ، که خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ خۆشه‌ویستر بی‌ت له‌لای له‌هه‌موو شتێک ، وه خه‌لکی خۆش بو‌یت خۆشی نه‌و‌یت ته‌نها له‌به‌ر خوا نه‌بی‌ت ، وه بێ ناخۆش بی‌ت که بگه‌رپێته‌وه بۆ کو‌فر و بی‌اوه‌ری هه‌روه‌ک چۆن بێ ناخۆشه‌ که هه‌لب‌درپێته‌ ناو ناگه‌ره‌وه .

ئانه‌وه‌یه که شیرینی باوه‌ری چه‌شتو‌وه ، وه خۆشیه‌که‌ی تیکه‌لی ره‌شیه‌کانی ناو دل‌ی بو‌وه ، وه بو‌وه به‌ رۆشنایی و نور بۆی ، وه ئارامی پێگرتو‌وه تووندترین ئارامی ، نزیک نییه‌ دوای ئه‌وه که بگه‌رپێته‌وه بۆ کو‌فر و گو‌م‌رای و شو‌ین که‌وتنی هه‌واو گو‌مانه‌ درۆکان ، به‌ل‌کو له‌ چه‌سپاو‌ترین خه‌ل‌که له‌ باوه‌ردا وه توندترینانه له‌ دامه‌زراوی ده‌ست پێوه‌ گرتی‌دا ، وه به‌هێزترینانه له‌ په‌یوه‌ندی به‌ خ‌وای خ‌ۆی و دروستکاریه‌وه چون‌که چۆته‌ ناو ئیسلامه‌وه به‌ زانست و متمان‌ه و ناسینه‌وه ، به‌هاو جوانی و پاک‌یتی ئیسلامی ناسیوه ، وه جیاوازیه‌کانیشی له‌ دینه‌کانی تر ، بۆیه‌ رازی بو‌وه بێ که بب‌یت به‌ دین بۆی ، وه هۆگر ده‌بی‌ت بێ به‌ به‌هێزترینی هۆگری ، چۆن دوای ئه‌مه‌ ویستی گۆرینی ده‌بی‌ت ، یان ده‌به‌و‌یت ر‌ووی خ‌ۆی لی‌وه‌ر گێرپ‌یت ، یاخود بیه‌و‌یت که لا‌ح‌ی‌ت له‌سه‌ری و بی‌گۆرپ‌یت .

٦٤ ((مفتاح دار السعادة)) (ص : ٣٤٠، ٣٤١) .

٦٥ أخرجه البخاري (٦٠:١ - فتح) ، و مسلم (٦٦:١) .

هەر له‌بەر ئەمەیه بێگومان له سووده گه‌وره ده‌ره‌یتراوه‌کان لهم فهرمووده‌یه نه‌وه‌یه که
 ده‌ژمێریت به‌هه‌نگه‌یه‌که له‌ به‌هه‌نگه‌کانی نه‌هلی سوونه و جه‌ماعه له‌سه‌ر زیاد بوونی
 باوه‌ر و که‌مبوونه‌وه‌ی ، وه‌ جیاوازی نه‌هلی سوونه و جه‌ماعه تیایدا ، هه‌روه‌ک باوکم
 فهرموویه‌تی (خوا بپارێزیت) : ده‌باره‌ی تیگه‌یشتنی ئەم فهرمووده‌یه و نه‌وه‌شی لێی
 ده‌رده‌یه‌یت - وه‌ چهند شتێکی باس کردووه‌ یه‌کیک له‌وانه - لهم فهرمووده‌یه‌دا
 به‌هه‌نگه‌ هه‌یه له‌سه‌ر جیاوازی خه‌ڵکدا له‌ باوه‌ردا ، وه‌ باوه‌ر زیاد ده‌کات به‌ گوێرایه‌لی
 فه‌رمانه‌کانی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ وه‌ که‌میش ده‌کات به‌ تاوان ، وه‌ هه‌ر که‌سیک
 نه‌و سی ئا‌کاره‌ی فهرمووده‌که‌ی تیا‌دا بێت نه‌وا شیرینی باوه‌ری ده‌ست که‌وتووه
 به‌پێچه‌وانه‌ی غه‌یری خۆی ^{٦٦} .

^{٦٦} ((عشرون حدیثاً من صحیح البخاری دراسة أسانیدها و شرح متونها)) للوالد الکریم الشیخ عبد المحسن العباد ، حفظه
 الله و رعاه (ص : ١٦٨) .

خویندنه‌وی ژبانی پیشینه‌ی نهم نومته

بیگومان پیشینه‌ی نهم نومته : هاوہلانی پیغمبرو ﷺ شوین کهوتوانی خه‌لکی سهره‌تای به‌که‌می نیسلام بوون ، نهوان چاکترینی سده و پاریزهری نیسلام و ریشاندهری مروّفه‌کان و شیرى کۆسپه‌کان بوون و خه‌لکی ناماده بوو بوون له جیگه گه‌وره و نارہ‌حه‌تیه‌کاندا وه هه‌لگری نهم دینه و گوازه‌ره‌وی بوون بۆ نه‌وانه‌ی له‌دوای نه‌وانه‌ هاتن له جیهاندا ، به‌هیزترینی که‌س بوون له باوه‌ردا دامه‌زراو ترین بوون له زانستدا و چاکترین بوون له دلدا و پاکترین بوون له نه‌فسدا ، وه تایه‌ت کراوه له ناویشیاندا هاوہلانی پیغمبر ﷺ (ره‌زای خویان لیبت) نه‌وانه‌ی که په‌روه‌ردگار شہ‌رف مہندی کردن به‌بینی پیغمبر ﷺ وه ناز و نیعمه‌ت داری کردن به‌به‌روانین بۆ شہوقی ، وه ریزداری کردن به‌بیستی ده‌نگی و نارامی به‌وته‌کانی ، وه نایینان لیوه‌ وه‌رگرت به‌پاراوی و نه‌رم و نیانی ، وه دلیان به‌هویوه‌ دامه‌زرا و نه‌فسیشیان پی نارام بوو وه دامه‌زراان له‌سهری وه‌ک دامه‌زراوی کیوه‌کان .

وه به‌سه‌ له‌ روونکردنه‌وی گه‌وره‌یی نه‌واندا که په‌روه‌ردگار به‌م فه‌رمایشته‌ی بیان ده‌فه‌رمویت : ﴿ کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ﴾ (۱۱۰) آل عمران : ۱۱۰ .
واته : هاوہلآن (ره‌زای خویان لیبت) چاکترینی گه‌له‌کانن ، وه سوود به‌خشرینی خه‌لک بۆ خه‌لک .

وه له " صه‌حیحی پیشه‌وا موسلیما " له نه‌بو هوره‌یره‌وه (ره‌زای خوی لیبت) ده‌فه‌رمویت : پیغمبري خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((خَيْرُ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِي بُعِثْتُ فِيهِ ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ...)) ٦٧ .

٦٧ صحیح مسلم (٤ : ١٩٦٤) و أخرجاه في ((الصحيحين)) من حديث عمران بن حصين بلفظ : ((خير أمتي قرني ، ثم الذين يلونهم)) : البخاري (٣ : ٧ - فتح) ، و مسلم (٤ : ١٩٦٤) .

واته : ((چاکرینی نومته کم نهو سدهديه که تيايدا نيردراوم ، پاشان نهوانه ی که بهدواياندا دين)) .

جا هر که سينک بيربکاته وه له حالي نهو کۆمهله ههلبژارديه وه ژيانيان بخوينيته وه و چاکه کانيان بزانيت وه بيربکاته وه له وهی که له سهری بوون له خوړه وشتيکی گه وړه و جوان (واته له سهر رپيازی پيغه مبهري خوا ﷺ) وه پابند بوون به پيغه مبهري گه وړه و پيرۆزه وه ﷺ وه له سهر پيمان بۆ باوهر و ترسان له تاوان و سهرکشی و خوړپاراستن له روپايی و دوو رووی ، وه رووکردنه گوپرايه لی و پيشپرکيکردن له کاری چاکه جا پروانه به ووردی له حاليان و بههيزی باوهرپيان و پتهوی بهندايه تيان بۆ پهروهردگار و بهتنگه وه چوونيان بۆ سهر گوپرايه لی پهروهردگار و پشتکردنيان له دونيای له ناو چوو وه رووکردنيان بهرو دوا روژی بی کوتايی ، چونکه له ماوهی نهو بيرکردنه وه و روانينه له سهر هندیك برگه له جوانينه زۆره کان له وه صفکانيان مرۆفه کان راده گريت و بانگیان ده کات به راستی شوین که وتنيان و خوشه ويستی خو رازاندنه وه به صيفاته کانيان و يادکردنه وه يان يادکردنه وهی بهندايه تيه بۆ پهروهردگار ئينجا بيرکردنه وهی حاليان باوهر بههيز ده کات و دلّه کان روژن ده کاته وه ، ئای چهند جوانه که بيژراوه : كَرَزْ عَلَيَّ حَدِيثُهُمْ يَا حَادِي فَحَدِيثُهُمْ يَجْلِي الْفُؤَادَ الصَّادِي .

دووباره ی بکهروه به سهرمدا باس و خواستيان نهی نهو که سهی ههيران بۆ و شتر ده ليت چونکه باس و خواستيان دلی تينو روژن و پاراو ده کات .

وه جينگهی بيرکردنه وه و بهدوادا گهړان له ژيان و ههواله کانی نهو کۆمهله ههلبژارديه وه سوود وهرگرتن لهوانه ی که به سهحيی له پهرتوو که کانی ميژوو و زوهد و وهرع چهند کتييکی تر دا هاتوو ، جا نهو بيرکردنه وه و تيرامانه جوانترين چواندن بۆ خاوه نه که ی به ميراث ده گريت لهو کۆمهله ، ههروهک شيخ الإسلام ابن تيمية : (پهحمتهی خوی لييت) دهفهرمويت : (وَمَنْ كَانَ بِهِمْ أَشْبَهُ كَانَ ذَلِكَ فِيهِ

أَكْمَلُ^{٦٨} : واته : هەر كهسێك زیاتر لهوان بچیت ئەوا هه مان خوێشه ویستی و بهندایه تیکردنی ئەوانی تیا دایه بۆ خوای پەرور دگاری^{٦٩}.

وه پێغه مبه ریش ﷺ ده فەر مویت : ((مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ)) .

واته : هەر كهسێك خۆی بشو بهیئت به گه لیك ئەوا له وانه .

جا ئەوانه ی كه له پێشه وه را بوورد هه ره موویان باوه ر زیاد ده كه ن و به هیزی ده كه ن ، وه هه ره موویان به پله پله له ژێر زانستی شه رعیدان ئەوانه ی كه وه ر گراون له قورئان و سوونه ت و ئەوه ی كه پێشینه ی ئەم ئومه ته له سه ری بوون .

پاشان زانسته كانی تر جگه له زانستی شه رعی وه ك زانستی پزیشکی و ئەندازیاری و هه ساره ناسی و ژمیریاری و خۆراك ناسی و جگه له مانه ش له زانسته كانی تر كه له سه ر ده می نویدا فراوانه له به ر ده ست خه لكدا كه زیاتر له رێژه ی خۆی گوێی پێ ده دریت و هه ولێ بۆ ده دریت ، هه تا زۆریك له وانه ی كه گوێی زۆر پێ ده ده ن و هه ولێ بۆ ده ده ن خه ريك و بێ ناگا بوون له فێر بوونی پێو ستیه كانی دین و ئەو كاره دیار و رووانه كانی كه پێو ستن بزانی ت ، وه هه روه ها ئەو زانسته ی تر كاری گه ریه کی زۆر و دیاری هه یه له زیاد بوونی باوه ر بۆ كه سێك كه خۆی خه ريك بكات پێوه ی و گوێی پێ بدات بۆ به ده ست هێنای ئەگه ر نیاز و نییه تی پاك و ویستی راست و دووری له هه وا و ئاره زوو بیت .

وه چه ند له پیاوان باوه ری هێنا و زیادی كرد به بۆنه ی خه ريك بوونی به پزیشكیه وه و وه ستانی له سه ر كاره سه ر سوور هێنه ره كانی پەرور دگاری و ووردی كاره كانی له درووست كردنی مرقه كاندا ، وه ئەوه شی كه تیا دا دا ی رشتووه له سه ر سوور هێنه ره كانی بوونه وه ر وه ووردی كاره كانی ئەوه ی كه هۆشه كان تووشی سه ر سوور هێنان ده كات و خاوه ن ئەقله كان تووشی سه ر لی شیوان ده كات .

^{٦٨} ((العبودية)) (ص : ٩٤) .

^{٦٩} له به ر گرتگی و ته واو كاری بۆ قسه كه ی پێشه و اما ن شه یخی ئیسلام پێم خو شه قسه جوانه كه ی وه كو خۆی بێم بێ پچه راندن ((العبودية شيخ الإسلام ابن تيمية (ص: ٤٦) - وهذا كانت محبة هذه الأمة لله اكمل من محبة من قبلها وعبوديتهم لله اكمل من عبودية من قبلهم واكمل هذه الأمة في ذلك اصحاب محمد صلى الله عليه وسلم ومن كان هم اشبه كان ذلك فيه اكمل فاین هذا من قوم يدعون المحبة.))

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (٤) التین: ٤ .

واته : سویند بهو شتانهی که له پېشوه پروهردگار باسی کردووه بیگومان نیمه نادهم و نهوهمان درووست کردووه له جوانترین شیواز .

﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ (٣) التغابن: ٣ .

واته : به جوانترین شیوه وینهی کیشاون و سهره نجامیش ههر بولای نهوه .

﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (٢١) الذاریات: ٢١ .

واته : ههروهه له نهفسی خوشتاندا چهندين پهنه و حکمهت ودانایی ههیه که بهلگه لهسهر تاک و ته نیایی پروهردگار وه بهلگه شه لهسهر نهوهی که پروهردگار بوونهوهی به بهلاش و خوړایی دروست نه کردووه .

وه ههروهه ها خه ریکبوون به کوی زانسته کانی تر که باوهړی مرؤفه کان زیاد ده کات به گوړه ی بیر کردنه وهی و تیرامانی و گهړانی بو به دهست هتانی راستی ، وه کاره کان لهسهره تاو کو تاییدا به دهستی پروهردگاری پاک و بیگهرده ، وه ههر که سیک نهو بیه ویت رینمووی ده کات بو ریگهی راست .

پاشان بیگومان هم زانستنه کاریگه ری لهسهر زیاد بوونی باوهړ ناییت بهوه نه بیت که خاوه نه کانیاں بیر بکه نهوه و تیرامین له نیشانه و بهلگه پروون و ناشکراکانی پروهردگار ، جا نه گهر کاتیک نهو زانستنه بیر کردنه وه و تیرامانی له دهستدا نهوا نهو سووده روژنه و بهروبوومه گه وړه به له دهست ده دات ، وه سوود به خاوه نه کهشی ناگه یه نیت نهو سووده ی که ده گهړته وه بو باوهړی به زیاد بوون و به هیزبوون و دامه زراوی .

وه نه مهش پیویتی بیر کردنه وه و تیرامان بو پروون ده کاته وه له نیشانه کانی پروهردگار و درووستکراوه کانیدا ، وه هوکاری دوومه له هوکاره کانی زیاد بوونی باوهړه که باسی هم به شه شه که دیت .

بیر کردنه وه له نیشانه گهردونیه کانی پهروهردگار

بینگومان بیر کردنه وه له گهردووندا و پروانین له درووستکراوه جؤراوجؤره سهر سوورپهینه کانی خوادا له ناسمان و زهوی و خؤر و مانگ و ههساره کان و نهستییه کان و شهو و رۆژ و کیوه کان و درهخته کان و دهریا و پرووباره کان و جگه له مانهش له درووستکراوه کانی پهروهردگار له ژماره نایهت ، له گهرهترینی بانگهشهی باوهر و وه له سوود بهخشرینی هۆکاره کانی بههیزبوونیتی .

بیربکه ره وه له درووستکردنی ناسمان وه چاو بگێره تیایدا جار له دوای جار ، چۆن دهیبینیت له گهرهترینی نیشانه کانه له بهرزی و بلندى و فراوانی و جیگیدا بهشیویهك بهرز نابیته وه وهك ناگر وه داش نابەزیت وهك پارچهو كهل و پهلی قورس وه نه كۆله كهی له ژێردایه نه په یوه نندیشی به سهروشیه وه ههیه ، بهلكو راگیراوه به توانا و دهسهلاتی خودا ، پاشان بیربکه ره وه له رێکێکهی نه شەق بوون و نه چال و چۆلی نه لارولویری تێدایه .

پاشان بیربکه ره وه له وه رنگهی كه له سههری دانراوه ، كه جوانترین پهنگ و بههیزترینیانه له گهڵ گونجاویدا له گهڵ چاودا .

وه بیربکه ره وه له درووستکردنی زهوی و چۆنیهتی درووستکردنی ، دهیبینی له گهرهترینی نیشانه کانی به دیهینه ره کهیهتی پهروهردگاری پاك و بینگهرد درووستی کردووه کردویتی به راخهر و لانکه و بیسه ، وه ملکهچی کردووه بۆ بهنده کانی ، وه رۆزی و خۆراك و ژبانیانی تیادا گیراوه ، وه چهند رێگای تیادا داناوه بۆ نهوهی بین و برۆن پێیدا بۆ پێوستیه کانیان و کار و کردهوه کانیان ، وه دايمه زانندووه به کیوه کان وهك میخ دایکوتیوه بۆ نهوهی بیپاریزیت وه نه ملاولا و له رزه به بوونه وه ره کانی سههری نه کات ، وه جه مسهره کانی فراوان کردووه و بهشیویهی هیلکهی درێژی کردۆته وه و

پاڅستووه و فراوانی کردووه له لاکانییهوه وه کردویهتی به جینگای کۆبوونهوه بۆ زیندووهکانیان دهیان گریته خۆی لهسەر پشتهی مادمه زیندووبن ، وه ههروهها کردویتی به جینگای کۆبوونهوه بۆ مردووهکانیان ، دهیان گریته خۆی له ناو خۆیدا کاتیك دهمرن ، بۆیه پشتهی نیشتمانه بۆ زیندووهکان وه ناویشی نیشتمانه بۆ مردووهکانیان .

پاشان پروانه بۆ زهوی دهییی وشك و مردوو ملکهچه ، وه کاتیك پهروهردگار بارانی بهسهردا دهبارییت بهجوله دیت و نهژیتهوه و گهشه دهکات و سهوز دهییت و له ههموو جوړه گزوگیایهکی جوان دهرویت ئینجا سهرسورپهنه ترینی سهوزایی دهردهکات له پروانین و دهرهاتییدا خوشحالهکهره بۆ نهوانهیی لئی دهروانن وه سهخیشه بۆ نهوانهیی دهستی بۆ درېژبکهن (واته - بیانهویت لئی بکهنهوه) .

پاشان بیربکهروه پهروهردگار چۆن نهملاولاکانی زهوی راگرتووه به کپوه دامهزراوه بلنده پتهوهکان ؟ وه چۆن دایمهزراندوون بهجوانترینی دامهزراندن ؟ وه چۆن بهرزی کردوونهتهوه وه کردویهتی به پتهو ترینی بهشی سهر زهوی ، لهبهر نهوهی تیک نهشکیت به درېژایی زهمان و یهک بهدوا یهکی باران و با بهسهریدا ، بهلکو به وردترین شیوه دروستی کردووه و به باشترینیش دایناوه ، وه تیایدا دایناوه چهندین سوود و کانزا و کانی .

پاشان بیربکهروه لهو ههوا نهرم و نیانه راگیراوهی نیوان ناسمان وزهوی ههستی پی دهکریت به بۆنهیی ههستی لیدانهوه لهکاتی ههلهکردنیدا ههست بهبوونی دهکریت بهلام خۆی نابیریت ، دهشگهریت لهنیوان ناسمان و زهوی ، وه بالندهکانیش به نهلقه نهلقه به بالهکانیان تیایدا دهگهرین ههروهك نازهله ناوییهکان له ئاودا مهله دهکهن ، وه لاکانی و شهپولهکانی دهجوولینهوه لهکاتی ههلهکردنیدا ههروهك شهپۆلی دهریاکان دهجوولینهوه .

پاشان بیربکهروه چۆن پهروهردگار بهو بایه ههوریکی ملکهچ بهدی دههینیت له نیوان ناسمان و زهوییدا که دهیان بزوییت و بلاویان دهکاتهوه پاشان نیوانیان یهک دهخات و ههنیکیان جوت دهکات به ههندیکیانهوه ، پاشان با مۆتوربهیی دهکات ، نهو

موتور به یه‌ی که په‌روه‌ردگار ناوی لینه‌وه به (لَوَاقِح) ، پاشان په‌وانه‌ی ده‌کات بو سهر جینگای خو‌ی بو نه‌و زه‌ویه‌ی که پیوستی پیسه‌تی ، جا کاتیک هه‌وره‌که له‌سهر و نه‌وزه‌ویه‌وه وه‌ستا که پیوستی به‌ ناوه‌ بارانی لیوه‌ باری به‌سهریدا نه‌وا په‌روه‌ردگار بایه‌که له‌ به‌رگه‌ هه‌وادا بو نه‌و هه‌وره‌ ده‌نیریت و بلاوی ده‌کاته‌وه ، بو نه‌وه‌ی نه‌و بارانه‌ هه‌مووی به‌یه‌که جار له‌و هه‌وره‌ نه‌باریت و زیان به‌و جینگایه‌ بگه‌یه‌نیت و کاوی بکات ، هه‌تا نه‌و زه‌ویه‌ تیر ناو ده‌بیت پیوستی خو‌ی وه‌رده‌گریت له‌و بارانه ، ئینجا په‌روه‌ردگار لی ده‌گریته‌وه ، نه‌ویه‌ ناو داشته‌ و تیر ناوی زه‌وی هه‌لگیراوه له‌سهر پشتی باکان .

پاشان بیربکه‌روه‌ له‌و ده‌ریایانه‌ی که ده‌وری زه‌وی و ولاتانیان داوه‌ نه‌و ده‌ریایانه‌ی که به‌شیکن له‌ زه‌ریای گه‌وره‌ به‌کزی زه‌ویدا بلاو بوونه‌ته‌وه ، هه‌تا وشکانی زه‌وی و کتیه‌کان شاروشارو‌چکه‌کان له‌چاو ناودا هه‌روه‌که دورگه‌یه‌کی بچکوله‌ وایه له‌ناوه‌راستی ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌دا ، وه‌ پاشماوه‌ی زه‌ویش غه‌رقی ناوه ، نه‌گه‌ر وه‌ستان و راگرتنی په‌روه‌ردگاری بالاده‌ست نه‌بوايه به‌ توانا و ده‌سه‌لاتی بو ناو نه‌وا ناو سهر زه‌وی پرده‌کرد و سه‌رده‌که‌وته سهر هه‌مووی .

وه‌ بیربکه‌روه‌ له‌ شه‌و و رۆژ که له‌ سهر سو‌ره‌یه‌تر ترین نیشانه‌ی په‌روه‌ردگارن ، چۆن شه‌وی کردووه‌ به‌ پۆشاک و مایه‌ی هه‌وانه‌وه و ئارامی جیهان داده‌پۆشیت و جو‌له‌کان تیایدا ده‌وه‌ستیت ، وه‌ نازه‌له‌کان ده‌گه‌رپنه‌وه‌ لانه‌کانیان ، وه‌ بالنده‌کان ده‌گه‌رپنه‌وه‌ هیلانه‌کانیان ، وه‌ رۆحه‌کان ئاسووده‌ ده‌بن و ده‌حه‌وینه‌وه‌ له‌ نا‌په‌حه‌تی کۆشش و هیلای ، هه‌تا نه‌و کاته‌ی رۆحه‌کان ئارامی و ئاسووده‌یی و سه‌ره‌وتی خو‌یانی لیوه‌ وه‌رده‌گرن ، جا کاتیک به‌دییه‌تر و شق که‌ری شه‌و له‌ رۆژ که په‌روه‌ردگار هه‌ر هه‌ر و زه‌رباز دینیت که‌ مژه‌ده‌ده‌ری رۆژه‌ نه‌وا نه‌و تاریکیه‌ تیک ده‌شکینیت و په‌رت په‌رتی ده‌کات وه‌ لای ده‌بات له‌سهر جیهان جا نه‌وانیش (واته : مرو‌فه‌کان) ده‌بینن ، جا ئیتر رۆح له‌به‌ران بلاو‌دوبنه‌وه‌ و ده‌رۆن بۆلای بژپوی و کاره‌کانیان و بالنده‌کانیش له‌ هیلانه‌کانیان ده‌رده‌چن .

ئای لەو زیندوکردنەوێه که بەلگە و نیشانیە لەسەر توانا و دەسەلاتی پەرورەدگار لەسەر بەلێنی گەورە (که قیامت و زیندوکردنەوێه) .

وہ بیربکەرەوہ لە بار و دۆخی خۆر و مانگ وەلە ھەلھاتن و ئاوا بونیاندا بۆ دامەزراندنی ھەردوو ولاتی شەو و رۆژ ، ئەگەر ھەلھاتی ئەوان نەبایە ئەوا کاری جیھان بەتال و مایە پووج دەبوو ، وە چون خەلکی ھەولێ بژێویان دەدا وە چون ھەلسوکهوتیان دەکرد بۆ کارەکانیان ئەگەر ژیان ھەمووی تاریکستان بوایە لەسەریان؟

وہ چون خوش بەخت دەبوون بەژیان لە گەل نەبوونی ڕووناکی ﴿ نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا مُّنِيرًا ۝۶۱ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝۶۲ ﴾ الفرقان: ۶۱ : ۶۲ .

واتە : بەرز و بلندە ئەو پەرورەدگارە که چەندین ئەستێرە درەوشاوێ لە ئاسماندا داناو و جێشین کردوو وە چرایەکی پرشنگدار (خۆر) وە مانگیکی رۆشنیشی تێدا داناو بۆ ڕووناکی شەو و رۆژ - وە ھەر ئەو پەرورەدگارە کہ شەو و رۆژی جێشین کردوو و بەنۆرە بەدوای یە کدا دین ، جا ئەمانە بۆ کەسیکە کہ بیربکاتەوہ تیاياندا یاخود سوپاس گوزار بیت .

وہ بیربکەرەوہ لە درووستکردنی گیانلەبەر لەسەر جیاوازی صیفەتەکانی و چەشن و شیوەیان و چۆنیەتەکیان و سوودەکانیان و ڕەنگەکانیان و وە ئەو شتە سەرسۆرھێنەرە که تیاياندايە ، تیاياندايە لەسەر سەك دەروات ، وە تیاياندايە لەسەر ھەردوو قاجی دەروات ، وە تیاياندايە لەسەر چوار بێ دەروات ، وە تیاياندايە قاجی بۆ کراوە بە چەك و تفاقى وەك خاوەن چنگەکان ، وە تیاياندايە دەنوکی بۆ کراوە بە چەك و تفاقى وەك دال و ھەلۆ و قەلە ڕەش ، وە تیاياندايە دانەکانی بۆ کراوە بە چەك تفاقى، وە تیاياندايە شاخەکانی بۆ کراوە بە چەك تفاقى بەرگری پێدەکات لەخۆی .

وہ بیربکەرەوہ و پەند وەرەبگرە بەگشتی لە دانانی ئەم جیھانە و گونجاندنی بەشەکانی و رێکخستنی لەسەر جوانترین پزۆیم و یاسا ھەموو ئەمانە بەلگەییە لەسەر تەواوی

دەسەلاتى بەدبەنەرەكەى و تەواوى زانستى و وە تەواوى حىكمەت و ووردبىنەكەى، كاتىك تۆ بىرتكرده وە لەم جىهانە دەبىنەت وەك مالىكى نامادە كراو لەهەموو ئەو كەرەستانەى كە پىوستىتى ، ناسمان سەقفىكى بەرز كراو ەبە سەرىيە وە ، وە زەویش لانكە و جى نارامى و ناسوودەيەى راخراو لانكەى جىنشەنە كانىتى ، خۆر و مانگىش دوو چران هەلدىن تايادا ، وە ئەستىرە كانىش وەك گىلۆپ و جوانكارى وان بۆى وە رېتىشاندەر و بەلگەن بۆ كەسىك كە بىهۆت بە رېنگاكانى ئەم مالدەدا بروات ، وە گەھەر و كانزا هەلگىراوەكان وەك زەخىرە و بەروبوومە نامادە كراوەكان تايادا هەر يەكەك لەمانە بۆ دۆخى گونجاوى خۆى دەبىت ، وە دەر كەوتنى گزۆ گىاو سەوز بوونيان نامادە كراوە بۆ پىوستى خۆى ، وە جوۆرى ئازەلەكان بەكار دەهتيرين بۆ بەرزە وەندىەكان ، تايادايە بۆ سواربوونە ، وە تايادايە بۆ شىرە ، وە تايادايە بۆ گۆشتەكەى ، وە تايادايە بۆ پۆشاك ، وە تايادايە بۆ درووستكردى شتومەك و پىداوىستى ، وە تايادايە بۆ پاسەوانى ، وە پەرورەدگار مرۆفى سەرىشك كرددووە وەك پادشايەكى دەست والّا كراو ئالەو دنيا گونجاوەى كە تايادايە ، كە هەلسوو كەوت بكات بە ئىش و كارەكانى ، جا ئالەمانەدا گەرەتيرين و بەهتيرين بەلگە هەيە لەسەر درووستكارىكى زانای دانای ووردبىن كە پەرورەدگارە ، ئەو پەرورەدگارەى كە رېزى لەبەندەكانى ناوە بەجوانتيرين رېز ، وە درووستكردىنى رېكخستوو بەجوانتيرين رېكخستن .

بەلكو بىرەكەرەو و پەند وەربگرە بەشپۆەبەكى تايەت لە درووستكردى خۆت لەلايەن پەرورەدگارەو ئەى ئادەمىزاد ، وە بىرەكەرەو لە سەرەتای درووستكردى و ناوەرەستى و كۆتايەكەى بروانە بەچار روونى بۆ سەرەتای درووستبوونت لە تۆكىك لە ئاوىكى بىترخى پىس ، چۆن پەرورەدگارى هەموو خواكان^{٧٠} لەنيوان بربرەكانى پشتى پىاو و سنگى ژندا ، بەملكەچى بۆ دەسەلاتى پەرورەدگارى ، لەسەر تەسكى

^{٧٠} مەبەست بەخواكان خوا بەئالەكانە چونكە هەرخوايەك مرۆفە پەرسشى بۆبكات جگە لە الله ئەو پوچ و بەئالە - وەرگير .

رېنگای و جیاوازی رپر وه کانی ههتا گه یانیه جینی جینشینی و شوی کۆبوونه وهی ، وه
چۆن پهروه ردگار ته بایی و کۆکی درووست کردوه له نیوان نیر و میدا ، وه
خۆشه ویستی خستوته وه نیوانانه وه ، وه چۆن رپکی خستون له رپگهی ئاره زوو وه
خۆشه ویستی بۆ کۆبوونه وه ، که ئانه وهیه هۆکاری درووسبوونی منداڵ و پیکهینانی ،
وه چۆن هاوسهنگی کۆبوونه وهی له نیوان نهو دوو ئاوه دا سهنگاندوه له گهڵ دووری
ههیه که یان له هاوه له کهی ، وه رپی پیکردوون و هیناونی له قولایی دهاره کان و
ئیسکه کانه وه ، وه کۆیکردوونه ته وه له یهك جیگه دا ، جا نهو جیگه یه بۆ نهو دوو ئاوه
کراوه به جیگایه کی پتهو و تۆکمه ، ههوا ی پیناگات ههتا خرابی بکات ، وه سه رماشی
ناگاتی تا بیهستی ، وه هیچ شتیکی تووش نایهت ، پاشان نهو تۆکه ئاوه سپیه رۆشنه
ده بیته به پارچه خوینیکی سووری مه یله و رهش ، پاشان ده بیته به پارچه گۆشتیک ،
به پتجه وانیهی پارچه خوینه که له رنگ و بونیته و شیوهیدا ، پاشان ده بیته به
ئیسقانیکی رووت که پۆشاک یه هیچ پتیه نییه (واته : نه گوشت و نه پیست) جیاواز
له پارچه گۆشته که ی پتیشو له شیوه و بوونیته و نه اندازه و رهنگیدا ، وه ههروه ها
یهك به دوا ی یهك چینه کانی درووست بوونی ئاده میزاد تپهر ده بیته ههتا ده رده چیت بهو
شیوه یه کی که پهروه ردگار شیوه ی کیشاوه له سه ری ، جا گوی و چاو و دهم و لووت
و سه رجهم کونه کانی تری بۆ ده کاته وه ، وه ههردوو دهسته کانی و قاچه کانیشی بۆ
دریژده کات ، وه سه ری دهسته کانی و قاچه کانی بۆ به شده کات به په نجه ، پاشان سه ری
په نجه کانیش بهش ده کات به سه ری په نجه ، وه ئیسکه کانی ناوه وه شی رپکخستوه هه
له دل و گه ده و جگهر و سپل و سی و رهحم و میزه لدان و رپخۆله ، هه ر یه کیك
له مانه سه نگیکی تاییه تی هه یه وه تاییه ندمه نده به سوودی که وه ^{۷۱} . جا پاکی بۆ نهو
پهروه ردگاره ی که بوونه وه ری درووست کردوه به جوانی و رپک و پکی وه بۆ

^{۷۱} انظر (مفتاح دار السعادة) لابن القيم (ص : ۲۲۶-۲۰۵) ، فجميع ما تقدم بدءا من (ص : ۴۵) منقول منه بشئ من التصرف ، و انظر : (التبيان في اقسام القرآن) (ص : ۲۹۵) و ما بعدها ، و (شفاء العليل) (ص : ۶۶) و ما بعدها وكلاهما لابن القيم ، و انظر أيضا : (العظمة) لأبي شيخ الأصبهاني (۲۰۹ : ۱) و ما بعدها إلى أواخر المجلد الأول من قوله : باب الأمر بالتفكير في آيات الله عز وجل و قدرته و ملكه و سلطانه و عظمته و وحدانيته .

هموو شتيك شيوهی ژبانی خوئی و نه‌ندازه گیری پیه‌خشیوه و پینمایشی کردووه ،
 نهو په‌روه‌ردگارهی که ده‌فهرمویت : ﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ (النذاریات: ۲۱)
 واته : له‌خودی خوشتاندا به‌لگه و نیشانه‌ی بوونی په‌روه‌ردگار و گه‌وره‌ی ده‌سه‌لانی
 هه‌یه که وابوو ناروانن و بیرناکه‌نه‌وه که نیوه چۆن درووست کراوون هه‌ریه‌که ره‌نگ
 و پروو خساریکی جیاوازی هه‌یه و به‌جۆریك قسه‌ده‌کات و پله و پایهو چۆنیه‌تیه‌کی
 جیاوازی هه‌یه .

جا هه‌رچی بوونه‌وه‌ره له به‌چوو کترین شته‌وه هه‌تا عهرشی په‌روه‌ردگار پینگان بو لای
 ناسینی په‌روه‌ردگار ، وه به‌لگه‌ی پر واتان له‌سه‌ر نه‌مری په‌روه‌ردگار و هه‌میشه
 بووونی ، وه هموو گه‌ردوونیش زمانی گۆدارن به تاك و ته‌نهایی په‌روه‌ردگار ، وه
 هموو جیهانیش نووسه‌رن پته‌کانی که سه‌کان ده‌خوینیه‌وه نه‌وانه‌ی چاو رۆشنه‌کان
 هه‌ر که سه‌و به نه‌ندازه‌ی چاو رۆشنی خوئی ۷۲ .

جا بیر کردنه‌وه و تیروانین و ووردبوونه‌وه‌ی چاو و رۆشنکردنه‌وه‌ی بیروه‌وش ئاله‌م
 نیشانانه‌و وه غه‌یری نه‌مانه‌ش له‌وانه‌ی که په‌روه‌ردگار درووستی کردوون له
 گه‌وره‌ترین نهو سوودانه‌یه که مروفه‌کان ده‌گیریه‌وه به‌هیز کردن و دامه‌زراندنی باوه‌ر
 چونکه له‌ماوه‌ی نهو بیر کردنه‌وه‌یه‌دا تاك و ته‌نهایی درووست کاری و ته‌واوی بی
 عه‌یی پادشای خوئی ده‌ناسیت که خوای پاك و بینگه‌رده ، ئینجا خوشه‌ویستی و
 گه‌وره‌ی و ریژی په‌روه‌ردگار زیاد ده‌بیت له‌لای ، وه گوپراپه‌لی و ملکه‌چیشی بوئی
 زیاد ده‌بیت ، ئانه‌وه له گه‌وره‌ترینی به‌روبوومی نهو روانینه‌یه .

وه ابن‌القیم (ره‌ته‌ی خوای لیبت) ده‌فهرمویت : کاتیك بیر تکرده‌وه له‌وه‌ی که
 په‌روه‌ردگار به‌نده‌کانی بانگ ده‌کات بۆلای له بیر کردنه‌وه له کتیبه‌که‌یدا نه‌وا ده‌تخاته
 ناو زانسته‌وه به خوای په‌روه‌ردگار (واته : په‌روه‌ردگارت پیده‌ناسیتیت : وه‌رگیر) به

۷۲ انظر : (ذیل طبقات الحنابلة) لابن رجب (۳۰۷ : ۱) ، نعه له وتدی عوسمانی کوری مهرزوقی قوریشیه (ره‌ته‌ی خوای
 لیبت) .

تاك و تەنبايە كەى وە صىفاتە بەرزەكانى و تەواوى و بى كەم كورى پەروردگار ، ھەر لە تەواوى دەسلەتتى و زانستى و تەواوى حىكمەتى و سۆزى و چاكەى و بەزى و دادپەرورى و رەزامەندى و تورپوونى و پاداشتى و تۆلەشى ، ئابەمانە پەروردگار خۆى ناساندوو بە بەندەكانى و ھانىشى داوڭ بۆ بىر كەردنەو بە نىشانەكانى ^{۷۳} .

و ە شىخ سەعدى (رەھەتى خواى لىبىت) دەفەر مۆيت : لە ھۆكارەكانى باوەر و داخوازىيەكانى بىر كەردنەو بە بەندەو ، لە گەردوون ، لە درووستكردنى ئاسمانەكان و زەوى و ئەو ەشى تىياندايە لە بوونەو ەرى جۆراو جۆر ، رۆانين لە ئادەمىزاد و ە ئەو صىفاتانەشى كە لە سەرىتى ، ئەو بەنگومان بانگخوازىكى گەورە بە بۆ باوەر ەيتان لەو ەى كە ەيە لەم بەدەيتراوانە لە گەورەى درووستكردنيان كە بەلگەن لەسەر بەتوانايى و گەورەى درووستكەرەكەيان كە پەروردگارە ، و ە لەو ەشى كە تىياندايە لە جوانى و رېڭ و پىكى ھاوسەنگى كە ەقل و ەوش سەرسام دەكات ، كە بەلگەن لەسەر فراوانى زانستى خواى پەروردگار و تەواوى حىكمەتى ، و ە لەو ەشى كە تىياندايە لە جۆرە ھا سوود و ناز و نىعمەتى زۆر كە ژمارە ناكړين ، كە بەلگەن لەسەر فراوانى سۆز و رەھەت و چاكە و بەخشندەى پەروردگار ، ئابەمانە ەر ەمووى بانگەشە دەكات بۆ بەگەرە دانانى داھينەرەكەى و درووستكەرەكەى و ە سوپاسكردنى و دەم بەيادى ئەو و نىيەت پاكى دىندارى بۆ ئەو ، ئابەمانە رۆح و نەيتى باوەر ^{۷۴} .

ئالەبەر ئەمانە پەروردگارى بەخشندە بەندەكانى ھاندەدات لە كتيبەكەيدا بۆ بىر كەردنەو لەم نىشانەو بەلگانە ، و ە بەنداكانى ھاندەدات بۆ رۆانين و تىپرامان لە چەندىن جىگەدا لە كتيبەكەيدا ، ئەو ەش لەبەر زۆرى سوودەكانى بۆ بەندەكان و گەورەى دوايەكەى بۆ سەريان .

خواى گەرە دەفەر مۆيت : ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَاهِ

^{۷۳} (مفتاح دار السعادة) لابن القيم (ص : ۲۰۴) .

^{۷۴} (التوضيح و البيان) (ص : ۳۱) ، و انظر (الرياض الناضرة) (ص : ۲۸۰ ، ۲۵۸) .

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَحَّرِ بَيْنَ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيِنَتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ البقرة: ١٦٤

واته : بیگومان له درووستکردنی ناسمانه کان و زهویدا وه بههموو نهو نهستیرو و ههسارهنهشی کهتیایدایه وه زهویش بههموو نهو سوودانهی کهتیایدایه بۆ مروّقه کان وه جیاوازی شهو و رۆژ جارێک نه میان درێژه وه نهویان کورته وه به پیچهوانه شهوه وه لهو کهشتیانهشی که بهناو ده ریاکاندا هاتوچۆ ده کهن بۆ بهرژه وهندی و سوود و قازانج به خه لکی بگهیهنن وه لهو ناوه شدا که پهروه ردگار له ناسمان ده یاری نیت زهوی پی زیندوو ده کاته وه دوا ی مردن و ووشکبوونی وه ههموو جوّره زینده وه ریکی تیا دا بلاو کردۆته وه وه له جولاندنی باکان و هاتوچۆ پیکردنیان هه رجاره ی به شیویه ک جارێک گهرمه و وه جارێک سارده وه هه ر جار ه ی به لایه کدا هه لده کهن وه لهو هه ورانه شی که له نیوان ناسمان و زهویدا راگیراون و ملکه چ کراون به فهرمانی پهروه ردگار ، له ههموو نه م شتانه ی که باسکرا به لگه و نیشانه هه یه بۆ خه لکی خاوهن هۆش و نهوانه ی که بیرده که نه وه ئا له م شتانه که ههمووی به یاسا درووست کراون .

وه خوا ی گه و ره ده فهرمویت : ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ

نَنْشُرُونَ ﴿٢٠﴾ الروم: ٢٠

واته : له نیشانه ی گه و ره یی ده سه لاتی پهروه ردگار نه وه یه که باو که گه و ره ی ئیوه ی له گل درووست کردوو ه پاشان ئیوه شی له نه وه ی نهو درووست کردوو ه پاشان ئیوه ده بن به م مروّقه دوا ی چینه کانی درووستبوون و به سه ر زهویدا بلاو ده بنه وه .

وه خوا ی گه و ره ده فهرمویت : ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ

كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

الغاشية: ١٧ - ٢٠

واته : نایه بیباوه پرکان و خه لکی تریش ته ماشای وشتر ناکه ن چۆن دروستکراوه وه
 پهروهردگار بهو قه باره گه وره یه وه وای لی کردوه که مرۆفه کان هه لای سه نگین بۆ
 کار و پۆستی خویان ①۷ وه نایه ناروانن بۆ ناسمان که چۆن پهروهردگار وهك
 سه قفیک به سهریانه وه رایگرتوه وه به ئهستی رهش رازاندویتیوه وه چه ندین سوودی
 تریشی تیدایه بۆ ئاده میزاد ①۸ وه بۆ کیوه کان ناروانن که چۆن داکوتران و له ناخی
 زهوی تووندکراون ①۹ وه ناروانن بۆ زهوی که چۆن داخراوه و بۆ بوونه وه جیگیر
 کراوه ②۰ .

وه جگه له مانهش چه ندین نایه تی تریش که زۆرن له قورئانی پیرۆزدا که پهروهردگار
 تیایاندا بهنده کانی بانگده کات بۆ روانین له نیشانه و کاره کانی ، که گه وره ترین
 به لگه ن له سه ر تاك و ته نیایی پهروهردگار وه به لگه ن له سه ر ده سه لات و به پۆه بردن و
 زانست و چاکه و به زهیی و به خشندهیی پهروهردگار ، ئه وهش گه وره ترین بانگخوازه
 بۆ بهنده کان بۆلای خوشه ویستی پهروهردگار و سوپاس کردنی و به گه وره راگرتنی و
 گوێرایه لای کردنی و په یه سه تبون به یادیه وه .

ئابه مه روون ده بیته وه : که روانین له گه ردوون و بیر کردنه وه تیایدا له گه وره ترین
 هۆکاره کانی باوه پر و به هیزترینی داواکانیتی .

هۆکاری سییهه له بهشی پێنجهم : -

کۆششکردن له کردهوه چاکهکاندا

کۆششکردن له کردهوه چاکهکاندا : نهوهیه که مروۆفی موسولمان ههولبدات بۆ ههستان به کاره چاکهکان تهنها بۆ خوای پهروهردگار وه زۆر کردهوهی باش بکات و بهردهوامیش بێت لهسهری .

چونکه بێگومان ههموو کردهوهیهک لهوانهیه که پهروهردگار به شرع دایناوه وه موسولمان پێی ههلبسیت و دهروون و ویستی پاک بکاتهوه تیایدا نهوا باوهری پێی زیاد دهکات ، چونکه باوهر زیاد دهکات به گوێزپایهلی زیاتر بۆ پهروهردگار و زیاتر کردنی بهندایهتی .

پاشان نهو بهندایهتییهی که پهروهردگار دایناوه بۆ بهندهکانی و داوای لیکردوون که ههستن پێی له فهرز و سوونهتی ، دابهش دهبن بهسهر دل و زمان و ئەندامهکان ، وه بۆ سههر ههر یهکیکیان بهندایهتی تایبهتی خۆی ههیه .

له بهندایهتی دل که تایبهتی خۆیهتی : نیهت پاکیه و خوشهویستی و پشت به خوا بهستن و گهڕانهوه بۆ لای و تکا لیکردنی و ترس و رازی بوون و ئارامگری و جگه لهمانهش له کردهوهکانی دل .

وه له بهندایهتی زمان که تایبهتی بێت : خوێندنهوهی قورئان و الله اکبر و سبحانه الله و لاإله إلا الله و داوای لیبووردن لیکردنی و سوپاس کردنی و ههصفدانیهتی وه سهلاوات دانیشه لهسهر پێغههمبهرهکهی ﷺ وه جگه لهمانهش لهو کردهوانهیهی که بهزمان دهکریت .

وه له کردهوهکانی که تایبهتعمهندی ئەندامهکانی مروۆفه : دهستتوێژ گرتن و رۆشتن بهرهو مزگهوت و نوێژکردن و چاکه کردن و حج و وینهی نهو کردهوانهیهی که به لاشه دهکرین .

جا ئەم كردهوانەى كە بە دَل و زمان و لاشە دەكرين هەر هەموويان لە باوەر ٲ بەژدارن
 تايادا ، جا هەستان ٲيان و زياد كړديان مايەى باوەر ٲ زيادهيه وه كەم كړديان و
 گوتى نه دانيان كەمى باوەر ٲ .

بەلام كردهوانەى كانى دَل : ئەوه لە راستيدا بنچينهى دين و لوتكهى كارەكان و گرنگرين
 داخوازيه ، بەلكو كردهوه دياره بينراوه كان قبول ناكړين نه گەر كردهوه كانى دلى
 لە گەلدا نه بىټ ، چونكه بىگومان هەموو كردهوه كان بە مەرج گيراوه لە قبول بوونيان
 نيەت پاكي بو خواى بالا دهست ، نيەت پاكيش كردهويهى كى دلە ، هەر لەبەر
 ئەمەيه كردهوه كانى دَل ٲيوسته لەسەر هەموو كەسيك ، وازهينانى چاك نيه لە هيج
 دۆخيك لە دۆخه كاندا ، وه خەلكيش لە هەستان بە كردهوه كانى دَل لەسەر سى ٲلەن
 هەروەك چۆن لە كردهوه كانى جهسته دا لەسەر سى ٲلەن : تياياندايه كەم تەرخەمه لە
 كارە باشه كاندا ئەوه ستهم لە خوى ده كات ئەو جوړى يە كەما وه تياياندايه مام ناوهندە
 نه كەم تەرخەمن نه زياده رەویش ده كەن ئەمە دووهم جوړن وه تياياندايه كارى باش
 زۆر ده كەن و لە ٲيش رەوانن ئەمە جوړى سيهه مينيانەو لە هەردوو جوړه كەى تر
 باشتره ٧٥ .

هەر لەبەر ئەمەيه ٲيوسته لەسەر هەموو موسولمانيك دهست بكات بە خاوينكردنه وه
 و چاكسازى و گوڤدان بە دلى ، ٲيش ئەوهى كە گوى بدات بە چاكسازى ٲوو كەشى
 خوى ، چونكه ٲەند و نامۆزگارى نيه لەوهى كە ٲوو كەش چاك بىټ و بەلام ناخ ٲيس
 و خراپ بىټ .

وه هەر كاتيك مرؤفى موسولمان دلى پاكردهوه بە كردهوه پاكه كان و نيەت پاكي و
 ٲاستگوى و خوشه ويستى ٲەروەردگار و پاشان ٲتغەمبەرە كەى ﷺ ئەوا هەموو
 ئەندامە كانى جهستهى راست دەوستن و ٲوو كەشيشى چاك دەبىټ هەروەك لە
 صەحيحى بوخارى و موسليماً هاتووە لە فەرموودەى نوعمانى كورى بەشيره وه (

٧٥ انظر : (الفتاوى) (٦ : ١٠) .

پرهزای خویان لیبت (دهلی : گویم له پیغمبه‌ری خوا بوو ﷺ ده‌فهرموو : (... ألا
وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ،
أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ۷۶ .

واته : ناگاداربن بیگومان له جه‌سته‌دا پارچه گوشتیک هه‌یه کاتیک نه‌و پارچه گوشته
چاکبوو نه‌وا جه‌سته هه‌مووی چاک ده‌بیټ ، وه نه‌گهر کاتیک نه‌و پارچه گوشته خراب
بوو نه‌وا جه‌سته هه‌مووی خراب ده‌بیټ ، ناگاداربن نه‌وه دلّه .

ئالهم فهرموده‌یه‌دا گه‌وره‌ترین نامازه هه‌یه که چاکه پروو که‌شه‌کانی هه‌لسوو که‌وتی
به‌نده به‌گویره‌ی چاک‌ی دلّی و ناخیتی ، جا نه‌گهر دلّی ساغ و سه‌لامه‌ت بوو جگه له
خۆشه‌ویستی په‌روه‌ردگار و نه‌وه‌ی که نه‌و خۆشی ده‌ویټ و ترسی نه‌و و ترسان له
که‌وته شتیکه‌وه که نه‌و پتی ناخۆشه ، نه‌وا هه‌لسوو که‌وته‌کانی جه‌سته‌ی هه‌مووی
چاک ده‌بیټ ، به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی کاتیک دلّی خراب و نه‌خۆش بیټ ، خۆشه‌ویستی
هه‌وا و ناره‌زوو شوین که‌وتنی نه‌فس بازی و پیش خستی نه‌و شتانه‌ی نه‌فس پتی خۆشه
ده‌ستی کیشابیت به‌سه‌ریدا ، جا هه‌ر که‌سیک که وابیټ نه‌وا کار و کرده‌وه
پروو که‌شه‌کانی جه‌سته‌شی هه‌مووی خراب ناله‌باره .

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه و تراوه : دلّ پادشای ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌یه ، وه سه‌رجه‌م جه‌سته
سه‌ربازی نه‌ون ، وه له‌گه‌ل نه‌وشدا گویره‌یه‌لی دلّ ده‌که‌ن هه‌لده‌سن به‌گویره‌یه‌لی
کردنی و جیه‌جیکردنی فه‌رمانه‌کانی ، له هیچ شتیکدا سه‌رینجی ناکه‌ن ، جا نه‌گهر
نه‌و پادشایه چاک بیټ که دلّه نه‌وا سه‌رجه‌م سه‌ربازه‌کانیش چاک ده‌بن که کۆی
جه‌سته‌یه ، وه نه‌گهر پادشا خراپه کار بیټ نه‌وا سه‌رجه‌م سه‌ربازه‌کانیش واده‌بن ، وه
لای په‌روه‌ردگاریش سوودی نییه جگه دلّی ساغ و سه‌لیم نه‌بیټ ، هه‌روه‌ک خوی
په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ده‌فهرمویت : ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ الشعراء: ٨٨ - ٨٩

۷۶ البخاري (۱ : ۱۲۶ فتح) ، و مسلم (۳ : ۱۲۲۰) .

واته : ئەو پۆژە که پۆژی دوايه نه مان و سامان سوود به مۆڤه کان ده به خشیت نه مندان به که لک دین ﴿ ۸۸ ﴾ جگه له که سیک نه بیت که به دلکی پاک و ساغ و خاوتنه وه بیت بۆ خزمهتی پهروهردگار .

جا دلێ ساغ و سه لیم : ئەوهیه که سه لامهت بیت له هه موو ناهه مواری و شته قیزه ونه کان ، ئەویش ئەو دلێهیه که بهس خۆشه و یستی و ترسی پهروهردگاری تیدا بیت که دووری بخاته وه له خراپه ^{۷۷} .

وه شیخ لإسلام ابن تیمیة (په ههتی خوای لیبت) ده فهرمویت : دل نه صل و بنجینهیه جا کاتیک خواناسی و یستی چاکه ی تیدا بوو ، ناگوخیت جهسته دوا بکه ویت له وهی که دل مه به ستیتی ، وه کاتیک دل ساغ و سه لیم بوو به وهی که تیایدا به له باوه ر و زانست و کرده وه دلێهیه کان به پیوستی چاکه خوازی جیگیر ده بیت له جهسته دا به وتهی ناشکراو کرده وه به باوه رپکی په ها ^{۷۸} .

هه ر له بهر ئەمهیه که بیگومان گه وه ترینی هۆکار که باوه ری مۆڤه کان زیاد بکات پی چ له رووی ناوه وه وه چ له روو که شیدا ئەوهیه که کۆششیکێ ته وای نه فسی بکات له سه ر چاککردنی دلێ و بنیادنانی دلێ به خۆشه و یستی پهروهردگار و ئەوانه ی که پهروهردگار پی خۆشه له ووته و کرده وه کان .

حافظ ابن رجب (په ههتی خوای لیبت) ده فهرمویت : دلێهیه کان چاکه خوازیان بۆ نییه هه تا ناسین و گه وه ری و خۆشه و یستی و ترس و هیوا و پشت به ستن به پهروهردگاری تیدا جیگیر نه بیت پر نه بیت ئاله مانه ، ئانه وه راستی به کتاپه رستییه ، وه ئەوهیه واتای - لا إله إلا الله - .

وه دلێهیه کان چاکه خوازیان بۆ نییه هه تا ئەو خوایه ی که ئەو به خوای ده زانیست و ده یناسیت و خۆشی ده ویت و لی ده ترسیت خوای تا کو ته نیایه که هیچ ها وه لیکی نییه وه ئەگه ر له ئاسمانه کان و زه ویدا خوایه ک هه بوایه خوایه تی بکر دایه جگه له خوای

^{۷۷} انظر (جامع العلوم والحكم) لابن رجب (ص : ۷۱) .
^{۷۸} (الفتاوى) (۱۸۷ : ۷) .

گهوره نهوا ناسمانه کان و زهوی تیک دهچون ، ههروهک خوی گهوره دهفرمویت :

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ (الأنبياء: ٢٢) . واته : نهگهر له ناسمان و زهویدا چهند خویهک ههبوایه نهوا ناسمان و زهوی تیک دهچوو بهلام ریکی و جوانی ناسمانه کان و زهوی و نهوهشی که تیایاندایه ههمووی شایهته لهسهه بوونی یهک درووستکهه که خوی بالآ دهسته . جا لهمهوه زانرا که چاکه خوازی بو جیهانی سهرو خوارو نییه ههتا ههرجی کار و جوولهی ههیه بو پهروهردگار نهبیّت ، وه جوولهی کانی جهستهش شوین کهوتهی جوولهو ویستی دلّه ، جا نهگهر جوولّه و ههلسوو کهوته کهی و ویسته کانی بو خوی تاک و تهنیا بیّت نهوا دلّ خوشتی و ههموو نهندامه کانی جهستهش چاک دهبن ، وه نهگهر جوولّه و ویستی دلّ بو غهیری خوا بوو نهوا دلّ و جوولهی کانی جهستهش ههمووی خراپ دهبیّت به گویرهی خرابی جوولهی دلّ ٧٩ .

وه جیگهبروه له پیغه مبهری خواهه ﷺ که فهرموویهتی : « مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ » ٨٠ .

واته : ههه که سیک له بههه خوا خه لکی خوشت بویت وه له بههه خواش رقی له خه لک بیّت وه له بههه خوا بهه خشیّت وه ههه له بههه خواش نه بهه خشیّت نهوا باوهری تهواوه .

وه واتای نه مه نهوهیه که بیگومان ههموو جوولهی کانی دلّ و لاشه کاتیک بو خوا بوو نهوا باوهری بهندا تهواوه له پرووی دهروههش و ناویشهوه ، وه ههه به چاکی جوولهی کانی دلّ چاکی جوولهی کانی جهسته جیگه دهبیّت ، وه کاتیک دلّ خوشتی چاکوو وه بهس ویستی پهروهردگار و نهوهشی که پهروهردگار دهیهویتی تیایدا بیّت جهسته به شتیک هه لئاسیت جگه لهوهی که خوا دهیهویتی وه پهلهش دهکات بو لای نهوهی که خوا پی رازییه وه خوشتی ده گریتیه وه لهوهی که خوا نایهویتی وه لهوهشی که ترسی نهوهی لیده کریت که لهوانهیه خوا پی ناخوشت بیّت نهگهر یه قینیشتی نهبیّت ٨١ .

٧٩ (جامع العلوم و الحكم) (ص: ٧١) ، و انظر (الوابل الصیب) لابن القيم (ص: ١٢) .
 ٨٠ رواه أبو داود (٢٢٠:٤) ، و الطبرانی في الكبير رقم (٧٧٣٧) ، و ابن بطّة في الإبانة (٦٥٨:٢) و غیرهم ، و صححه الألبانی ، انظر (السلسلة الصحيحة) (٦٥٧:١) .
 ٨١ (جامع العلوم و الحكم) (ص: ٧٢) .

وه هەر كاتيك دله كان چاكبوون به باوه و راستگوي و نيهت پاكي و خوشهويستی بۆ خواو وه هيچ ويستیكي تيا دانه ما جگه له ويست نه بێت بۆ پهروهردگار ، نهوا هه موو به شه كانی جهستهش چاك ده بن ، هيچ جولەيهك ناكات بۆ خواي گهوره نه بێت وه نه وهشی كه خوا لێ رازيه .

وه دل به تال نيه له دۆخێك له بیر كردنه وه ، يان بیر كردنه وهی له چاكسازي و پيوستيه كانی دواړوژي ، وه ياخود له دۆخی بیر كردنه وهی پيوستيه كانی دنيا و بهرژه و نه ديه كانی ، وه ياخود له دۆخی دودلی و گومان و هيو و ئاواتي به تال داندان له گه ن چاره نووسی گریمانه یی .

وه كۆي چاكسازي دل نه وه به كه خهريكي كهیت به وه وهی كه چاكي و سهرفرازيه كه زانراوی تيا دبیت ، له پرووانگهی زانسته كانه وه خهريكي بكهیت به وه وهی كه ناسینی پيوسته له سهرت وهك يه كتا په رستی و مافه كانی ، وه به ناسینی مردن و نه وهشی كه دواي مردنه كه چوونه به هه شته ياخود دۆزه خ ، وه له پرووانگهی ويست و مه بهسته كانه وه خهريكي بكهیت به و ويستانه وهی كه سوودت پێده گهيه نیت وه نه و ويستانه شی كه زبانت پێده گهيه نیت له خۆتی دوور بخه يته وه ^{۸۲} .

وه بېگومان گه و ره ترين كۆمهك بۆ بهنده بۆ زياد چا كردنی دلی هه سكردن و درك كردن به پيشینی سوود به خش له دلیدا بۆ به هيز كردنی په یوه ندی خوی به پهروهردگاره وه ، وه بېگومان كرده وه چا كه كان به گوێره ی هه ستانی نه و پيشينيانه و زۆر بوونیان ده بێت له دلیدا .

پیشهوا ابن القيم (په هه تی خواي لیبیت) ده فره مویت : ئیمه به یارمه تی پهروهردگار نامه زه ده دهین به و کارانه و نه و پيشينيانه ی كه له دلیدا ده بێت هه بێت بۆ نه وهی راستی ئهم كاره بزانی : يه كه م دانه بۆ نه و كه سه ی كه به ره و لای پهروهردگار و دواړوژ ده روا ت : نه و به كه له دلیدا كه م نه رخ ی دونه یو ه فایي و زۆری دلره قيكه ی و

^{۸۲} انظر (الفوائد) لابن القيم (ص : ۳۱۰ ، ۳۱۱) .

فهرامۆشیه که ی و بێرخه هاوه لێتی و خێرای جیا بونوه که ی درووست بکات ، جا کاتیک له دلی بهندهدا نهم پێهره درووست بوو نهوه دلی له دنیا کۆچ دهکات وه دهروات بهره و داواکردنی دواپۆژ ، وه لهو کاتهدا پێهریک له دلیدا ههڵدهسێت بهوهی که بهره و بهردهوامی بهریت بهره و دواپۆژ ، چونکه بهراستی دواپۆژ جیی حهوانه وهیه ، خهڵکه که ی نه لهوێ بار دهکهن وه نه بۆ ماوهیه کی کورتیش دهپۆن ، بهلکو نهوێ نارامگهیه ، وه وێستگهیه بۆ بارکردن بۆلای ، وه کوتایی بار و رۆشته ، پاشان له دلیدا وێنهیهک و پێهریک ههسێت له وێنه و پێهری ناگر و سووته مهنبیه که ی و سووتانکه ی و دووری بنه که ی و تینی گهرمییه که ی و گهرهه ی نهشکه نهجه ی نهو خهڵکه ی که تیا دایه ، بیان بینیت که دهبرین بهره و لای ، به دهم و چاوی رهشو چاوی شینهوه و کۆت و زنجیر له ملان کراو ، وه کاتیک دهگهینرینه لای ده رگاکانی ده کرتهوه به دهم و چاویاندا ، ناهه دیمه نه ترسانکه ده بین ، دلیان پارچه پارچه ده بیت له داخ و خهم و پهژاره دا .

جا کاتیک له دلدا نهم ههسته درووستبوو نهوا خۆی داده پێت له تاوانه کان و شوین کهوتی ناره زووه کان ، وه پۆشاکێ ترس و به ناگایی دهپۆشیت ، به گوێره ی نهو ههسته ی که له دلیدا درووست بووه دوا ی گونا هکاری تاوان و سه رپێچیه کان ، وه نهو ههسته ههرچی تاوان و که رهسته له ناو به ره کان له دلیدا ده پێتیه وه ده یگه یه نیت و پاشان ده ری ده کاته ده ره وه ، نهو کاته دل له زهت و خۆشی و سه لامه تی ده ست ده که ویت .

جا دوا ی نهوه ههستی به ههشت درووست ده بیت ، وه نهوه شی که په ره ر دگار ناماده ی کردوه تیا دا بۆ خه لکه که ی ، له وانیه ی که نه چاو دیویت و نه گوێ بیستیتی و نه هاتوو به دل و هۆشی هه یج که سی کدا ، که مفر له وهش نایهت به خه یالیا ندا که په ره ر دگار وه صفی کردوه له سه ر زمانه پێغه مبه ره که ی ﷺ له ناز و نیعمه ته زۆره کان ، هاو وێنه به به رزترین جو ره کانی تام و چێژ ، هه ر له خواردن و خوار د نه وه و پۆشاک و دیمه ن و خۆشی و شادی .

وه له دليدا ههستی مائیک درووست دهییت که پهروهردگار کردویتی به شوینی پر ناز و نیعمهتی بئ کۆتایی بهوهشیهوه که تیایدا به ، گله که ی بۆنی میسکه وه بهرده کانی گهوههر و مرواریه وه خانووه کانی خشتی زیر و زیو و قامیشه له مرواری ، وه خواردنهوه کانی شیرینتره له ههنگوین و بوخۆشره له میسک و ساردتره له کافور و بهتام تره له زهنجهفیل ، وه نه گهر به کیك له ئافرهته کانی دهموچاوی ده رکهویت لهم دونیایه دا نهوا رۆشانییه که ی رۆشنایی خۆر داده پۆشیت ، وه پۆشاکه کانیان پتک هاتووه له (سندس : که پۆشاکیکی نهرم نۆله ، وه به سه ریشیدا استبرق له بهر ده کهن که له سندس پتهو تره) ، وه خزمهتکاره کانیان لاوانیکن ههروهک مرواری بلاو بۆوه وان ، وه میوه هات بۆیان بهرده وامه هه رگیز نه ده برپیت و نه قه دهغه ده کریت ، وه راخه ره کانه بهز و نهرم و نیانه ، وه خۆاکیان گۆشتی بالندهیه که که خۆیان حه زیان لیبت ، وه خواردنهوه یان نه سهریان پتده داته نازار و نه پتشی سه رخۆش ده بن ، وه سه وزه کانی که ده بخۆن له وانهیه که خۆیان هه لیده بژیرن ، وه بهرچاویشیان حۆری چاو گه وریه ههروهک مرواری پارێزراوه ، وه له سه ر چهند تهخت و قه نه فهیهک پالیان داوه تهوه ، وه له و باخچانه دا ریزلینگیراون ، وه له وئ نه وه ی نه فس حه زی لیبکات و چاو پتی خۆش بیت و له زه تی لیوه ربگریت ههیه ، وه له وئ بیکۆتایی ده مینه وه .

جا کاتیک نهم ههسته له دليدا جیگیربوو حهز و ههستی بۆ درووست دهییت بۆ رۆژی بینینی پهروهردگار روانین بۆ وهجهی خوای پهروهردگار و بیستی له رموده ی پهروهردگار به راسته وخۆی و بهی هیچ نیوه ندیک ، جا کاتیک نهم ههسته و ههسته کانی پتشیو درووست بوو نهوا دل دهروات به رهو لای پهروهردگاری خیراتر له رۆشتنی باکان به رهو جیگه ی خۆیان ، وه ئاورپاداته وه له رینگادا نه به لای راست و نه به لای چه پیشدا ^{۸۳} .

^{۸۳} (مدارج السالکین) (۳: ۲۵۰ - ۲۵۲) .

جا کاتیک له دلی بندهدا وینهی ئەم ههستانه دروست بوو ، وه بیریشی خسته کار تیایدا ، ئەوا گه‌وره‌ترین یارمه‌تیده‌ر ده‌بیت بۆی بۆ پاک‌کردنه‌وه و خاوتن‌کردنه‌وه‌ی دلی له وه‌صفه خراب و ویسته بێترخه‌کان و به‌تال‌کردنه‌وه‌ی له په‌یوه‌ستبوون به غه‌یری په‌روه‌ردگار‌ه‌وه ، وه گه‌وره‌ترین هۆش ده‌بیت بۆی بۆ په‌رستن و خوشه‌ویستی و ترس و گه‌رانه‌وه و هه‌ژاری بۆ په‌روه‌ردگار .

مه‌به‌ست له‌مانه ئه‌وه‌یه : که بێگومان گه‌وره‌ترین هۆکار بۆ باوه‌ر و به‌سوودترین هۆیه‌کانی به‌هێزبوونی و گ‌رنگ‌ترین هۆکاره‌کانی زیاد‌بوونی ، چاک‌کردنی دله به باوه‌ر و خوشه‌ویستی خوای په‌روه‌ردگار و پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌یی و ﷺ وه ئه‌وه‌شی که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یی ﷺ خوشیان ده‌وێت ، وه پاک‌کردنه‌وه‌ی دلی له‌و شتانه‌ی پێچه‌وانه‌ی نه‌مانه‌یه . په‌روه‌ردگار پ‌نیشاند‌ه‌ره .

وه کرده‌وه‌کانی زمان : وه‌ک یادی خوای بالا ده‌ست و سوپاسی و وه‌صف کردنی و خوت‌اندنه‌وه‌ی قورئان و سه‌لاوات دان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌ی خوا و ﷺ ، فه‌رمان کردن به‌چاکه‌و پ‌یگری کردن له خراپه و ، ته‌سبیحات و داوای لی‌بوردن و پارانه‌وه و وه هه‌موو ئه‌و کرده‌وانه‌ی که به‌زمان ده‌کریت ، بێگومان کردنی و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری و زۆر کردنیان یه‌کیکه له گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی زیاد‌بوونی باوه‌ر .

شیخ سه‌عدی (په‌حه‌متی خوای لی‌بیت) ده‌فه‌رموێت : له هۆکاره‌کانی نیشانه‌کانی باوه‌ر : زۆر یادی خوا کردنه له‌هه‌موو کاتیکدا ، وه پارانه‌وه‌یه که پارانه‌وه‌ مۆخی به‌ندایه‌تییه ، چونکه بێگومان زی‌کری خوای په‌روه‌ردگار داری باوه‌ر ده‌نی‌زیت له دلدا و ده‌بیت به‌خۆراک بۆی و نشه‌ونه‌مای پ‌یده‌کات ، وه هه‌تا به‌نده زی‌اتر یادی خوای گه‌وره بکات باوه‌ری به هێ‌زتر ده‌بیت ، هه‌روه‌ک چۆن باوه‌ر خۆی بۆ خۆی بانگه‌شه‌ی زی‌کر و یادی خوای گه‌وره ده‌کات ، جا هه‌ر که‌سیک خوای گه‌وره‌ی خوش بویت ئەوا

زیاتر زیکر و یادی ده کات ، وه خوشه ویستی پهروهردگار خوی بو خوی باوره په به لکو رۆحه تی ^{۸۴} .

وه پشهوا ابن القیم (پهحه تی خوی لییت) له کتبی (الوابل الصیب) دا : دهفرمویت : زیکر و یادی پهروهردگار سهد سوودی هدی وه هفتا و سیدانه ی لی باسکردووه ^{۸۵} : لهوانه : شهتان راو ده نیت و ده بیته هوی په زامه نی پهروهردگار و غم و په ژاره لاده بات و خوشی و شادی ده هیئت و دل و جهسته به هیژ ده کات و دهم و چاو و دل رۆشن ده کاته وه و رزق رۆزیش پی زیاد ده بیئت ، وه جگه له مانهش چهن دین سوودی گه وری ترکه پشهوا ابن القیم (پهحه تی خوی لییت) باسی کردووه به بۆنه ی زیکر و یادی خوی پهروهردگار وه به ده ست دیت .

بیگومان گه وری ترین و به هیژ ترین سووده کانی خوی بالا ده ست نه وه به که باور پی زیاد ده کات و به هیژ و دامازا ویش ده بیئت ، هر له بهر نه مه به چهن دین دهق له کتاب و سونه دا هاتووه ده باره ی فرمان کردن به زیکر و هاندان له سهری و رپوونکر دهنه وه ی گه وری و گرنگی زیکر کردن .

خوی گه وری دهفرمویت : ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠﴾ الجمعة: ١٠ واته : یاد و زیکری خوی پهروهردگار زور بکن به نومیډی نه وه ی که سهر فراز و به خته وهر بن .

وه خوی گه وری دهفرمویت : ﴿وَالذِّكْرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذِّكْرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿٣٥﴾ الأحزاب: ٣٥

واته : نهو پیاو و ژنانه ی که زور یاد و زیکری پهروهردگار ده کهن خوی گه وری لیخوشبون و پاداشتی زور گه وری بو نامه کردوون .

^{۸۴} (التوضیح و البیان) (ص : ٣٢) .

^{۸۵} انظر (الوابل الصیب) (ص : ٨٤) وما بعدها .

وه خواى گهوره دهفهرمويت : ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ

﴿ الأنفال : ٢ ﴾

واته : باوهردارانی راسته قینه نهوانه هه که ناوی خوا هیترا دلیان له بهر گهوره ی
پهروهردگار ده که ویتته ترس و له رزه .

وه خواى گهوره دهفهرمويت : ﴿ أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ ﴾ ﴿ الرعد :

٢٨

واته : باش بزائن و ناگادار بن که بهیادی خواى گهوره دله کان نارام ده بن و ئوقره
ده گرن .

وه له سه حیحی موسلیمدا هاتووه له فهرمووده ی نه بو هورهیره دا (رهزای خواى
لیبیت) که فهرمویه تی : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
يَسِيرُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ فَمَرَّ عَلَى جَبَلٍ يُقَالُ لَهُ جُمْدَانُ فَقَالَ ((سِيرُوا هَذَا جُمْدَانُ سَبَقَ
الْمُفْرَدُونَ)) . قِيلَ : وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : ((الدَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتُ)) ^{٨٦} .

واته : نه بو هورهیره (رهزای خواى لیبیت) فهرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ ده رو ی
به ریگایه کی مه که ده دا ، جا رو ی به لای کیویکدا پیی ده و ترا (جُمْدَان) فهرمو ی :
برو ن نه وه جومدانه موفه ریدوون پیشکه و تن ، و ترا موفه ریدوون کین نه ی پیغه مبهری
خوا ﷺ ؟ فهرمو ی : نه و پیاو و ژنانه که زیکر و یادی خواى پهروهردگار زو ر
ده که ن .

وه له فهرمووده ی نه بو دهرداندا (رهزای خواى لیبیت) هاتووه که پیغه مبهری خوا
ﷺ فهرمویه تی : ((أَلَا أَبْشِرُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ وَ أَرْضَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ وَأَرْفَعُهَا فِي

^{٨٦} مسلم (٤ : ٢٠٦٢) .

دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِعْطَاءِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ وَ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا وَمَا ذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((ذِكْرُ اللَّهِ)) ^{٨٧}.

واته : نایه هه وائتان به می به کام کرده وهیه تان که چاکه و زور جی ره زامه ندیه لای خاوه نه که تان (که پهروه ردگار) وه بهر زترینانه له پله و پایه تان و وه چاکره له به خشین زپر و زیو وه باشره بو تان له وهی که بگن به دوزمن و نیوه له گهر دنیان بدهن و نه وائیش له گهر دنتان بدهن ؟ و تیان نه وه کامه یه نهی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟
 فهرموی : زیکر و یادی خوی پهروه ردگار .

وَذَكَرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ شَرَائِعَ الْإِيمَانِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ ، فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبُّثُ بِهِ ، قَالَ : ((لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ)) ^{٨٨}.

واته : عه بدولای کوری بوسر (رهزای خوی لیبت) ده فهرموی : پیاوئک وتی نهی پیغه مبهری خوا ﷺ یاسا کانی باوه که له که بووه له سهرم هه وائم بدهری به شتیک دهستی پیوه بگرم ، فهرموی : هه میشه زمانت با تهر بیت به زیکر و یادی خوی پهروه ردگار .

وَفِي ((الصَّحِيحَيْنِ)) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ ...)) ^{٨٩}.
 الحديث .

^{٨٧} رواه أحمد (١٩٥ : ٥) ، و ابن ماجه (١٢٤٥ : ٢) ، و الترمذی (٥٠٩ : ٥) ، و الطبرانی فی (الدعاء) (٣ : ١٦٣٦) ، و الحاكم (٤٩٦ : ١) ، و أبو نعیم فی (الحلیة) (١٢ : ٢) ، و البغوی فی (شرح السنة) (١٥ : ٥) و نکره المنذری فی (الترغیب و الترہیب) (٣٩٥ : ٢) من طرق عن زیاد بن أبي بحریة عن أبي الدرداء مرفوعا . و قال الحاكم (هذا الحديث صحيح الإسناد ، و لم یخرجاه) ، و وافقه الذهبي ، و قال ابن عبد البر : (و هذا یروی من طرق جیة) ، (التمهید) (٥٧ : ٦) ، و حسن إسناده : البغوی و المنذری .

^{٨٨} رواه ابن أبي شیبة (٣٠١ : ١٠) و (٤٥٧ : ١٣) ، و الترمذی (٤٥٨ : ٥) ، و ابن ماجه (١٢٤٦ : ٢) ، و الحاكم (١٩٥ : ١) . و قال الترمذی : ((حديث حسن من هذا الوجه)) ، و قال الحاكم ((هذا حديث صحيح الإسناد و لم یخرجاه)) و وافقه الذهبي ، و قال الألبانی فی تخريج الکلم الطیب (ص : ٢٥) : (صحيح الإسناد) .

^{٨٩} رواه البخاری (٣٨٤ : ١٣ - فتح) ، و مسلم (٤ : ٢٠٦١) .

واته : له سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو ، له نه بو هورهیره وه (رهزای خوای لیبت) ده فهرمویت : پیغمهبری خوا ﷺ فهرمویه تی : خوای بهرز و بالا ده ست فهرمویه تی : من لای نهو گومانه دام که بهنده کهم پیم ده بات وه له گه لیشیدام کاتیک یادم ده کات جا نه گهر یادم بکات له نه فسی خۆیدا نهوا منیش له نه فسی خۆمدا یادی ده کهم وه نه گهر له ناو کۆمه لیکشدا باسم بکات نهوا من له کۆمه لیکدا باسی ده کهم لهوان باشر بیت .

وه جگه له مانش چهندین دهقی تر هاتوو که به لگه ن له سهر گه وریه یی زیکر و گرنگیه که ی و گه وریه یی خۆ خهریک کردن پتوه ی .

وه نه گهر هاتوو مروّقه کان پشتیان لهم هه موو کاره هه لکرد و زمانیان خهریک نه کرد به زیکری خوای پهروه ردگار وه ، نهوا زمانی خهریک ده بیت به شتی تره وه وهك غه یبهت و دوو زمانی و گالته و سۆعبهت و درۆ و قسه ی خراپ و بی واتا ، چونکه بهنده پتویسته قسه ههر بکات ، نه گهر ووته ی سهر زمانی زیکر و یادی پهروه ردگار نه بیت ، نهوا یه کینکه له وانه ی تر .

ابن القيم (رهحه ته خوای لیبت) ده فهرمویت : زمان ههر گیز بیده نگ نابیت ، جا یان زمانیکی هه میسه به زیکره ، یاخود زمانیکه قسه ی پرپو وچ ده کات ، ههر یه کیک لهم دووانه یه ، زمان وهك نه فس وایه ، نه گهر خهریکی نه کهیت به حق و راستیه وه نهوا خهریکت ده کات به به تاله وه ، وه ههروه ها زمان وهك دل وایه ، نه گهر خۆشه ویستی خوای گه وریه ی تیا دا جیگیر نه کهیت نهوا بی پیچ و په نا خۆشه ویستی دروست کروا وه کانی تیا دا جیگیر ده بیت ، نهوه زمانه نه گهر خهریکی نه کهیت به زیکر و یادی پهروه ردگار وه ، خهریکت ده کات به قسه ی پرپو وچ و بی واتا ، نهوه به پتویستی به سهرته وه یه ، جا یه کیک لهم دوو ئاراسته یه هه لئیر ه بۆ خۆت ، وه جیگیری بکه له یه کیک لهم دوو جیگایه دا ^{۹۰} .

^{۹۰} (الوابل الصیب) (ص : ۱۶۶ ، ۱۶۷) ، و انظر أيضا (ص : ۸۷) .

وه کرده وه کانی نه نداهه کانی جهسته : هه ره له نویژ و پوژو جهج و زه کات و جههاد و جگه له مانهش له وه کرده وانهی که گوپزایه لی خوی پهره ردگار ، نه وانهش هوکاری زیاد بوونی باوه رن .

جا کوشش کردن له ههستان بهو کارانهی که جیی ره زامه ندی پهره ردگار و خوی گه وره پیوستی کردوه له سه ره بنده کانی و وه ههستان بهو کارانهی که پهره ردگار بنده کانی هانداوه بوی ، وه چوون به پیوشوینی وه به جوانترین و تهواترین شیوه له گه وره ترین هوکاره کانی به هیژ بوون و زیاد بوونی باوه ره .

خوی پهره ردگار ده فره مویت : ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾﴾ المؤمنون: ١ - ١١ .

واته : به راستی برواداران سه ره که وتوو سه ره فراز بوون چونکه خاوه نی نه صیفاتانه که خوی پهره ردگار له باره یانه وه ده فره مویت ﴿١﴾ نه وانه که له نویژه کانیاندا ملکه چن و هه میسه به ترسه وه نویژ ده کهن و بهرام بهر به خوی گه وره به شهرم و حه یان ﴿٢﴾ وه هه وره ها نه وانه شن که که له بهرام بهر کار و قسه ی پر و پوو جدا پرو وهر ده چهر خین و پشت هه لده کهن ﴿٣﴾ وه هه وره ها به فه قیر و هه ژاره کان زه کات ده ده ن ﴿٤﴾ نه وانه شن که داوینی خویان له هه موو کاره ناشه رعی و قه ده غه کراوه کان ده پاریزن و له جیه جی کردنی ئاره زوو کانیان به نا شه رعیه خوراکرگن ﴿٥﴾ مه گه ره له گه ل هاو سه ران و که نیزه که کانی خویاندا نه بیّت جا بیگومان نه وان له وه

رینگایه وه لۆمه کراو نابن و لییان ناگیریت ﴿٦﴾ جا هەر کهسیک له غهیری ئهم دوو رینگایه ههول بدات بۆ به جیهتانی ئارهزووه کانی نهوا سنوور بهزێنهو له یاسای شەرع لای داوه جا به هەرچی شیوازیك ئارهزووی خۆی تیر کردبیت ﴿٧﴾ وه نهوانهشن که بایهخ بهو سپارده و پهیمانه دهدهن که داویانهو دهپاریزن ﴿٨﴾ وه نهوانهشن که لهسەر نوێژهکانیان بهردهوامن و دهپاریزن و تهمهلی تیا دا ناکهن و نایان فهوتین و له کاتی خۆیدا جیهجیان دهکهن وهك خۆی ﴿٩﴾ هەر ئانهوانه میراتگران و خاوهنی بهههشتن ﴿١٠﴾ نهوانهن میراتگرانی بهههشت به ههتا ههتایش تیا دا دهمیننهوه ﴿١١﴾ .

هەر یهکیک لهم ههشت صفاته بهروبوومی باوهر دهگریت و نشهونمای پێدهکات ، ههروهك چۆن له صیفاتی باوهرن و وه باوهریش داخلی و اتاکهیهتی .
 نامادهبوونی دل له نوێژدا وه بوونی نوێژ خوین کۆششی نهفسی خۆی دهکات بۆ نامادهبوونی خۆی دهبارهی ئهوهی دهیلێت و دهیکات له ووته و کردهوهی نوێژ هەر له قورئان خویندن و زیکر و پارانهوه ، له وهستان و تهحیات و رکوع و کړنووشدا ، له هۆکاره کانی زیاد بوون و نشهونمای باوهرن .

چونکه بینگومان خوای پهروهردگار نوێژی ناو ناوه باوهر هەر وهك خۆی دهفهرمویت :

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ﴾ ﴿١٢٣﴾ البقرة: ١٤٣

واته : بینگومان خوای پهروهردگار نوێژه کانتان بهفیرۆ نادات و پاداشتان نه داتهوه .

وه دهفهرمویت : ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ ﴿١٥﴾ العنكبوت: ٤٥

واته : به بهردهوامی و رێك و پێکی ههسته نوێژه کانت ئهنجام بده چونکه بهراستی نوێژی تهواو تیرو تهسهل مرۆفه کان له کاری ناپهسهند گوناوه و تاوان دوور دهخاتهوه وه بینگومان یادی خوای گهوره له ههموو شتیك گهورهتره .

نویژ کردن گه وره ترين رېنگری کاره له همموو کار و ووته په کی ناپه سهند که لابه ری باوره په ، ههروهك چوڼ زیکر و یادی خوا ی پوره رد گاری له خو گرتووه نهو زیکر و یاده ی که باور به هیز ده کات و نشه و غمای پنده به خشیټ ، له بهر نه م ووته په ی که ده فرمویټ : وَلَذِكُرُ اللّٰهُ اَكْبَرُ .

وه زه کاتیش به هه مان شیوه ، باور پې زیاد ده کات و نشه و غمای پنده کات ، جا چ زه کاتی فهرز بیت یا خود خیری سوونه ت بیت ، ههروهك پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فرمویټ : ((الصَّدَقَةُ بُرْهَان)) ^{۹۱} .
واته : خیر کردن به لگه په .

واته : خیر کردن به لگه په ((پوښنایه)) له سر باور په ری خاوه نه که ی ، وه به لگه ی باوره وه ههروه ها نشه و غماشی پنده کات .

وه پشتکردنه قسه و کرده وه ی چهوت و بی واتا : نهو قسانه ی که هیچ خیری کی تیا دا نیه ، وه همموو کرده وه په کیش که خیری تیا دا نیه ، به لکو ووته ی باش ده لېن و کرده وه ی چا ک ده کهن ، وه واز له قسه و کرده وه ی خراپ ده هین ، گومان ی تیا دا نیه که نه مانه همموو باور پې زیاد ده کات به رو بوومی پنده گریټ .

هر له بهر نه مه په که هاوه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ (په زای خوا یان لیبت) کاتیک تووشی بی نا گایی ببوونایه یا خود باور په یان که می بکر دایه ، هه ندیکان به هه ندیکی تریان دهوت : (اِجْلِسْ بِنَا نُؤْمِنُ سَاعَةً) .

واته : وهرن باب په که وه دابنشین با ساتیکی پر له نیمان به سر به رین .

جا یادی خوا ی پوره ردگار و یادی ناز و نېعمه ته دینی دونه ییسه کانی پوره رد گاریان ده کرده وه ، نا به وه باور په یان نوی ده کرده وه .

وه ههروه ها خو پاک راگرتن له کاره ناپه سهنده کان ، به تاییه تی له داوین پیسی ، که بیگومان نه وه له گه وره ترين نېشانه کانی باور و نشه و غمایه تی ، مروقی باور په دار

^{۹۱} جزء من حدیث أخرجه مسلم (۱ : ۲۰۳) من حدیث أبی مالک الأشعري (رضي الله عنه) .

له ترسی وه ستانی له بهردهم خوای بالا ده ستدا : ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ (٤٠) . چي ده کات ؟ جلهوی نه فسی له ههوا و ناره زوو ه کان ده گریته وه ، له بهر خاتری وه لامدانه وهی بانگه شهی باوهی وه بو به هیز کردنی نهو باوهی که ههیدی .

وه چاودیر کردن و پاراستنی ئەمانەت و پەیمانەکان لە نیشانەکانی باوهره ، ههروهك له فەرموودهیه کدا هاتوو ، که پیغمبهری خوا ﷺ ده فەرمویت : ((لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةً لَهُ)) ٩٢ .

واته : نهو که سهی که ئەمانەت نه پاریزیت نهوا باوهی تهواو نییه .

جا کاتیک ویستت که باوهی و دینی بهندهیهك بناسیت ، نهوا پروانه بار و دۆخی بزانه نایه ره چاو و چاودیری هه موو ئەمانەتیک ده کات ، چ مالی بیت یاخود ووته ، یاخود ئەمانه ته کانی که مافن جا چ به سهر خۆیه وه یان به سهر خه لکه وه ؟ وه نایه ره چاوی ماف و پیمان و گری به سهه کان ده کات که له نیوان خۆی و خوای گه وره دا ههیه وه نهوانه شی که له نیوان خۆی و هه موو که سیکی تر دا ههیه ؟ جا نه گهر ره چاو و چاودیری کرد نهوا نهو که سهه خاوه نی ئاین و باوهی ، وه نه گهر وانه بو نهوا به نه ندازهی که مه تر خه می کردنی له پاراستنی ئەمانه ته کان نه ونده له ئاین و باوهی کهم و نو قسانه .

پاشان خوای گه وره کۆتایی به وه صفه کان هینا به پاراستنی نوێزه کان پاراستنی سنووره کانیا و مافه کانیا و کاته کانیا ، چونکه پاراستنی نوێژ وهك نهو ناوه وایه که به بیستانی باوهی دا دی و ده روا جا ئار داشته ی ده کات و نشه و غمashi پیده کات ، وه بهروبوومه که شی له هه موو کاتیکدا دیت .

٩٢ أخرجه أحمد (٣ : ١٣٥) ، و ابن أبي شيبة في مصنفه (١١ : ١١) و في الإيمان (ص : ٥) ، و ابن حبان في صحيحه (١ : ١٠٨ - الإحسان) ، و البغوي في شرح السنة (١ : ٧٥) ، و قال البغوي : ((هذا حديث حسن)) ، و صححه الألباني في تحقيقه للإيمان لابن أبي شيبة .

وه داری باوهر ههموو کاتیک پیوستی به بهردهوامی ههیه لهسه ر ئاودان ، نهی ئاو دانه که ی چییه ؟ نهویش پاراستنی کرده وه کانی شهو و رۆژه له گوپرایه لی فرمانه کانی بهروهردگار و بهندایه تی کردنی .

وه پیوستی به لادانی نهو شتانه ههیه که زیانی پێده گهیه نیت له تاشه بهرد و لهنگه ره زهره رمه نده کانی بهردهمی ، نهویش ، خوگردتنه وهو خو پاک راگرتنه له شته حه رame کان جا چ ووته بیت یاخود کرده وه .

جا هه ر کاتیک نه م کارانه هاته جی نهوا نهو بیستانه زیندوو ده بیته وه و ده گه شیته وه ، وه چه نندین جوړ بهروبوومی جوړاو جوړ ده رده کات ^{۹۳} .

ئابهم روونکردنه وهیه بو مان ده رده که ویت به هیزی کرده وه ی چاک بو زیاد بوونی باوهر وه ههستان به کرده وه ی چاک و زوړ کردنی هۆیه کی گه ورهیه له هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهر .

شیخ الإسلام ده فهرمویت : تهواوی باوهر نه مهیه : کردنی نه وه ی که خوای بهروهردگار و پیغه مبه ره که ی ﷺ فرمانیان پیکردوو ، وه وازه یان له وه شی که خوای بهروهردگار و پیغه مبه ره که ی ﷺ قه ده غه یان کردوو ، جا کاتیک وازی هینا له هه ندیک کاری فرمان پیکراو وه قه ره بووی کرده وه به وازه یان له کردنی هه ندیکیش له قه ده غه کراوه کان ، نهوا که م و کورتی ههیه له باوهره کهیدا به نه ندازه ی نه وه ^{۹۴} .

جا چ نوێژ و حه ج و خیر و جهاد و وه ههموو نهوانه ی که بهروهردگار فرمانی کردوو به بهنده کانی هه مووی باوهره ، کاتیک بهنده پێیان هه ستیت و نهجمیان بدات نهوا باوهری زیاد ده کات ، چونکه جی به جیکردنی فرمانه کانی بهروهردگار هۆیه بو زیاد بوونی باوهر به لām به دوو مه رج ۱- نهت پاکی ، الإخلاص - ۲ - بهو شیوه یه ی که خوای بهروهردگار فرمانی پیکردوو و وه پیغه مبه ره که شی ﷺ نهجمی داوه ، المتابعة .

^{۹۳} (التوضیح و البیان) لابن السعدي (۳۴ - ۳۶) بتصرف يسير .
^{۹۴} (الفتاوى) لابن تیمیة (۲۷ : ۱۷۲) .

وه محمد بن صالح بن عثيمين (رحمه الله) دهفهرمويت : بۆ زياد بووني باوهړ چهند هۆيك هديه ، يك له وانه ، گوړپرايه لى نهو فهرمانانهى كه پيتكراره ، چونكه باوهړ زياد دهبيت به گوړهوى جوانى كرده وه كه و جوړه كېنى و زياتر ههستان پتى :

جا تا كرده وه كه جوانر بيت نهوا زياد بووني باوهړ پتى گه ورته تر دهبيت ، وه جوانى كرده وهش به گوړهوى ۱- نيهت پاكي (الإخلاص) - ۲ - وه بهو شيوهيهى كه خواى پهروهر دگار فهرمانى پيكردوه و وه پتغه مېهره كېشى ﷺ نه نجامى داوه (المتابعة) .

وه جوړى كرده وه : بېگومان فهرز گه ورته تر له سوونه ت ، وه هه ندى له كار ه كان هديه مروفى موسولمان بيكات له هه ندىكى تر گه ورته تر و زياتر دووپات ليكراره ، چونكه هه تا كرده وهى به فهرمانى پهروهر دگار گه ورته تر بيت نهوا باوهړ پيش زياتر پتى زياد ده كات .

به لآم كرده وهى زوړ : بېگومان باوهړ پتى زياد ده كات ، چونكه كرده وه له باوهړه ، وه گومان نيهه كه باوهړ زياد بكات به زياد بووني كرده وه ^{۹۰} .

پاشان له گه ورته ترين كرده وه چا كه كانى كه باوهړ پتى زياد ده كات جگه له وانهى كه رابوورد : بانگه واز بۆلای دېنى خواى گه وره وه پاشان دانېشتن له گهل خه لكانى باشدا وه له بهر گرنگى نهم دوو بهنده و گه وره يى سووديان بۆ زياد بووني باوهړ پتويسته ليړه تا قسه يان له سهر بكريت :

بانگه واز بۆلای خواى پهروهر دگار و دينه كې ، وه ناموژگارى به حق و به نارامگرى و بانگه شه بۆ نه صلى دين و وه بانگه شه بۆلای په يوه ست بوون به ياساكانى فهرمان كردن به چا كه و رېنگرى كردن له خراپه ، و ناموژگارى موسولمانان ، نانه مانه بېگومان له پتويستيه كانى باوهړ و هو كار ه كانيتى ، ههر به مه بهنده خوښى غه يري خوښى كامل ده كات ، ههروهك پهروهر دگار سوېند ده خوات به عه سر ، كه ناده مى له زيان و خه ساره ت مهنديدايه ، مه گهر كه سيك بهم چوار وه صفه وه صف

^{۹۰} (فتح رب البرية) (ص : ۶۵) .

کراييت : ۱- باوهر ۲- کردهوی چاک ، که بهم دووانه نهفس کامل دهبيت ، ۳- ناموژگاری و وهسپهت به حق : نهویش که زانستیکی بهسوود و کردهوی چاک دینی راست و درووسته ، ۴- وه ناموژکاری به نارامگری لهسهر ههموو نهمانه ، که بهم دووانه ههموو گوشهکانی دین تهواو و کامل دهبيت .

چونکه خودی بانگهواز بۆلای دینی پهروهردگار و ناموژگاری بهندهکانی ، لهگهورهترین کهرهستهکانی بههیز بوونی باوهره ، چونکه خاوهن بانگهواز پیوسته که ههول بدات بۆ سهرخستنی ئەم بانگهوازه ، وه بهلگه و نیشانهش راپهړنیت بۆ هاته جتی ، وه ههموو کارهکان له جیگه و پینگهی خۆیهوه بیتیت ، وه بگات به کار و ویستهکان له رینگهی خۆیانهوه ، وه ئەم کارانهش له رینگاکانی باوهر و دهرگاکیهوه دهبيت .

شیخ الإسلام (رحمتی خوی لیبت) دهفهرمویت : هوی باوهر و رینگاکانی : جاری واههیه له بهنده خۆیهوهیه ، وه جاری واش ههیه لهغهیری خۆیهوهیه ، وهک ، کهسیکی بۆ بهئاگا بهیتیت که بانگی بکات بۆ باوهر هیتان ، وه کهسیک فهرمانی چاکهی پیکات و رینگری لیبکات له خراپه ، وه نیشانه و بهلگهکانی دینی بۆ روون کاتهوه و وه نهوهشی که تیایدايه و ناموژگاری پیوهر دهگریت ، وه جگه لهمانهش له هۆکارهکانی تر ^{۹۶}

وه ههروهها پاداشتیش له وینهی کردهوهیه چهنده ههول بدات بۆ کامل کردنی خهڵک و ناموژگاریان بکات و به حق و راستی ، وه نارامگریش بیت لهسهری نهوا بینگومان که پهروهردگاریش پاداشتی دهداتهوه به هاوشیوهی کردهوهکی ، وه سهری دهخات و پشتگریشی لیدهکات لهلایه خۆیهوه و به هیزی باوهر و پشت بهستن به پهروهردگاری ، چونکه بینگومان باوهر و هیزی پشت بهستن به خوی گهوره سهرکهوتن بهسهر دووژمنان له مروقه شهیتانهکان و شهیتانهکانی جنۆکهش دینیته جی

^{۹۶} (الفلوی) (۷ : ۶۵) .

ههروهك خواى گهوره دهفهرمويت : ﴿ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا وَعَلَىٰ

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٩٩﴾ النحل: ٩٩

واته : بينگومان شهيتان هيچ توانا و دهسه لاتىكى نيه بهسهر نهوانهى كه باوهريان به
خواى پهروهردگار هيتاوه و وه بهس پشتيش بهو دهبهستن .

وه ههروهها نهو كهسه بو سهرخستنى دينى خوا بهرى كهوتووه ، وه ههركهسيك بهرهو
بهشيكي بهرى بكهويت ، نهوا دهركاكانى زانست و باوهري ليده كريشهوه بهئهندهزهى
راستگوى و نييت پاكيكهى ^{٩٧} .

جا پيوسته بو نهو كهسهى كه فرمان دهكات به چاكه و ريگرى دهكات له خراپه ،
وه بانگخوازه بولاي ريگهى راستى پهروهردگار ، پابهند بيت به راستگوى و نييت
پاكيهوه له فرمانهكانى و ريگرىهكانيشيدا ، ههتا بگات به بهروبوومهكهى و وه
باوهري راست و خاوين چهكه ربكات و برويت له خودى خوى و بانكراوهكانيشيدا ،
وه له بانگخوازهكهيدا پابهندى دانايى و نهرم و نيانى بيت و ئارامگر بيت لهسهر
بانگکردنيان وه بهزانستيش بيت بهوهى كه بانگيان دهكات بولاي ^{٩٨} .

جا نهگهر نههم صيفاتانهى تيدا هاته جى نهوا بانگهشهكهى به بهروبووم و به سوود
دهبيت ، بهويستى خواى پهروهردگار ، وه هوكارىكيش دهبيت بو بههيز بوونى باوهري
خوشى و نهوانهيشى بانگى كردوون بوههق .

وه دانيشتن له گهل خهلكى چاكدا و پابهند بوون پيانهوه و هاوهلييان و بهتهنگهوه
بوونى لهسهر سوود ليوون لپيانهوه ، نهوه هوپهكى گهورهپه بو زياد بوونى باوهري ،
لهوهى كه هديه لهو دانيشتانهدا له يادى پهروهردگار و ترسان له خواى گهوره و
سزاكانى و هاندان بهلاى چاكه و ترساندن و دووركهوتنهوه له خراپه و ، جگه
لهمانهش چهندنين كارى تر كه له گهورهترين هوكارهكانى زياد بوونى باوهري ،

^{٩٧} انظر (التوضيح و البيان) لابن سعدي (٣٦ ، ٣٧) .

^{٩٨} انظر (الفتاوى) (٢٨ : ١٣٧) .

ههروهك خواى گهوره دهفهرموئيت : ﴿ وَذَكَرَ فَإِنَّ الدَّكْرَى نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (۵۵)
الذاریات: ۵۵

واته : بهردهوام نامۆزگاریان بکه چونکه بیگومان نامۆزگاری سوود و کهلك به
برواداران ده گهیه نیت .

وه ههروهها دهفهرموئيت : ﴿ فَذَكَرْ إِن نَّفَعَتِ الدَّكْرَى ﴾ (۹) سَيَذَكُرُ مَنْ يَخْشَى (۱۰) وَنَجِّنَبَهَا
الْأَشَقَى (۱۱) ﴿ الأعلى: ۹ - ۱۱

واته : نامۆزگاریان بکه نه گهر نامۆزگاری سوودی بۆیان هه بیئت (۹) نهو کهسهی که
له خواى گهوره بهر سیئت نهوا سوود و نامۆزگاری وهرده گریت (۱۰) وه کهسی بى
برواو بهد بهختیش خۆی له نامۆزگاری لاده داو ناچیت به گویدا (۱۱) .

وه نه مه بهلگهیه له سههر نهوهی که خاوهن دلّه برواداره کان زۆر سوودمه ند ده بن له
زیکر و دانیشتنی کۆری زیکر ، وه به وهش گورج و گۆلی و ویست و خواستیان بۆ
درووست ده بیئت ، وه سوود و بهرز بوونه وهیان لای پهروهردگار بۆ پیویست ده بیئت ،
به پیچهوانه ی کۆرودانیشتنی گالته و بى ناگایی و چونکه نهو کۆرودانیشتنه له
گهورهترین هۆکاره کانی که می باوهر و تیکشکان و نه مانیتی .

ههر له بهر نه مه یه پیشینه ی چاکی ئیمه توندترین کهس بوون له سههر گویدان به کۆری
زیکر و یادی خواى پهروهردگار ، وه توندترین و دوورترین کهس بوون له کۆری
له هو گالته و بى ناگایی ، وه له پیشه وه تیه ری به سهرماندا و وته ی زۆر که بهلگه
بیئت له سههر نهوه ، وهك وته که ی عومه یری کۆری حه بییی خه طمی و موعاذی کۆری
جه بهل ﷺ وه جگه له وانیش .

وه کۆتا هو ئهم به شه ی پی ته واو ده کهین ، پیویسته گوئی پییدهین و لئی بى ناگا نه بین
نهویش نه وه یه : که مروّفی موسولمان به سهراچوونه وه یه کی نه فس و دهروونی خۆی
بکات و وه دامه زراوی بکات له سههر بهر نه نگار بوونه وه ی هه موو نهو شتانه ی که باوهر

پئی کهم ده کات یاخود پئی لاواز ده بیټ یان له دهستی ده دات ، ههروهك چۆن پيوسته
 بۆ باوهړ هه موو نهو کارانه بکات که باوهړ پئی به هیژ ده بیټ و نشه و غای پیډه کات ،
 له گهڼ نه وه شدا بهر هنگار بوونه وه و ږووبه ږوو بوونه وهی هه موو ږنگره کان و کاره
 فريوده ره کان پيويسته ، نه ویش : خو دارپينه له تاوان و تهوبه و گهړانه وهیه له وهی که
 تپی کهوتووه ، و پاراستی هه موو نه دنامه کانی جهسته یه له شته قه ده غه کراوه کان ، و
 بهر هنگار بوونه وهی هه موو فتنه گوماناویه له که دار که ره کانه که بنه مای باوهړ لاواز
 ده کات ، وه نهو ناره زووانه ی که لاواز کهرن بۆ ويسته کانی باوهړ ، چونکه ويسته کان
 له نه صل و بنچینه دا حهز و خوشه ويستی و هه ول و کوششيان هه یه بۆ چاکه ، وه
 نه وهش نایه ته جی به واز هینان نه بیټ له و ويستانه ی که له بهرام به ریدا هه یه له حهزی
 نه فس و دهروون بۆ خراپه ، وه بهر هنگار بوونه وهی نه فسی فرمان کهر به خراپه .
 هه ر کاتیک بنده پاریزرا له کهوتنه نار فیتنه گوماناویه کان و فیتنه شه هوه تی و
 ناره زوویه کان ، نهوا باوهړی ته واو ده بیټ و یه قین و دلنیايشی به هیژ ده بیټ .

بهشی دووهم :-

هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوهپ

ریتخۆشکەر :

قسه لهوهی رابوورد دهربارهی هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهپ بو ، بهلام قسه لیسه و لهمهولا دهربارهی هۆکاره کانی کهم بوونهوهیهتی ، ههروهک چۆن باوهپ چهنهین هۆکار ههبوو بۆ زیاد بوون و گهشهی ، ههروهها چهنهین هۆکاری لاوازی و کهم بوونهوهشی ههیه ، وه ههروهک چۆن موسولمان داوا لیکراوه به ناسینی هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهپ بۆ ئهوهی جیهجیی بکات ، ههروهها داوا لیکراوه به ناسینی هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوهپ بۆ ئهوهی خۆی لی پبارتیت لهو روانگهیهوه :

عَرَفْتُ الشَّرَّ لَا لِلشَّرِّ لَكِنْ لِتَوَقُّعِهِ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفِ الشَّرَّ مِنَ الْخَيْرِ يَقَعْ فِيهِ

شهرم ناسی نهك بۆ شهر بهلكو بۆ خۆپاراستن لئی

وه ههر كهسێك شهر و خیر لهیهك جیا نهكاتهوه ئهوا تیی دهكهوێت

وَقَدْ ثَبَتَ فِي (الصَّحِيحَيْنِ) عَنْ حَدِيثَةِ بْنِ الْيَمَانِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ : ((كَانَ الصَّحَابَةُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ {صلى الله عليه وسلم} عَنِ الْخَيْرِ ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُذْكَرَنِي))^{٩٩} .

واته : جینگیر بووه له صهیحی بوخاری موسلیمدا : له حوده یفهی کورپی یه مانه وه (رهزای خویان لیبت) دهفرمویت : هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ پرسیاریان ده کرد له پیغه مبهری خوا ﷺ دهربارهی خیر ، منیش پرسیارم لیده کرد دهربارهی شهر له ترسی ئهوهی که پیم بگات ((تیی بکهوم)) .

وه ابن القیم (رحهتی خوی لیبت) دهفرمویت : ناسینی شهر بۆ ناگاداریه لهوهی که مروفه کان تیی بکهون^{١٠٠} .

^{٩٩} البخاري (٨ : ٩٣) ، و مسلم (٣ : ١٤٧٥) .

^{١٠٠} (تلبیس إبلیس) (ص : ٤٠) ، و انظر (الفتاوى) لابن تیمية (١٠ : ٣٠١) وما بعدها .

جا فیربوونی هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوه‌ر و ناسینی کاره کانی که لاوازی ده کهن و رینگا کانی خۆ پاراستن لییان فهرمانیکی داواکراوه پیویسته گوتی پیدریت ، به‌لکو فیربوونی کهمتر نییه له فیربوونی هۆکاره کانی زیاد بوونی باوه‌ر .

وه پیش دهست پئکردن و پروونکردنهوه به باسی هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوه‌ر ، پیم خۆشه ناماژه بکه‌م بهوهی که نه‌بوونی پابه‌ند بوون به هۆکاره کانی باوه‌ر و وه‌لا خستنی به‌هیز بوونی و وازه‌یتان له‌گوتی پینه‌دان به‌وه ، به‌هویه‌ک ده‌ژمیریت له هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوه‌ر ، ئیهمال کردن و وه‌لاخستنی ئه‌و باسانه‌ی که له پیشه‌وه ناماژه‌ی پئدرا ، گوتی پینه‌دانی باوه‌ر کهم ده‌کاته‌وه و لاوازی ده‌کات ، هه‌روه‌ک چۆن گوتی پئدان و هه‌ستان پئی هویه بۆ زیاد بوونی ، هه‌روه‌ها وه‌لاخستنیشی هویه بۆ کهم بوونهوهی .

شیخ محمد صالح عثیمین (رحمتی خوی لیبت) ده‌فه‌رمویت : بۆ کهم بوونهوهی باوه‌ر چه‌ند هۆکارێک هه‌یه ، چه‌ندین شتی باس کردوه ، له‌وانه : وازه‌یتان له‌ فهرمانی په‌روه‌ردگار ، بی‌گومان باوه‌ر پئی کهم ده‌کات ، کهم کردنه‌کشی به‌گوتیه‌ی دووپاتییه له‌سه‌ر گوتیه‌لی په‌روه‌ردگار ، چه‌نده گوتیه‌لیه‌که دوپاتر و دلنیا تر بیت ئه‌وا کهم بوونهوهی باوه‌ر به‌ وازه‌یتان له‌ گوتیه‌لی خوی گه‌وره زیاتر ده‌بیت ، وه زۆر جار باوه‌ر هه‌چی نامییت ، وه‌ک وازه‌یتان له‌ نوێژ^{١١١} .

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه‌ش ئه‌م وته‌یه‌ی خوی گه‌وره‌یه که ده‌فه‌رمویت : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ

زَكَّاهَا ۝٩ وَ قَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝١٠ ﴾ الشمس : ٩ - ١٠

واته : بی‌گومان رزگاری بووه ئه‌و که‌سه‌ی که نه‌فس و ده‌روونی خوی له‌هه‌موو کارێکی به‌د و خراب و فه‌ساد پاک‌کردۆته‌وه ۝٩ وه بی‌گومان ئه‌و که‌سه‌شی نه‌فسی خوی به‌ تاوان و گونا‌ه ئالوده کردوه ئه‌وا نا‌ئومید و به‌د به‌خت بووه ۝١٠ .

^{١١١} (فتح رب البرية) (٦٦) .

ئەم دەقە قورئانییە بەلگەییە لەسەر گەرنگی گۆیپرایەلی پەرورەدگار و پاراستنی ، وە بیگومان لە گەورەترین ھۆکارەکانی پاك و خاویتی ناخ و دەروونە .

وە ھەر وەھا لەبەر امبەردا بەلگەییە لەسەر ترسناکی و خەتەری وازھێنان لە گۆیپرایەلی خوا ی گەورە و کەوتنە ناو تاوانەو ، وە ئەمەش لە گەورەترین ھۆیەکانی خەسارە مەندی و ناو میدیە .

ئیمام ابن جریر الطبري (رحمتی خوا ی لیبت) لە تەفسیرە کەیدا دەفەرمویت : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴾ واتە : بیگومان براوە و سەرفراز بووە کە سێک نەفس و دەروونی خۆی خاوین راگرتیبت لە تاوان ، زۆر زۆر پاکی کردییتەو لە کوفر و تاوان وە چاکە خوازی تیا دا بەرقەرار کردیبت بە کردەو چاکە کان .

پاشان چەندین وتە لە سەلەفەو بەسکراوە کە پال پشتی ئەمە دەکات : گێرپراوەتەو لە قەتادەو (رحمتی خوا ی لیبت) کە فەرموویەتی : ھەر کە سێک کارێکە چاک بکات ئەوا نەفسی خۆی پاک کردۆتەو بە گۆیپرایەلی خوا ی گەورە . وە ھەر وەھا لیو ی گێرپراوەتەو (رحمتی خوا ی لیبت) کە فەرموویەتی : بیگومان دەربازی بوو ئەو کەسە ی کە نەفسی خۆی پاک کردییتەو بە کردەو ی چاک .

وە بەسکراوە لە لە ابن زەیدەو (رحمتی خوا ی لیبت) کە فەرموویەتی : سەرکەوتوو سەر فەز بوو ئەو کەسە ی کە خوا ی گەورە ناخ و دەروونی پاک کردییتەو .

وە بەسکراوە لە موحامید و سەعیدە کوری جوبەیر و عیکریمەو (رحمتی خوا ی لیبت) کە فەرموویانە : دەربارە ی ئەم نایەتە : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴾ واتە : کە سێک چاکە خوازی تیا دا بەرقەرار بکات ^{١٠٢} .

وە ابن القیم (رحمتی خوا ی لیبت) لە شیخ حەسەنی بەصریەو (رحمتی خوا ی لیبت) دەفەرمویت : بیگومان سەرکەوتوو سەر فەز بوو کە سێک دەروونی

^{١٠٢} (تفسیر الطبري) (١٥ : ٢١١ ، ٢١٢) .

پاککردبیتهوه و چاکه خوازی تیادا بهرقه‌رار دابیت و هه‌لی نابیٔ له‌سه‌ر گوٲرپایه‌لی
خوای گه‌وره ، وه‌ سه‌ر گه‌ردان و ناومید بووه که‌سیٲک که‌ ده‌روونی خوٲی له‌ناو
دابیت و هه‌لی نابیٔ له‌سه‌ر تاوان به‌رامبه‌ر خوای په‌روه‌ردگار .

وه‌ گواستراوه‌ته‌وه‌ له‌ ابن قوته‌یه‌وه‌ (رحه‌تی خوای لیٲیت) که‌ فه‌رموویه‌تی :
مه‌به‌ست به‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌روونی خوٲی خاوٲن کاته‌وه‌ ، واته‌ : نشه‌وغمای پیٲکات و
به‌رز و بلندی بکات به‌ گوٲرپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ و خیر و چاکه‌ و
کرده‌وه‌ی چاک^{١٠٢} .

وه‌ نه‌م نایه‌ته‌ که‌ ده‌فه‌رموٲیت : ﴿ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴾ ئیمام ابن جریر الطبری
(رحه‌تی خوای لیٲیت) ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رموٲیت : خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموٲیت : به‌د به‌خت
و به‌ ئاوات نه‌گه‌شتووه‌ له‌ ریڭگای خاوٲن کردنه‌وه‌ی نه‌فس و ناخیدا که‌سیٲک خوای
گه‌وره‌ نه‌فس و ده‌روونی چه‌په‌ل کردبیت و باری گوناھی لیٲابیٔ و له‌ ریڭگای
هیدایه‌ت ترازاندبیتی هه‌تا په‌رستشی خوای فه‌راموٲش کردبیت و ریڭگای تاوانی گرتبیته
به‌ر .

تییٲنی وه‌رگٲیر : نه‌م رافه‌یه‌ هی شیخی طبری خوٲیه‌تی به‌لام هه‌ندیک له‌ خاوه‌ن
ته‌فسیره‌کان ده‌فه‌رموون که‌سیٲک خوٲی ده‌روونی خوٲی چه‌په‌ل و بی‌نرخ کردبیت نه‌م
مه‌به‌سته‌ش شیاو‌تر دیاره‌ خوا له‌هه‌موو که‌س زاناته‌ره .

وه‌ ابن جریر (رحه‌تی خوای لیٲیت) له‌ موجاهیده‌وه‌ (رحه‌تی خوای لیٲیت)
ده‌فه‌رموٲیت ﴿ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴾ واته‌ : نه‌فسی گو‌مرا کردووه‌ .

وه‌ له‌ سه‌عیدی کو‌ری جو‌به‌یریشه‌وه‌ (رحه‌تی خوای لیٲیت) ده‌فه‌رموٲیت : واته‌ : له‌
رٲی هه‌ق و راست لای داوه‌ .

وه‌ له‌ قه‌تاده‌شه‌وه‌ (رحه‌تی خوای لیٲیت) ده‌فه‌رموٲیت : واته‌ : تاوان بار و خراپه‌
کاری کردووه‌ .

^{١٠٢} (إغاثة اللفظ) (١ : ٦٥) .

وه ابن القيم (رحمه تي خواي لييت) دهفهرمويت : ابن قوتهيه (رحمه تي خواي لييت) فهرموويه تي : ﴿ دَسَّهَا ﴾ واته : نهفسي بيئرخ ناديار دهبيت بهبونهي وازهيتان له كردهوي چاك و سوار بووني كهشتي تاوان ، وه كهسي خراپه كار ههميشه ، جيئ نهيتيه و بيئ كهسايتيه و مروفيكي ناديار و سهر شورپه ، وه كهسي خراپه كار ، بيگومان فيل له نهفسي خوي دهكات و نهفس و ناخي خوي زهليل و سهر شورپه دهكات ^{١٠٤} .

جا ههر كهسيك ناخ و دهرووني خوي خاوين بكاتهوه به كردني ئهو كارانهي كهفهرماني پيكراره و دورور كهوتنهوه لهوانهي كه ليئ قهدهغه كراوه ئهوه بيگومان سهركهوت و سهر فراهه ، وه ههر كهسيك نهفسي خوي ئالووده بكات به نه كردني ئهو كارانهي كه فهرماني پيكراره وه ههستي بهوانهي كه ليئ قهدهغه كراوه ئهوه بهد بهخت خهساره مهند بووه .

وه هوكاره كاني كه م بوونهوي باوهپ و كاره كاني كه لاوازي دهكهن زور و جوزاو جورن ، جگه لهوه نهبيت بكوي گشتي دهبن به دوو بهشهوه : ١- هوكاره ناوهكيه كان ، ٢- وه هوكاره دهرهكيه كان ، وه لهژير ههر بهشيكياندا چهند كاريك ههيه بو لاواز كردني باوهپ .

^{١٠٤} (إغاثة اللفهان) (١ : ٦٥) ، و انظر : (التبيان في أقسام القرآن) لابن القيم (ص : ٢١) .
١٠٩

بەشى يەكەم : -

ھۆكارە ناوہ كىيە كان

ئەویش كارە خودیە كانە كە كارىگەرى ھەيە لەسەر كەمكردنى باوەر ، ئەوانیش چەند ھۆكارىكن :

ھۆكارى يەكەم : -

نەفامى كە دژى زانستە

نەفامى لە گەورەترىن ھۆكارەكانى كەم بوونەوہى باوەرە ، ھەرۈەك چۆن زانست لە گەورەترىن ھۆكارەكانى زىاد بوونەتى ، موسولمانى زانا خوشەويستى و كردهوہيەك كە زەرەر و ئازارى پىيگەيەنيت و ماندوى بكات نايدا بەسەر كردهوہيەكدا كە سوود و سەرفرازى و چاكە خوازى تىادا بيت ، بەلام كەسى نەفام لەبەر زۆرى نەفامى و كەمى زانستى ، ھەندى جار وينەى ئەم كارانە دەدات بەسەر كارىكدا كە چاكە و سەرفرازى بۆى تيا بيت ، ئەویش بەبۆنەى ھەلگەرەنەوہى پىوانە لەلای ئەو و لاوازى ھەست و ھۆشى تيايدا ، بۆيە زانست بنەمايە بۆ ھەموو خىريك ، وە نەفامىش بنەمايە بۆ ھەموو خراپەيەك .

وہ خوشەويستى ستەم و دەست دريژى و ئەنجامدانى تاوان و ھەستان بەكارە قەدەغە كراوہكان ھۆكارى يەكەمى : نەفامى و زانستى خراپە ، ياخود خراپى ويستە ، وە خراپى ويستىش لە خراپى زانستە .

جا نەفامى و زانستى خراپ ھۆى سەرەكىن بۆ خراپى كردهوہكان و كەمى باوەر . ابن القيم (رەھمەتى خواى لييت) دەفەرمويت : وتراوہ كە خراپى ويست لە خراپى زانستەوہيە ، ئەگەر كەسيك بەراستى بزانيٹ لە شتيكى زەرەرەراويدا زەرەر ھەيە ئەوا نايكات ، ھەر لەبەر ئەمەيە كەسيك بزانيٹ لە خواردنيكى خوشدا زەرەر ھەيە ئەوا

ناجیوات و بهرەو ڕووشی نارپوات ، جا کەمی زانستی بەو زەرەرەوی کە ھەبە لە شتە زەرەرەوێکەدا و لاوازی سووریوونی لە وازھێنانی دەبێت ناو کردنیەو ، لەبەر ئەمەییە باوهری راستەقینە ئەوێە کە خاوەنەکە ی ھەلدەنیت لەسەر کردنی کارێک کە سوودی بێگەنیت و وازھێنان لە کارێک کە زەرەری بێگەنیت ، جا کاتێک واندەیت و واز لە کاری خراب نەھیت ، ئەوا باوهری راستەقینە نییە ، بەلکو باوهری بەبێ ھەلسوو کەوتیتی ، چونکە بێگومان کەسێک کەوا باوهری بەئاگری دۆزەخ ھەبیت ھەرۆک وایی بێنیت ئەوا ڕینگاکە ی ناگریتە بەر ، ھەر ھەولیشی بۆ نادات ، وە باوهرداری راستەقینە بە بەھشت نەفسی بارگرانی ناکات لە داواکردن و داخوازی بەھشت ، ئەمە کارێکە نادەمی دەستی دەکەویت لە ناخیدا لەوێ کە ھەولێ بۆ دەدات لە دنیادا لە سوودوو قازانجەکان ، یاخود ھەول دەدات لە دەر باز بوون لە زەرەرو زیان ^{۱۰۵} .

جا نەفس حەز لەو دەکات کە زەرەری بۆی ھەبە نەک لەوێ کە سوودی بێدەگەنیت لەبەر نەزانینی بە زەرەرەکە ی ، لەبەر ئەمەییە ھەر کەسێک بیربکاتەو لە قورئانی پیرۆز ، دەستی دەکەویت تیایدا گەرەترین ئامازە کە نەفامی ھۆکاری تاوان و گوناھە .

وہ خوی گەرە دەفەرمویت : ﴿ قَالُوا يٰمُوسٰى اٰجْعَلْ لَنَا اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ قَالَ اِنَّكُمْ

قَوْمٌ يَّجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ الأعراف: ١٣٨

واتە : نەوێ یسرائیل و تیان ئە ی مووسا خوایە کمان بۆ پەیدا بکە ھەرۆک ئەو قەومە چەند خوایەکیان بۆخۆیان داناو دەبێرستن مووساش فەرمووی بێگومان ئێو گەلێکی نەفام و نەزانن .

^{۱۰۵} (إغاثة اللهفلان) (٢ : ١٣٣) .

وه خورای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ (٥٤) ﴿النمل: ٥٤ - ٥٥﴾

واته: باسی لوط بکه کاتیک که به گه له که ی وت، بو ئه وه ی بیدار و ناگاداریان بکاته وه، ئیوه کاری زور قیزه ون و ناشرین ده که ن که نیربازییه که س پیش ئیوه ئه م کاره ی نه نجام نه داوه، وه خوشتان ده بین که ئه م کاره چ کاریکی ناشرین و ناپه سه ند و ناره وایه (٥٤) نایه ره وایه ئیوه ناره زوی خوتان له له گه ل پیاوان به کار ده هیسن و وازتان له نافرته تان هیئاوه، به لکو ئیوه کومه له خه لکیکی نه فامن.

وه ده فهرمویت: ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ (٦٤) ﴿الزمر: ٦٤﴾ واته: موشریک و بی باوره کان که پیغه مبهری خوا ﷺ ناوبه ناو به کانی ئه وانیش به رستی، بویه ئه م نایه ته دابه زی، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: ئیوه فهرمانم پی ده که ن که له جیاتی خوا به رستم ئه ی نه فام و نه زانه کان.

وه ده فهرمویت: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ (٣٣) ﴿الأحزاب: ٣٣﴾ واته: ئه ی زنانی پیغه مبه ر ﷺ له ماله کانتاندا ئوقره بگرن و بی کاری پتویست دهرمه جن وهك سه رده می نه فامیش خوتان دهرمه خه ن و جوانی خوتان بو پیاوان ناشکرا مه که ن.

تییینی وه رگیژ: ئه م نایه ته ته نها تاییه ت نییه به خیرانه کانی پیغه مبه ره وه ﷺ به لکو هه موو نافرته کانی ئومه تی نیسلام ده گرته وه که ناییت جوانی خویان دهرمه جن به لکو چه رامه.

وه چهندين دهقي تر كه بهلگهن لهسهر نهوهی كه خهلك تبي كهوتوره له هاوبهش بو خوا دانان و كوفرو خراپه و تاوان گهورهترين هوكارهكاني ، نهفامي و بي زانستيه بهرامبهر خواي گهوره و ناو و صيفاته بهرزهكاني و پاداشت و تولهي .

هر لهبهه نههميه كه هر كهسيك دزايهتي خواي گهوره بكات ياخود تاوانيك نهنجام بدات نهوه نهفامه ، ههروهك له رافهي نهم نايهتهدا هاتوره له سهلهفي صالهحهوه كه دهفهرمويت : ﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾ النساء: ١٧

واته : بهراستی خواي گهوره تهوبه لهو كهسانه وهردهگریت كه به نهفامي و نهزانی کردهوهی خراپ دهكهن ، پاشان لهماوهيهكي كهمدا تهوبه دهكهن و پهشيمان دهبنهوه نائهوانه خواي گهوره تهوبهيان لی وهردهگریت وه خواي گهوره ههمیشه زانا و كار جوانه دهزانیت چۆن برپار دهداث .

وه دهفهرمويت : ﴿ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ الأنعام: ٥٤

واته : پهروهردگار لهسهر خوی نویوه كه بهبهزهیی بیت لهگهلان ، وه هر كهسیکیشان به نهزانی و نهفامي تاوانیک نهنجام بدات ، پاشان تهوبه بكات و ناکاری چاك پهچاو بكات ، نهوا بهراستی خواي گهورهش لهبهرامبهه نهو كهسانهدا زۆر لیبوره و داپوشهري تاوانهكانه و زۆریش میهرهbane .

وه دهفهرمويت : ﴿ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ النحل: ١١٩

واته : بیگومان خواي گهوره بهرامبهه نهو كهسانهی كه کردهوهی خراپان نهنجامداوه به نهفامي ، وه پاشان دواي کردنی نهو کاره ناجۆر و ناپهسهندانه تهوبهيان کرد و چاك

و چاکه خواز بوون ، ئەوا دڵنیا به که پهروهرد گارت پاش ئەوه زۆر لیبووورده و میهره بانه .

واتای ووتە ی خوای گه‌وره : ﴿بِحَبْهَلَةٍ﴾ له نایه‌ته‌کاندا : واته : نه‌زانی و نه‌فامی له تاوان که‌ره‌که‌و وه نه‌فامی به دوا‌روژ و پیوست بوونی تو‌وره‌یی خوای گه‌وره له‌سه‌ری وه خوای گه‌وره له روانگه‌ی نه‌فامی و نه‌زانیه‌وه لی ده‌روانیت و چاودیری ده‌کات ، وه نه‌فامی و نه‌زانیه‌ لی‌وه‌ی له‌به‌ر که‌می با‌وه‌ری یاخود نه‌بوونی ، که‌واته هه‌موو که‌سیکی تاوان کار نه‌فامه به‌م لیک‌دانه‌وه‌یه بی‌ت ، به‌لام ئە‌گه‌ر زانی حه‌رامه ئە‌وا زانست به‌حهرامیه‌که‌ی مه‌رجه بو ئە‌وه‌ی که به‌تاوان ژمارده بک‌ری‌ت و تو‌له‌ی لی‌ به‌سه‌ند‌ری‌ته‌وه ^{١٠٦} .

به‌ وینه‌ی ئە‌م واتایه کۆمه‌لێک له سه‌له‌ف فه‌رموویانه ، وه نیمامی طه‌به‌ریش (په‌حه‌ته‌ی خوای لی‌بی‌ت) کۆمه‌لێکی لی‌ گێ‌راونه‌ته‌وه له ته‌فسیر که‌یدا .

له ئە‌بو عالی‌ه‌وه (په‌حه‌ته‌ی خوای لی‌بی‌ت) ده‌گێ‌رت‌ه‌وه که فه‌رموویه‌تی : ها‌وه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه په‌زای خوا له‌وانیش بی‌ت فه‌رموویانه : هه‌رچی تاوانێک که تووشی به‌نده ده‌بی‌ت ئە‌وه نه‌زانی و نه‌فامیه .

وه له قه‌تاده‌وه (په‌حه‌ته‌ی خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمو‌یت : ها‌وه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌زای خوایان لی‌بی‌ت کۆکن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هه‌ر شتێک که لاساری خوای گه‌وره‌ی پی‌ بک‌ری‌ت ئە‌وه نه‌فامیه‌ جا به مه‌به‌ست بی‌ت یاخود نا .

وه له مو‌جاهیده‌وه (په‌حه‌ته‌ی خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمو‌یت : هه‌ر که‌سیک لاساری خوای گه‌وره بکات ئە‌وه نه‌فام و نه‌زانه ، هه‌تا خۆی له تاوان داده‌پ‌ریت .

وه هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی : هه‌ر که‌سیک که کرده‌وه‌یه‌ک بکات لاساری خوای گه‌وره بی‌ت ئە‌وه له نه‌فامیه‌ لی‌وه‌ی هه‌تا لی‌ ده‌گه‌رت‌ه‌وه و وازی لی‌دی‌تی‌ت .

^{١٠٦} (تفسیر ابن سعدي) (٢ : ٣٩) .

وه سوديش (رَحهَتى خِواى لَيِّت) دهفهرمويت : ئادهمى مادهم لاسارى خِواى گهوره بکات نهوه نهفامه .

وه ابن زهيدش (رَحهَتى خِواى لَيِّت) دهفهرمويت : هموو مروؤفك كردهوهيهك بکات كه لاسارى خِواى گهوره بيت نهوه بههميشهئى نهفامه ههتا وازى ليدههئيت^{۱۰۷} .

وه شيخ الإسلام ابن تيميه (رَحهَتى خِواى لَيِّت) دهفهرمويت : (هوْكارى ئهمه : نهويه كه بهراستى زانستى راستى چهسپاو له دلدا ريځگرى دهكات كه شتيكى له گهلدا بيت پيچهوانهئى بيت له وته ياخود له كردهوه ، جا ههر كاتيك پيچهوانهكهئى دهركهوت نهوا يان دل لى بى ناگايه ياخود بى هيزه له بهرگرى كردنى نهوهئى كه تووشى هاتووه ، ئانهم دۆخانه ههلوهشپهروهئى راستى زانسته ، بۆيه كردنى نهو تاوهنه دهبيت بهنهفامى ...)^{۱۰۸} .

نهفامى بهرامبهر بهخوا دهرديكى خهتهره ، وه نهخوشيهكى لهناو بهره ، ناههموارى و پاشهروژى خراب و نالهبار بهسهر خاوهنهكهيدا دئيت ، جا ههر كهسيك ئهم دهرده زال بوو بهسهريدا و تيايدا جيځگر بوو نهوا پرسيار مهكه له لهناو چوونى ، وه نهوه كهوت و تيك شكاهه له تاريكى تاوان و لايداوه له ريځگهئى راست ، ملكهچى گومان و ئارهزووهكانه ، مهگهر رهحهَتى خِواى گهوره پتي بگات به پاراو كردنى دللهكان و روْشكردنهوهئى چاوهكان و كليلهكانى چاكه : نهوئيش زانستى بهسووده بو كردهوهئى چاكه ، كهوابوو هيچ چارهيهك نيه بو ئهم دهرده جگه له زانست نهبيت ، وه ئهم دهرده له كهس نايتهوه مهگهر خِواى گهوره فيرى نهوهئى بکات كه سوودى پيځگهينهئى و ريئمووى بکات ، جا ههر كهسيك خِواى گهوره ويستى خيى پتي بيت فيرى نهوهئى دهكات كه سوود مهندي بکات و له دين شارهزاي دهكات و چاو روْشنى دهكات لهوهئى كه سهرفرازى و نهجاتى تيادايه و له نهفامى پتي دهردهچيت ،

^{۱۰۷} انظر هذه الآثار و غيرها في : (تفسير الطبري) (۳ : ۲۹۹ ، ۵ : ۲۰۹) ، و انظر (تفسير البغوي) (۱ : ۴۰۷) ، و الفتاوى لابن تيمية (۷ : ۲۲) ، و تفسير (ابن كثير) (۱ : ۴۶۳) .
^{۱۰۸} (اقتضاء الصراط المستقيم) (ص : ۷۸) .

وه نه گهر ویستی خیری پئی نه بیټ نهوا له سهر نه فامی خوۍ ده پهلۍته وه . داواکارین
له خواۍ گه وره دله کاشمان پاراو بکات به باوهر و زانست وه بمان پاریزیت له نه فامهۍ
و دوزمنایه تی .

بی ئاگایی و پشت هه لکردن و بیرچوونهوه

بیگومان نهم سێ خاله هۆیه کی گه وهره له هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوهڕ ، جا ههر که سێک غهفلت گرتیوه و بیرچوونهوه خهریکی کردوو پشتیشی هه لکرد ، نهوا باوهڕی کهم ده کات و لاواز ده بیست به گوێرهی زۆر بوونی نهم کارانه یان هه ندیکیان ، وه مردن و نهخۆشی دل و بۆ پێویست ده کات به زالبوونی گومان و ئاره زووه کان به سه ریدا .

غهفلت و بی ئاگایی : به راستی خوای گه وره به خراپه باسی کردوه له قورئاندا ، وه هه وایی داوه که نه وه ره وشتیکی ناشینه له ره وشت و بی باوهڕ و دوو ڕووه کانه ، وه ئاگاداری تووندیشی ده رباره ی داوه .

ههروهک ده فهرمویت : ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾﴾ الاعراف: ١٧٩

واته : سویند به خوا بیگومان ئیمه زۆریکمان له جنۆکه و ئادهمی بۆ دۆزهخ به دی هیناوه چونکه له نهجمادا خویان به ئاره زووی خویان ڕینگه ی به دبه ختی ده گرنه بهر بۆیه بهر له وهی خوای گه وره درووستیان بکات ده یزانی کێ چاکه و کێش خراپه ، نه وانه دلایان ههیه که چی حق و راستی یی نایستن و وهری ناگرن وه چا ویشیان ههیه که چی حق و ده سه لاتی خوای گه وره ی یی نابین وه ههستی بیستیان ههیه که چی راستیه کانی پێنایستن ، ئانه مانه وهک ئازه ل وان به لکو و یلترن ((که مرن)) وه نه وانه بی ئاگان له ئایهت و نیشانه کانی پهروه ردگار .

وه دهفه رمویت : ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

﴿٨﴾ یونس: ۷ - ۸

واته : بیگومان نهوانه‌ی که باوهر و نومیدیان به گه‌یشتنه‌وه به نیمه نیسه له رۆژی دوایدا وه به ژبانی دنیا رازی بوون له‌بری دوا رۆژ و بی تارام و دل خوش بوون وه نهوانه‌شی که له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی نیمه بی ناگان ﴿٧﴾ جی و ریگه‌ی نهوانه ناگره به‌هۆی نهو کار و کرده‌وانه‌ی که نه‌نجامیان داوه ﴿٨﴾ .

وه دهفه رمویت : ﴿وَأِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾﴾ یونس: ۹۲
واته : بیگومان زۆریک له خه‌لکی له نیشانه‌کانی نیمه بی ناگان ، بویه بهو شیویه ملی خویان ده‌شکینن و خویان سه‌رگه‌ردان ده‌که‌ن .

وه دهفه رمویت : ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾﴾
الروم: ۷

واته : هه‌ندیک له پرواله‌ت له ژبانی دنیا ده‌زانن و به‌دی ده‌که‌ن به‌لام له دوا‌رۆژ بی ناگان .

وه دهفه رمویت : ﴿وَأَذْكُرَنَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾﴾ الأعراف: ۲۰۵

واته : یادی په‌روه‌ردگارت بکه به ترس و لاره ملی و له‌سه‌رخو به‌بی ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه له به‌یانیان و ده‌مه‌و ئیواراندا وه له بی ناگیان مبه .
بی ناگایی بریتیه : له بی ناگیه‌ک په‌یدا ده‌بیت له که‌می پارێزگاری و به‌ناگایی ^{۱۰۹} .

^{۱۰۹} (بصائر نوي التمييز) للغيرز آبادي (٤ : ١٤٠) .

دهردینکی مهترسیداره ، کاتیک تووشی مروّقه کان بیت خهریکیان ناکات به زیکر و
 فهردمان روایی و به ندایه تی خوی گه وره وه به لکو خهریکیان ده کات به کاری بی ناگایی
 و خهریکهر و دوور خهره وه له یادی خوی گه وره ، نه گهر کرده وه ی باشیش بکات
 نه وه له دۆخ و نییه تیکی خراپه وه یه ، وه کرده وه یه کی رووت ده بیت له زه لیلی و
 ملکه چی و گه رانه وه و ترس و نارامی و راستگویی و نییه ت پاکی ، نائه مه هه ندیک
 شوینه واری بی ناگایی خراپه له سهر باوه ر .

وه پشت هه لکردنیش : به راستی خوی گه وره هه وائی داوه له قورئانی پیروژدا که
 شوینه وار و ده رنه نجامی خرابی زۆری هه یه له وانه :

۱- خوی گه وره وه صفی نه و جوّره که سانه ی کردووه به وه ی که هیچ که سیک نییه
 له وانه سته م کارتر بیت ، وه وه صفی کردووه که له تاوان کاران و سته م کارانه .

هه روه ک ده فره رمویت : ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ

الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٢٢﴾ السجدة: ٢٢

واته : کی له و که سه سته مکار تره که به نایه ته کانی په روه ردگار ناموژگاری ده کریت
 که چی پشتی تیده کات و پرووی لی وهرده چه رخییت ، به راستی ئیمه له تاوان کاران و
 سته م کاران تۆله ده سین .

۲- خوی گه وره هه وئی داوه که هه ر که سیک پشت هه لکات نه و دلی به ستیت و
 په رده ی تاریکی به سه ردا بدات تا هه رگیز نه تیگات و نه ریگهی راستیش بدوژیته وه .

وه ک ده فره رمویت : ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا

جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا

إِذَا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ الكهف: ٥٧

واته : نه بی کی له و که سه سته م کارتر بیت که به نایه ته کانی په روه ردگار ناموژگاری
 بکریت که چی پشتیان تی بکات وه سه ره نجام و ناکامی نه و کاره خراپانه شی که

کرد و ویه تی له بیرى کردبى ، به راستى به هوى لاسارى و ستم کارى خوڤانه وه ئیمهش
 په رده مان به سهر دلایندا دا ههتا له واتا و مه بهستى باوه ر تینه گهن وه گۆشیاغان هینده
 قورس و گران کرد ههتا حق و راستى نه بیستن چونکه خوڤان نایاته ویت بییستن ، خو
 نه گهر بانگیان بکهیت بو رپگه ی راست هه رگیز رینموونى وه رنا گرن و وه لام ناده نه وه
 چونکه نه وان تینا گهن .

۳- پشت هه لکردن و روو وه رچه رخان هویه که بو ژبانى پر له ناره حه تی و هه مواری
 له دونیاو دوا رۆژدا هه روهك خواى گه و ره ده فره مویت : ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي
 فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴾ طه: ۱۲۴
 واته : هه ر که سینک روو له زیکر و یادی من وه رگیزیت که قورنن و دینی نیسلامه
 نهوا بیگو مان ژبانیکى سهخت و ناهه مواری ده بیت و وه له رۆژى دوايشدا به کویری
 حه شر و دادگایى ده که ين .

۴- خواى گه و ره هه والى داوه که هه رکه سینک پشت هه لکات و روو وه رچه رختیت
 نهوا کۆمه له هاوه لیکی بو ده سازیتیت له شهیتان که دین و باوه رى له ناو به رن وهك
 ده فره مویت : ﴿ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴾ الزخرف: ۳۶
 واته : هه ر که سینک له یادو زیکرى خواى روو وه رگیزیت نهوا ئیمه شهیتانیکى بو
 ده سازینین که هه رگیز لى نه بیته وه و هاوړنى بیت .

۵- هه والى خواى گه و ره ده رباره ی پشت هه لکه ر که له رۆژى دوايدا کۆلى تاوان
 هه لده گزیت و به ره وه نه شه که نهجى ناره حه ت و قورس و گران ده روات وهك
 ده فره مویت : ﴿ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۚ مَنِ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 وِزْرًا ۚ ﴾ طه: ۹۹ - ۱۰۰

واته : بېگومان له لايهن خوږمانه وه ياد خهروهيه کمان يې به خشيويت (واته : قورئان)
 ﴿ ١٩ ﴾ جا هه رکه سيک پشتي تي بکات و گوئي يې نه دات نهوا له پروژي دوايدا کوئي
 تاوان و گوناوه هه لده گريت .

وه خواي گه ووه ده فهرمويت : ﴿ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴾ ﴿ ١٧ ﴾
 الجن: ١٧١١

واته : هه رکه سيک له يادي په ووه ردگاري خوئي پرو ووه رچه رخييت نهوا خواي
 گه ووه ده يخانه ناو سزايه کي سهخته وه .

وه چه ندين نايه تي تريش که خواي گه ووه هه والي داوه تياياند دهر باره ي زهره ر و
 ترسناکي پشت هه لکردن ، له ترسناک ترينيان و خراپ ترينيان نه ووه به که رېنگر و بهر به سه
 له باوه ر هيتان بو که سيک که باوه ري نه بيت ، وه لاواز که ره بو باوه ري باوه رداريش ،
 وه به گوږه ي پشت هه لکردني مروقه کان به شيان له م دهر نه نجام و ترسناکيه ده بيت .
 وه بير چوونه وه و له بير کردن : وازه يتاني مروقه له کارامه ي و پاراستي نه وه ي که
 لاي سپارده کراوه : جا يان له بهر لاوازي دلپه تي ياخود له بهر بي ناگايه تي ، وه
 ياخود له بهر ويستېکه هه تا له دلدا باس و خواستي نامييت ^{١١١} ، جا له بير کردن
 کارېگه ريه کي نه تو ي هديه له باوه ردا ، وه هويه که له هوکاره کاني لاواز بووني ، وه
 بووني گوږپرايه لي فهرمانه کاني خواي گه ووه که م ده کاته وه و تاوانيش زياد ده کات .

جا نه و له بير کردنه ي که له قورئاندا هاتوه دوو جوړه :

١- جوړي يه که م نه ووه به که مروقه کان تيايدا بيانوو به هانه و پوز شيان نيه ، نه ووه به که
 مروقه کان به ويست و مبهه ستي خو يان کردو ويانه وه که نه م نايه ته ي قورئان که

ده فهرمويت : ﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ﴾ ﴿ ١٩ ﴾ الحشر: ١٩

^{١١٠} واتاي (صعدا) نووسه خوا يي پاريتيت ده فهرمويت ، واته : توند و نارحمت .

^{١١١} (بصلانر نوي التميز) للغيروز ابادي (٥ : ٤٩) .

واته : ئۆوه وهك ئهه كهسانه مهبن كه خواى گهورهيان لهياد كرد گويان به
 فرمانه كانى نهدا ، ئينجا خواى گهورهش واى بهسهر هينان خوشيان لهبير كرد نهيان
 زانى كاريكى وهها بكن كه له دواړژدا سوود مهنديان بكات .

۲- جوړى دووهم مروقه كان تيايدا بههانه و پوزشيان هيه ئهويش ئهويه كه
 هوكاره كهى خوى نيبه ههروهك لهم نايهتهدا بومان دهرده كهويت كه پهروهردگار

دهفهرمويت : ﴿ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ﴾ البقرة: ۲۸۶

واته : پهروهردگار! ئيمه نه گهر فرمانيكي تۆمان لهبيرچوو ياخود ههلهمان تيايدا كرد
 ئهوا لى مان مه گره .

وه له فهرموودهيه كدا هاتوو كه خواى گهوره له وهلامى ئهم داوايهدا فهرموويهتى
 (منيش كردم ۱۱۲) واته : پارانهوه كه تا ئهم قبول كرد .

جا مروقى موسولمان دوا ليكراوه كه بهرامبهه ئاره زوو و نهفسى كوششى ههبيت و
 دوورى خاتهوه له لهبير كردن ههتا بهو هوپهوه زهرهه له دين و ئيمانى نه كهويت .

۱۱۲ رواه مسلم (۱ : ۱۱۶) من حديث ابن عباس رضي الله عنهما .

لاساری کردن و نهجامدانی تاوان

هیچ شاراه و نادیار نییه که له لاساری کردن و نهجامدانی تاواندا چ زهره و شوینه واریکی خرابی ههیه له سهه باوه، باوه ههروه زانیانی پیشینه فهرموویانه : به گوپراه لی کردنی خوی گهوره زیاد دهکات و به تاوان کردنیش کهم دهکات ، جا ههروه چۆن نهوهی که خوی گهوره فهرمانی پیکردوه له واجب و سوونهت باوه پئی زیاد دهکات تاواش نهجامدانی نهوانهی که قهدهغهی کردوه له کاره حهرام و ناپهسهندهکان باوه پئی کهم دهکات ، جگه له وهش تاوانهکان جیاوازییه کی گهورهیان ههیه له پله و خراپهیان و نهندازهی زهرهریان .

ههروهک پیشهوا ابن القیم (رحهتی خوی لیبت) دهفهرمویت : بئی گومان کوفر و خراپه و تاوانهکان پلهپلهن ، ههروهک چۆن باوه و کرهوهی چاک پلهپلهن ، وهک خوی گهوره دهفهرمویت : ﴿ هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾ ﴿ ۱۳۳ ﴾ آل عمران: ۱۶۳

واته : بۆ ههر یه کیك له خهڵکانی چاک و له خهڵکانی خراپ لای خوی پهروهردگار پله و پایه ههیه وه خوی گهوره به ههموو کردهوهکان بینایه و هیچ شتیکی لی ون نابیت .

وه دهفهرمویت : ﴿ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴾ ﴿ ۱۳۲ ﴾ الأنعام: ۱۳۲

واته : بۆ ههر مروقیک چاک بیت یاخود خراپ پله و پایه و پاداشت و تۆله ههیه له بهرامبهه نهو کارانهی که کردوویانه ، وه خوی پهروهردگاریشت بهرامبهه نهو کردهوانهی که دهیکهن بئی ناگا نییه واته کردهوهی کهس وون نابیت .

وه دهفهرمویت : ﴿ إِنَّمَا أَلِيسِي زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ﴾ (٣٧) التوبة: ٣٧

واته : ینگومان راگواستن و دواخستنی مانگیك بۆ مانگیكى تر و دواخستنی حورمه تی مانگیك بۆ یه کیكى تر نه وه زیاده یه له کوفر و بی باوه یری .

وه دهفهرمویت : ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَّادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ (١٢٤) وَأَمَّا الَّذِينَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَّادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴾ (١٢٥)

التوبة: ١٢٤ - ١٢٥

واته : نهوانه ی باوه یریان هیناوه به دابه زینی سوره یتیکی قورئان باوه یریان زیاد ده کات و

به هاتنه که ی دلشاد و کامهران ده بن ﴿ ١٢٤ ﴾ وه نهوانه شی که له دلیاندا نه خوشی و

دوو رووی هه یه نهوا کوفر و ناپاکیان زیاد ده کات و خه ستر ده یته وه وه ههر به بی

باوه یش مردن و دوور بوون له دینی ئیسلام ﴿ ١٢٥ ﴾ .

ویتنه ی نهمانه له قورئاندا زوره ^{١١٣} .

وه قورئان و فهرمووده کانی پیغه مبه ریش ﷺ به لگهن له سه ر نه وه ی که تاوانه کان

گه و ره و به جوو کیان هه یه .

خوای گه و ره ده فهرمویت : ﴿ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكَفِّرْ عَنْكُمْ

سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴾ (٣١) النساء: ٣١

واته : نه گه ر ئیوه له و تاوانه گه و رانه خورتان به دوور بگرن که والیتان قه ده غه کراوه

نهوا ئیمه ش له هه له و تاوانه کانتان ده بوورین و ده تان خهینه جیگایه کی به یریز و

شکو مه نده وه که به هه شته .

وه ده فهرمویت : ﴿ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ ﴾ (٣٢) النجم: ٣٢

واته : نهوانه ی که خویان ده پاریزن له تاوانه گه و ره کان و کاره قیزه ونه کان ، جگه له

وورده تاوان نه بیت وه په روه ردگار إِنْ شَاءَ اللَّهُ لهوانه ده بو ریت .

^{١١٣} (إغاة اللفهان) (٢ : ١٤٢) .

وَفِي (صحيح مسلم) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفِّرَاتٌ لِمَا يَنْتَهَنُ إِذَا اجْتَنِبَ الْكَبَائِرُ » ١١٤ .

واته : له صحیحی موسلیمدا هاتوو له فہرموودہی ئہبو ہورہیرہوہ (رہزای خوائ لیبت) کہ فہرموویہتی : پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی : ہر پنج نویژہ کہو ئہم ہدینی تا ئہو ہدینی و ئہم رہمہزان تا رہمہزانہ کہی تر کہ فارہتی ئہو تاوانانہن کہ له نیواناندایہ ئہ گہر خوی له تاوانہ گہورہ کان پاراستیبت .

وَفِي (الصحيحين) عن عبد الرحمن بن أبي بكرة عن أبيه قال : كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ : أَلَا أُبَيِّنُكُمْ بَأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ؟ ثَلَاثًا : الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ)) ١١٥ .

واته : له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو له فہرموودہی عبد الرحمن بن ابی بکرہ ئہویش له باوکیوہ (رہزای خویان لیبت) کہ فہرموویہتی : ئیمہ له خزمہت پیغہمبہری خوادا بووین ﷺ سی جار فہرمووی : نایہ ہدوالتان بہمی بہ گہورہترین تاوانہ گہورہ کان ؟ ہاوہل بو خوا دانان و خراب مامہلہ کردن له گہل دایک و باوک و شایہتی دانی درؤ .

وَ فِيهِمَا عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ سُئِلَ : أَيُّ الدُّلْبِ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ : « أَنْ تَدْعُوَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ » . قِيلَ : ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ : « أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ » . قِيلَ : ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ : « أَنْ تَزْنِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ » ١١٦ .

واته : وہ ہر له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو ہدرلہوہوہ کہ پرسار کرا له پیغہمبہری خوا ﷺ کہ گہورہترین تاوان لای خوائ گہورہ کامیہ ؟ فہرمووی : ہاوہل بو خوائ گہورہ دانیبت کہ ئہویش درووستی کردوویت ، پاشان وترا چی تر ؟ فہرمووی : منداکہت بکوژیت له ترسی ئہوہی کہ له گہلتا بخوات (واتہ : له

١١٤ (صحيح مسلم) (١ : ٢٠٩) .

١١٥ البخاري (١٠ : ٤٠٥ - فتح) ، و مسلم (١ : ٩١) .

١١٦ البخاري (١٢ : ١٨٧ - فتح) ، و مسلم (١ : ٩١) من حديث ابن مسعود رضي الله عنه .

ترسی ههژاری - وه گێڕ (، پاشان و ترا چی تر ، فهرمووی : زینا و داوین پیسی له گهڵ ئافرهتی دراوسێکه تدا بکهیت .

وه چهندین دهقی تر که بهلگه له سههر جیاوازی تاوانه کان و بهشکردنیان بۆ لای گهوره و بچووک .

پاشان تاوانه کان له لایه کی ترهوه دهبن به چوار بهشهوه :

۱- مَلِکِیَ ۲- شِیْطَانِیَ ۳- سَبْعِیَ ۴- بَهیمیَ . له مانه ده رناچن .

۱- تاوانی خاوهن داریتی : ئه ویش ئه وهیه که دهست بهریت بۆ شتیک که بۆ ئه وه نه گونجیت له صیقاتی ربوبیهت : وه کو خۆ به گهوره دانان ، وه خۆی به وه بزانیت شیای تۆ له سهند بیت وه کو ئه وهی خوای گهوره تۆ له دهسیتیت ، وه خۆ به بهرز راگرتن وهك ئه وهی خوای گهوره سیفتهی بهرزیهتی ههیه ، وه خه لکی کردنه بهندهی خۆی ههروه کو هه موو دروستکراوه کان بهندی خوان ، وه وینهی ئه وه ، ئانه و جوړه گه وهرترین جوړه کانی تاوانه .

۲- شهیتانی واته : خۆی هاوشیوهی شهیتان بکات له هه سوودی و فیل و ته له که و دزی و فرمانکردن به لاساری و تاوان بهرامهر خوای گهوره و جوانکردنی و رێگری کردن له گوێڕایه لی خوای گهوره و عهیددار کردنی و دانانی بیدعه له دینه کهیدا و بانگه شه کردن بۆ بیدعه و خورافات و گومرایی .

ئهم جوړه بهدوای جوړی یه کهمدا دیت له خراپیدا هه رچهنده خراپه کهشی له وه که مژه .

۳- تاوانه درندهیه کان : بریتیه له تاوانی شه ران گێزی و تووره بوون و خوین رشتن و دهست گرتن به سههر لاوازان و بی توانایان ، وه ئهم تاوانانه چهندین جوړ عهزیت و نارِه هتی مرو فایه تی لیوه درووست ده بیت له گه ل هه ول دان بۆ ستهم کردن .

۴- تاوانه ئاژه لیه کان : وهك شه ر و به ته نگه وه چوونی بۆ به جیهیتانی ئاره زووی سک و دامینی ، له مانه شه وه زینا و داوین پیسی و دزی و خواردنی مالی بی باوک و به غیلی و ترسنوکی و نا ئارامی و ناهه مواری چهندین ئاکاری خراپ درووست ده بیت .

زۆربەى تاوانەكانى مەزكۇرەكان لەم بەشەىە ، لەبەر بى تەوانايان بۆ تاوانە دەرندەىى و
خاوەن دارىكە ، وە ھەر لەم بەشەو دەچنە ناو بەشەكانى ترەو ، ئەم بەشە
بەرەشۆكەى دەیانگرت رايان دەكىشيت ، جا لەوێو دەچنە ناو تاوانە شەيتانى و
دەرندەىەكانەو ، پاشان لەوێو بۆ بەربەرەكانى خواىەتى خواى پەرورەدگار و ھاوێل بۆ
دانانى ١١٧ .

بەھەر حال ئەمانە و جگە لەمانەش رېئەمى مان دەكەن كە تاوانەكان جياوازن لەرووى
كارىگەرەيانەو لەسەر باوەر چ لەرووى كەم كەردنەو وە چ لەرووى لاواز بوونەو .
ئەم جياوازيانەى تاوانەكان و كارىگەرەكانيان لەسەر باوەر دەگەریتەو بۆ چەند
لەكەدانەوێەك :

لەوانە : جۆر و ئەندازە و زۆرى خراپى و شوێن و كاتى و حالى تاوان كارەكە
چەندىن لەكەدانەوێەى تر .

پېشەوا ابن القيم دەفەرەمۆت : بەكۆى گشتى پلەكانى خراپە كارى جياوازه بەگوێرەى
خراپەيان ، جا ئەو پياوێ نافرەتيك دەكات بە دۆست و ھاوڕېى خۆى وە ئەو
نافرەتەشى كە دۆستىك لە پياوان دەگريت ، خراپەو شەرى كەمترە لەو پياو و
نافرەتەنەى كە داوێن پيسى لەگەل ھەموو كەسىكدا دەكەن ، وە ئەو كەسەى كە
بەنھيتى تاوان ئەنجام دەدات تاوانى كەمتر لەسەرە تا ئەو كەسەى كە بەناشكرا تاوان
دەكات ، وە ھەر وەھا ئەو كەسەشى كە تاوان دەكات و باسى ناكات لەو تاوانى
كەمترە كە بۆ خەلكى باس دەكات ، ئەو دۆرە لە لايەوردن و لى خوشبوونى خواى
گەورە ، وە ھەر وەھا زينا كەردن لەگەل نافرەتيكدا كە مێردى نەيت سزاكەى كەمترە
لەچا و زينا كەردن لەگەل نافرەتيكدا كە مێردى ھەيت ، چونكە زينا كەردن لەگەل
نافرەتيكدا كە مێردى ھەيت ستم كەردن و دەست دريژى كەردنە لە پياو كەى و پيس
كەردنى جىگايەتى ، تاوانى ئەو گەورەترە لە تاوانى زيناي ئاسايى ياخود تاونيك

بچو وکتر له زینا ، وه زینا کردن له گهل ژنی دراوسیدا تاوانه که ی گه وره تره له چاو کردنی نهو کاره له گهل که سیکدا که دوور تر بیت ، له وهی که تیایدایه له نارحمت کردنی دراوسی و نه پاراستنی ناموژگاری خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ ، وه ههروه ها زینا کردن له گهل ژنی مواهیدیکدا که جهاد ده کات له پیناوی خوای گه وره دا تاوانه که ی گه وره تره له لای خوا له زینا کردن له گهل که سیکدا تر دا ، ههروه که چون پله کانی نه م تاوانه به گویره ی زینا له گهل کراوه که جیاوازه ، ههروه ها پله کانیشی جیاوازه به گویره ی کات و شوین و بار و دوخ و بکه ره که ی .

زینا کردن له ره مه زاندا چ شهو بیت یاخود رپوژ پله ی تاوانه که ی گه وره تره له چاو مانگه کانی تر دا ، وه ههروه ها له شوین و زه ویسه پیروزه به رپزه کاندا تاوانه که ی گه وره تره له چاو شوینی تر دا .

وه جیاوازی که ی به گویره ی نهو که سه ی که ده یکات زینا کردن له گهل نافرته یکی نازاددا پیسر و ناشرین تره هه تا له گهل که نیزه کی کدا ، هه ره له بهر نه مه یه که سزای داوین پیسی نافرته یکی که نیزه که نیوه ی سزای نازادیکه ، وه له گهل ژنیکی میرد داردا ناشرین تره هه تا له گهل بی پیاوینکدا ، وه له گهل پیریکدا ناشرین تره هه تا له گهل گه نجیکدا ، وه له گهل که سیکدا زانادا ناشرین تر و پیس تره هه تا له گهل که سیکه نه فام و نه زاندا ، له بهر زانسته که ی به پیسیه که ی و له وه شی که له سه ریتی و چوونی بو نهو کارهش به زانست و چاو رو شنیه وه ، وه له که سیکدا به توانای ده وله مه نده وه پیس تر و خراب تره هه تا هه ژاریکی بی توانا ، وه نهوی که پیویسته بزانیته جاری وا هه یه تاوانیکی بچو وکتر هاوکات ده بیت له گهل شتیکدا که نهو تاوانه گه وره ترده کات له تاوانیکی گه وره تر له خوشی بو نمونه :

هه ندی جار کاری داوین پیسی هاوړی ده بیت له گهل عیشق و نهویندا به جوړیک دلی تاوان کار نالووده ی دلداره که ی ده کات وه که خوا ته ماشای ده کات و ملکه چی ده بیت و فهرمانه کانی نهو له پیشت داده نیته تا فهرمانه کانی خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ نا له م کاته دا تاوانه که ی شان به شان ده بیت له گهل خوشه ویستی

خۆشەويستە كەيدا تەنانەت خۆشەويستى ئەوانەشى كە خۆشەويستە كەى خۆشى دەوين
يان خۆشى ناوين ياخود رقى لىيەتى زىانى ئەمەش زۆر گەورەتر لە خودى تاوانە كە^{١١٨}.
وە شىخ محمد صالح عثيمين (پەقەتى خەلىفە) دەفەرموئەت : كەم بوونەوھى باوەر
چەندىن ھۆكارى ھەيە ... :

لەوانە تاوان كەردن باوەر كەم دەكاتەوھ بە گۆرەى جۆر و ئەندازە و بە كەم زانىنە كەى
و ئەندازەى حەز و ويست بۆى .

جا جۆر و ئەندازە كەى : بىگومان باوەر بە تاوانە گەورەكان زياتر كەم دەكات ھەتا
بچووكەكان ، وە بە كەشتى كەسيك بە ناھەق زياتر كەم دەكات ھەتا خواردينى
مالىكى قەدەغە كراو ، وە بە دوو تاوان زياتر كەم دەكات ھەتا ئەنجامدانى تاوانىك .
و ھەر وھە بۆ ھەموو تاوانەكانى تەرىش .

و ھەستى و بە كەم زانىنە كەى : كاتىك تاوان لە دلىكەوھ دەچووكە ئەو كەسەى
بە كەم زانى كە تاوانى بەرامبەر دەكات و لى ئەدەتەرسا ئەو باوەرى زياتر كەم دەكات
ھەتا كەسيك كە خەلىفە گەورەى لا گەورەيە و زۆرىش لى دەتەرسىت ، بەلام تاوان خەم
ساردى كەردوھ .

و ئەندازەى حەز و ويست بۆى : بىگومان تاوان كاتىك لە كەسيكەوھ بوو كە زۆر
حەز و ويست و تواناى بۆى نەبوو ئەو باوەرى زياتر كەم دەبەتەوھ ھەتا كەسيك كە
ويست و توانا و ئارەزووى بۆى ھەيە ، خۆ بەزى زانىنى ھەژاىك و زىنا كەردنى
كەسيكى بەتەمەن تاوانە كەى گەورەترە لە خۆ بەزى زانىنى دەولەمەندىك و زىنا كەردنى
گەنجىك ، ھەر وھە پەقەمبەرى خوا ﷺ لە فەرموودەيە كەدا دەفەرموئەت : ((ثَلَاثَةٌ لَا

^{١١٨} (إغاثة اللفان) (٢ : ١٤٣ ، ١٤٤) باختصار ، و انظر : (الجامع لشعب الإيمان) للبيهقي (٢ : ٧٨ و ما بعدها) .

يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ))^{١١٩} .
وَذَكَرَ مِنْهُمْ : ((الْأَشْمِطُ الزَّانِي ، وَالْعَائِلُ الْمُسْتَكْبِر))^{١٢٠} .

واته : ((سَيَّ كۆمەل هەيه خۆای گەوره له رۆژی دوایدا نه قسهیان له گەلدا ده کات
و نه سهیریشیان ده کات و نه له تاوانه کانیشیان خۆش ده بیست ، وه ئەشکهنجیه کی
به ئیشیان بۆ هەیه ، له وانه : که سیکی به ته مه نی زیناکه ری داوین پیس و هه ژاریکی
لوت بهرز)) .

هۆکاری توندی ئەشکهنجیه ئه مانه له بهر که می و نه مانی ئه و ئاره زوو و ویستهیه
تیاندا .

جا کورته ی ئه وه ی که رابورد بنگومان تاوان باوه ر که م ده کاته وه ، وه تاوان جیاوازه
له که م کردنه وه ی باوه ردا به گویره ی چهند لیکدانه وه یه ک له وانه :

١- جووری تاوانه که .

٢- زووری خراپه ی .

٣- ئەندازه که ی .

٤- کات و شوینه که ی .

٥- به که م زانیی .

٦- به گویره ی تاوان کاره که .

له سه ر ئه وه ی که رابورد خۆای گەوره ته و فیکمان بات .

وه ئه وه ی که مرۆفه کان ده پارێزیت له تاوان و کۆمه کی ده کات له سه ر دوور که و ته وه
له تاوان و که و ته ناوی : ناسینی سامناکی یه که ی و ئه وه شی لیوه ی درووست ده بیست
له خراپی دواپۆژ و زه ره ره کانی .

^{١١٩} أخرجه الطبراني في (الكبير) (٢ : ٣٥١) ، و البيهقي في (الشعب) (٤ : ٢٢٠) .
قال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٤ : ٧٨) (رجاله رجال الصحيح) ، و أورده الشيخ الإمام محمد بن عبد الوهاب في
كتاب (التوحيد) باب ما جاء في كثرة الحلف ، وقال (رواه الطبراني بسند صحيح) ، و صححه الألباني ، انظر (صحيح
الجامع) (٣ : ٧٤) .
^{١٢٠} (فتح رب البرية) (ص : ٦٥) .

بۆيە پېشەوا ابن القيم (رەحمەتە خىۋاي لىيىت) دەربارەى ئەم باسە وتەيەكى كورتى
 ھەيە بەلام پېر مەبەستە كە دەفەرموئەت : كەمى مۇفەقى و خراپى بۆچوون و نەمانى
 راستى و خراپى دل و نەمانى باسكردن و لەدەستدانى كات و خۆپاراستنى خەلكى لىي
 و نەمانى پەيوەندى نيوانى و خىۋاي گەورە و رېگىرى قبول بوونى دۇعا و رەق بوونى دل
 و نەمانى خىر و بەرەكەت لە رزق و تەمەن و بى بەش بوونى زانست و پۆشىنى كالائى
 سەرشۆرى و بەكەم زانين لە چاوى دوژمنەو و تەسكى دەروون و تووشبوونى
 ھاوئلانى خراپى و ھا كە دلەكان خراپ دەكەن و كات بەدەستەو نايەلن و دريژى
 غەم و ناھەموارى و ناخۆشى ژيان و دەروونى غەمبار لە تاوان كردن و بى ناگايى
 لە زىكر و يادى خىۋاي گەورەو دەروست دەيىت ، ھەرەك چۆن كشتوكال لە ئاوەو
 دىتە بەرھەم ، وە سوتاندنیش لە ئاگرەو دەروست دەيىت ، وە پېچەوانەى ئەم ئاكار و
 سەرنەنجامە خراپانە بە گوئىرايەلى فەرمانەكانى خىۋاي گەورە دىتە بەرھەم ^{۱۲۱} .

^{۱۲۱} (الفوائد) (ص : ۶۷) ، وانظر : (الجواب الكافي) لابن القيم (ص : ۴۶) وما بعدها .

دهروونی فرمانکەر به خراپه

دهروونی فەرمانکەر به خراپه له مړۆڤه کاندایهیه ، که فەرمانی پێ دهکات به ههمو
خراپهیهک و بانگیشی دهکات بۆ ههمو هوکارێکی لهناوچوون و پێنمویی دهکات بۆ
ههمو شتیکی پێس و بێزراو ، نهوه سروشتیهتی و روشت و پهتاریتی ، جانهگه
تهوفیق و دامهزراوی و کۆمهکی پهروهردگار نهبوايه نهوا هیچ کهسیک له خراپه
نفس و دهروونی دهرنهدهچو ، ههروهک خوای گهوره قسهکهی خێزانی عهزیزی
میسرمان بۆ دهگیرێتهوه که دهفرمویت : ﴿ وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ ۖ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ یوسف : ۵۳

واته : هەر گیز پاکانه بۆخۆم ناکەم چونکە بێگومان هەمیشە نەفس و دەروون فەرمان بە خراپە دەکات مەگەر کەسێک کە خوای پەروەردگارم پەڕەمی پێکردبێت و لە فەرت و فێلی نەفسی پاراستبێتی بەراستی پەروەردگارم زۆر لیۆردەو میهره‌بانه .

وہ پہرہ و ردگار دہر مویت : ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾

و اتہ : تہ گہر فہزل و میہرہ بانی خوی پروہ ردگار نہ بواہ بہ سہرتانہ وہ ہیچ کہ سیکتان
لہ گوناہ و تاوان پاک نہ دہہ پورہ .

وہ خواہی گہورہ بہ خوشہ ویستین و بہرِ یزترین بہندہی دہ فہرمویت : ﴿ وَلَوْلَا اَنْ نَّبْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ اِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيْلًا ﴾ ﴿٧٤﴾ الإسراء: ٧٤

رواته : خو ئه گهر خو مان توند ر امان نه گرتي تايه و ده ستمان پي ته وه نه بوايه ، خهريك بوو له خسته ت بهرن و تو زيك به لاي نه واندا مهيل بكهت .

وه پښه مبهري خوا ﷺ هاوه لانی (په زای خوايان ليښت) فيري خطبة ى حاجه ى ده كړدن بهم شيوازه : ((الْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَلْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ)) ١٢٢ .
واته : سوپاس و ستايش بۆ خواى پروهردگار سوپاسى ده كه ين و داواى كومه ك و يارمه تى و ليښور دنى ليده كه ين و په ناي پښه گر ين له شه رى ناخ و دهر و غمان و كرده وه خراپه كاغمان ، هدر كه سيك خواى گه وړه رپنويى بكات نهوا كه س ناتوانيت گومراى بكات وه هدر كه سيكيش به هو ى كارى ناپه سهندي خوږه وه خواى گه وړه سه رى لى تيكدات نهوا كه س ناتوانيت رپنويى بكات .

جا شهر شارواه و نادياره له ناخ و دهر و وندا ، وه بانگخوازه بۆ نه بامداني كرده وه ى ناپه سهند و ناشه رعى ، نه گهر خواى گه وړه بهنده باته ده ست نه فسى خوى نهوا بهنده له ناو ده چيت له نيوان نه فسى و نه وانه ى كه داواى ده كات له كرده وه ى ناشرين و ناپه سهند ، خو نه گهر خواى گه وړه ته و فيق و كومه كى بهنده بكات نهوا له هه موو نه مانه دهر بازي ده كات ١٢٣ .

وه به پراستى خواى پروهردگار له بهرامبر ثم نه فسه دا نه فسى نارام به زيكر و يادى خواى به مرو فقه كان به خشيوه ، كاتيك نه فسه خراپه كه فهرمانى پيكر د به خراپه نهوا نه فسه نارامه كه رپنگرى ليده كات ، جا جاريك گوپرايه لى نه ميانه و جاريكيش گوپرايه لى نه وى تريانه ، وه زور به ى كات ژيانى ناوايه ((ههر كاميان به زورى له مرو فقه كه دا هه بوو كه سه كه به و شيوه به ده بيت به جور يك نه گهر نه فسى نه ماره زالبو نهوا په نا به خوا خراپ ده بيت به لام نه گهر نه فسى نارام و فهرمانكه ر به چا كه زالبو نهوا كه سه كه چاك ده بيت - وه رگير)) .

ابن القيم (په همه تى خواى ليښت) ده فهرمويت : بيگومان خواى گه وړه له مرو فقه دا دوو جور نه فسى دار شتووه ، نه فسى فهرمان كه ر به خراپه و نه فسى نارام و له سه ر خو

١٢٢ اخرج هذه الخطبة : (أبو داود) (٢ : ٢٨٣) ، والنسائي (٣ : ١٠٥) ، وغيرهما ، وراجع رسالة الألباني (خطبة الحاجة) : فقد جمع فيها طرق و ألفاظ هذه الخطبة .
١٢٣ انظر (الروح) لابن القيم (ص : ٢٢٦) .

هەردوو کیشیان دوو نەفسی دژبە یە کن ، هەر شتێک لە سەر یە کێکیان ئاسان بێت
 لە سەر ئەوی تریان ناپە حەتە ، هەرچی شتێک یە کێکیان چێژی لێوەر بگریت ئەوی
 تریان ئازاری بێ دە چێژیت ، هیچ شتێک لە سەر نەفسی فەرمان کەر بە خراپە ناپە حەتەر
 نییە لەوەی کە کردەو بەکات بۆ خوای گەورە و پەزنامەندی خوای گەورە بات بە سەر
 ئارەزوویدا ، وە هیچ شتێکی لەوە بۆی بە سوود تر نییە ، وە هیچ شتێک بە ئەندازەی
 ئەو ناپە حەت نییە بە سەر نەفسی ئارامەو کە کردەو یە بەکات بۆ غەیری خوای
 گەورە و شتێک جێ بە جێ بەکات کە لە ئارەزوویەو هاتبێت ، وە هیچ شتێک
 بە ئەندازەی ئەو بۆ زەرەر مەند نییە ... ئەم جەنگە بەردەوامە بە هەمیشەیی ، وە ئەم
 جەنگە تەواو نابێت هەتا مەروڤەکان ئە جەلیان تەواو نەبێت و لە دنیا دەرنەچن ^{١٢٤} .
 هیچ شتێک نییە لە نەفسی فەرمان کەر بە خراپە زەرەر مەندتر بێت لە سەر دین و
 باوەری مەروڤەکان کە ئائەو بار و دۆخ و وە صفی بێت ، نەفس ھۆیەکی سەرەکییە ،
 وە ئەندامێکی کارکەرە بۆ لاواز کردن و جۆلاندن و بێ ھێزکردنی باوەر .
 وە لێرەدا پێویستە لە سەر ئەو کەسە کە دەبێت باوەری پارێزێت لە کەم بوون و
 لاواز بوون گۆی بدات بە سەر زەنشت کردن و پەخنە گرتن لەم جۆرە نەفسە ، وە
 زۆر لۆمە بەکات ، هەتا سەلامەت و پارێزراو بێت لە سەر ئەنجام و دوا روژی خراپ
 و ناھەموار .

وە لێ پرسینەوێ نەفس دوو جۆرە :

١- جۆرێک پێش کردەو .

٢- وە جۆرێک دوا کردەو .

جا جۆری یە کەم : ئەو یە کە بوەستێت لە سەرەتای ویستیدا بۆ کارێک و پەلە نەکات
 ، هەتا بۆی ڕوون دەبێتەو کە بیکات یاخود نا .
 وە جۆری دووھم : ئەو لێ پرسینەوێ نەفسە دوا کردەو .

^{١٢٤} (الجواب الكافي) لابن القيم (ص : ١٨٤ ، ١٨٥) .

ئەمىش سى جۆرە :

يەكەم : لى پىرسىنەۋە لەسەر كەم تەرخەمى كىردنى لە بەندايەتى كىردنى لە ماقى خۋاى گەۋرەدا ، كە پى ھەل نەسابىت بەو شىۋەيەى كە پىۋىستە .

دوۋەم : لى پىرسىنەۋە لەگەل نەفسى خۆيدا بىكات لەسەر ھەموو كىردەۋىيەك كە ۋازەيتانى چاكترە بۆى لە كىردنى .

سىيەم : لە نەفسى پىرسىتەۋە لەسەر ھەموو كىرىكى ھەلەل ياخود كىرىكى كە ئالوۋدەى بوۋىت كە بۆچى كىردۋىتى ؟ ئايە مەبەستى پى رەزامەندى خۋاى گەۋرە و ئاۋەدان كىردنەۋەى قىامەتە ؟ جا ۋابىت ئەۋا براۋە و بە قازانجە ، ياخود مەبەستى بەو كارە ژيانى دىنايە ، گەر ۋابىت ئەۋا ئەۋ خىر و قازانج و سەر كەۋتە لەدەست دەدات . زەرەر مەندىترىن شت لەسەر بەندە : گۆى پى نەدان و ۋازەيتان و جەلەۋ شەلكردن و سارد و سىپەتى لە كارەكانى نەفسىدا ، ئەم صىفاتانە دەيات بەرەر لەناۋ چوون ، ۋە ئەمە ھالى خەلكانى گومرا و لەناۋ چوۋە ، كە چاۋى نوقاندوۋە لە دۋا رۆژ دەروات و دەلى خۋا لىم خۋش دەبىت ، ۋازى لە لى پىرسىنەۋە و رۋانىن لە دۋارۋۆزى خۋى ھىناۋە ، جا كاتىك ۋاى لى ھات تاۋان كىردن لەسەرى ئاسان دەبىت و ھۆگرى دەبىت و ۋازەيتانىش گران و نارەھەت دەبىت .

ۋوتەى بەنرخ بۆ ھەموو ئەمانە ئەۋەيە :

يەكەم شت لە نەفسى پىرسىتەۋە لەسەر كارە پىۋىست و فەرزەكان جا كە زانى كەم و كورتى ھەيە ئەۋا جى بەجى بىكات ياخود خۋى چاك بىكات .

پاشان لى پىرسىتەۋە لەسەر كارە قەدەغە كراۋەكان ، ئەگەر زانى تاۋانىكى ئەنجام داۋە ئەۋا لى بگەرپتەۋە و داۋاى لى خۆشبوون بىكات و بەكارى چاكە بىسپرتەۋە .

پاشان لە نەفس و دەروۋنى پىرسىتەۋە لەسەر بى ناگايى ، ئەگەر زانى بى ناگايە لەۋەى كە ئەم لەبەرى درۋوست كراۋە ئەۋا با يادى خۋاى گەۋرە بىكات و رۋو بىكاتەۋە خۋاى گەۋرە .

پاشان لى بېرسىتەو دەر باره ی نه وهی که ده لیت یان که بوی دەر و ات یا خود ده ستی
 بۆ دهبات و گونیکانی ده بیستیت : که مه به ستی پتی چیه ؟ وه له بهر چی نه مه ی
 کردووه ؟ وه بۆ کردویتی ؟ وه پتویسته بوی که بۆ هه موو جووله و ووته یه ک
 دادگایه ک دابیت : دادگایه ک بۆ نه وانه ی که کردویتی بۆ کیتی کردووه ؟ وه چون
 کردویتی ؟ یه کهم پرسیاره دەر باره ی نیهت پاکى ، وه دووهم پرسیاره دەر باره ی شوین
 که وتن واته نه وه ی که کردویتی وه ک نه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ داوای لی کردووه .

جا کاتیک که به نده لى پرسینه وه ی له گه لدا ده کرا له سهر هه موو شتیک ، له سهر
 گوی و چاوو دلی ، نه وه شایه نی باسه که لى پرسینه وه له گه ل خویدا بکات پیش
 نه وه ی که لى پرسینه وه ی له گه لدا بکریت ، وه به لگه ش له سهر بوونی لى پرسینه وه
 نه م نایه ته یه که ده فه رمویت : ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

لِغَدٍ ۝۱۸﴾ الحشر: ۱۸

واته : نه ی نه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه له خوا بترسن به هه ستان به جیه جی
 کردنی فه رمانه کانی و دوور که وتنه وه له قه ده غه کراوه کان ، وه با هه موو که سیک
 سه رنج بدات و بزانی چ شتیکی پیش خو ی خستوو به بیهانی که قیامه ته ؟
 مه به ست لی ره دا : نه وه یه که چاک سازى دل به لى پرسینه وه ده بیت و خراب بوونیشی
 به گوی پی نه دانی و جله و شلکردن بوی ، خوا یارمه تی دهره و لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللّٰهِ ۝۱۲۰ .

وه پیشه و ا ابن القيم (په حه تی خرای لیبت) ده فه رمویت : ناخ و ده روون بانگخوازه
 بۆلای له ناوچوون ، یارمه تی دهره بۆ دوژمن ، روو ده کاته هه موو بیزاراو و
 ناپه سه ندیک ، شوین هه موو خراپه یه ک ده که ویت ، وه به سه روش و نه ریتی خو ی
 دهر و ات به ره و گو ره پانی سه ریچی .

۱۲۰ انظر : (إغاة اللهمان) لابن القيم (۱ : ۹۷ ، ۱۰۰)

جا نه و ناز و نيعمه تهی که ترسناکی تيا دا نيه : ده رچوونه له چير باری نه فس و خو
 ده رباز کردنه له نهرمی و ناسکيه کهی ، نه وه گه وره ترين په رده و بهر به سته له نيوان
 بهنده و خوی په وره دگاردا ، وه زانا ترين کهس به نه فس و ده روون توند ترين يانه له
 بهرام بهری کردنی و رق لی بوونی ^{۱۲۶} .

داواله خوی گه وره ده کهین که په نامان بدات له خراپه ی ده روغمان وه خراپه ی کارو
 کرده وه کاغمان چونکه به راستی خوی گه وره به خشنده و بهر پژه .

^{۱۲۶} (إغاثة اللفظان) (۱ : ۱۰۳) .

بهشی دووهم :-

هۆکاره دهره کیه کان

هۆکاره دهره کیه کان : بریتیه له کاریگهریه دهره کیه کان که کار له باوهڕ ده کهن به کهم کردنهوه ، نهویش هۆکاره کهی ده گهریتهوه بۆ کاریگهری غهیری خۆی له سهری به کورتی ئهم باسهش له سیّ هۆکاردا کۆده بیهتهوه :
هۆکاری یه کهم :

شهیتان

شهیتان به یه کێک له هۆکاره به هیزه کان داده نریت له هۆکاره دهره کیه کان که کار له باوهڕ ده کات به کهمکردنهوه ، شهیتان دوژمنیکی سهرسهخته بۆ باوهڕداران وه چاوهروانی به لاو نه هاتی برواداران ، هیچ غهم و پهژاره و نامانجیکی نییه جگه له لاواز کردن و و خراب کردنی دلی برواداران نه بیته ، جا ههر که سیّک ته سلیمی قهلهقی و ناهه مواری و وه سه سه کانی شهیتان بیته و مل بۆ پلانه کانی که چ بکات و پهنا به خوای گهوره نه گریته لێ ، نهوا باوهڕی کهم و لاواز ده بیته ، به لکو هه ندی جار باوهڕی ههر نامینیته ، به گویره ی وه لامدانه وه ی مروّفی موسولمان بۆ گومان و پلانه کانی شهیتان .

ههر له بهر ئهمه یه خوای گهوره به توندی ناگادارمان ده کاته وه لێ و ترسناکیه که ی و شوین که وتن و دوا پۆژه خراپه که یمان بۆ روون ده کاته وه ، چونکه دوژمنی برواداران ، وه فهرمانغان پیده کات که به دوژمنی خۆمانی بزاین له بهر نه وه ی له خوشی و گومان وه سه سه کانیشی پارێزراو بین .

بۆیه خوای گهوره ده فهرمویته : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ

يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ﴾ النور: ٢١

واته : ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه به شوین نه‌خشه‌و هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتاندا مه‌رۆن ، هه‌ر که سیک به‌شوین نه‌خشه‌و پلانه‌کانی شه‌یتاندا بپروات ئه‌وه دووچاره‌ی کاری ناپه‌سه‌ند و ناشیاو ده‌بیت چونکه بێگومان هه‌میشه شه‌یتان فه‌رمان به‌کاری ناپه‌سه‌ند و قه‌زه‌ون ده‌کات .

وه ده‌فه‌رمویت : ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَحْزَابِ السَّعِيرِ﴾ فاطر : ٦

واته : بێگومان شه‌یتان دووژمنه‌تانه ده‌سا ئیوه‌ش ئه‌و به دووژمن بزانی و ره‌فتاره‌کانی مه‌که‌ن و پشت گوێی خه‌ن ، چونکه بێگومان شه‌یتان گروپ و شوین که‌وتوانی خۆی بانگ ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی پێکه‌وه بینه یار و هاوه‌لی ناگری دۆزه‌خی گه‌رمی بپێسه‌دار .

وه ده‌فه‌رمویت : ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ یوسف : ٥
واته : بێگومان شه‌یتان بۆ مروّفه‌کان دووژمنیکی روون و ناشکرایه .

وه ده‌فه‌رمویت : ﴿أَسْتَحِذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ المجادلة : ١٩

واته : شه‌یتان زāl بووه به‌سه‌ریاندا به وه‌سه‌سه‌و پلانه‌کانی بۆیه یاد و ناوی خوای گه‌وره‌ی له‌بیر بردوونه‌ته‌وه ئانه‌وانه ده‌سته‌و گروپی شه‌یتانی ، جا ئاگادار و هۆشیار بن چونکه بێگومان ده‌سته‌و گروپی شه‌یتان له دنیا و دوا‌پۆژدا خه‌ساره‌مند و سه‌ر گه‌ردانی .

ئین و جه‌وزی به‌غدادی (په‌حه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رمویت : پێسته‌له‌سه‌ر که‌سی ژیر که وریا بیت له‌و دووژمه‌ی که دووژمنایه‌تی خۆی ده‌رخست له‌سه‌رده‌می ئاده‌مه‌وه ﷺ ، وه هه‌موو ته‌مه‌ن و نه‌فسی خۆی به‌خشی بۆ خراب کردنی بار و دۆخی نه‌وه‌ی ئاده‌م ، وه خوای گه‌وره‌ش فه‌رمان ده‌کات به ئاگابوون و وریا بوون لێ ،

ئېن و جەوزى بەغدادى (پەرحەتى خىۋاى لىيىت) چەند شىتېك باس دەكات ، پاشان دەفەرموئىت : وئەنى ئاگادار كەرنەۋە لە قورئاندا زۆرە ۱۲۷ .

ۋە ئەبو موخەمەدى مەقدىسى (پەرحەتى خىۋاى لىيىت) لە پىشەكى كىتەبە كەيدا كەناۋى (ذم الوسواس) دەفەرموئىت : خىۋاى گەۋرە شەيتانى كەردوۋە بە دوژمن لە نەۋەى ئادەم ، دادەنىشىت بۆى لەسەر رېگەى راست و لە ھەموو جىگە و رېگەبە كەۋە بۆى دىت ھەروەك خىۋاى گەۋرە ھەۋالمان بى دەدات دەر بارەى قەسە كەى شەيتان كە وتوئەتى : ﴿لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝۱۶﴾ ثُمَّ لَا يَنبَغُ لَهُمْ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ

أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿۱۷﴾ الأعراف: ۱۶ - ۱۷

ۋاتە : شەيتان بە عىنادىۋە بە خىۋاى گەۋرەى وت شەرت بى لەسەر رېگەى تۆ بۆيان دابىشىم ﴿۱۶﴾ ئەۋساش لەبەردەم و لە دوايانەۋە و لەلاى راست و چەپانەۋە بۆيان بېچمۇ توۋشى چەۋاشە كارىيان بىكەم ، ئەۋسا دەينىت كە زۆرىنەيان سوپاس گوزار و يەكتا پەرسىت نابىن .

ۋە خىۋاى گەۋرە ئاگادارمان دەكاتەۋە لە شوئىن كەۋتى و فەرمانغان پىدەكات بە سەرىچى كەردن و دوژمنىيەتى كەردنى ۋەك دەفەرموئىت : ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۝۱۶﴾ فاطر: ۶

ۋاتە : بىگومان شەيتان دوژمنتانە دەسا ئېۋەش ئەۋ بە دوژمن بزانن و پەفتارەكانى مەكەن و پشت گۆنى خەن .

ۋە دەفەرموئىت : ﴿يَنْبَغِي آدَمَ لَا يَفْنَيْنَكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ ۝۲۷﴾ الأعراف: ۲۷

ۋاتە : ئەى نەۋەكانى ئادەم و رىيا بن شەيتان فرىوتان نەداۋ لە ئاينەكەتان ۋەرتان نەگىرئىت ، ھەروەك باۋك و دايكتانى بە فروفئىل لەبەھەشت بەدەر كەردندا .

خوای گهوره ههوالمان پێدهدات که چی کرد بهرامبەر باوک و دایکمان ، بۆ ناگادار کردنهوه مان له گوێراپه‌لی کردنی و نه‌مانی به‌هانه بۆمان له شوێن کهوتنی ، وه خوای گه‌وره فهرمانان پێده‌کات به‌شوێن کهوتنی رێگای خۆی ^{١٢٨} .

جا شه‌یتان دوزمنی مرو‌فه ، غه‌م و په‌ژاره‌ی خراب کردن و وێران کردنی بیروباوه‌ره ، جا هه‌ر که‌سیک نه‌فسی خۆی لی نه‌پاریژیت به‌ زی‌کەر و یادی خوای گه‌وره و په‌نا پێگرتن لێ و نه‌وا ده‌بی‌ت به‌ له‌وه‌ر گه‌ی شه‌یتان ، تاوانی بۆ جوان ده‌کات و پالێ پێوه ده‌نیت بۆ نه‌جامدانی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کان و هانی‌شی ده‌دات بۆ کردنی کاری خراب و قێزه‌ون ، ئای شه‌یتان چ دین له‌ناو به‌ر و و باوه‌ر خراب که‌ریکه‌ گه‌ر مرو‌فه‌کان خۆیان به‌ن به‌ده‌سته‌وه‌ بو‌ی .

ابن القيم (ره‌حه‌تی خوای لی‌یت) ده‌فه‌رمو‌یت : ئامان ناگادار به‌ که‌ شه‌یتان نی‌شته‌جێ بکه‌یت له‌مالی بیرو وسته‌کاندا ، چونکه‌ به‌ شی‌وه‌یه‌ک خرابی ده‌کات که‌ هه‌رگیز به‌ هۆشدا نه‌ی‌ت ، جو‌ره‌ها گومان و وه‌سه‌سه‌و بیروپرای زه‌ره‌رمه‌ندت ده‌داتی ، وه‌ ده‌بی‌ت به‌ به‌ربه‌ست له‌ نی‌وان تۆ و بیروپایه‌کدا که‌ سوودت پێ به‌خشیت ، تۆ خۆت یارمه‌تیت دا بۆ نی‌شته‌ جی‌بوونی له‌ دل و هه‌ست بیروپرا‌ندا ئه‌ویش لێی داگیر کردیت بوو به‌خواه‌نی ^{١٢٩} .

وه‌ وێنه‌یه‌کی جوا‌غان بۆ ئه‌م باسه‌ بۆ ده‌هی‌تته‌وه‌ (ره‌حه‌تی خوای لی‌یت) ، که‌ که‌ پرا‌وپر وه‌ک خۆیه‌تی ، که‌ ده‌فه‌رمو‌یت له‌ شو‌ی‌کی تر‌دا له‌ کتێبه‌کانیدا : کاتێک وێنه‌یه‌کی هاو شی‌وه‌ت و‌ست بۆ ئه‌م باسه‌ ، وێنه‌ی شه‌یتان وه‌ک سه‌گێکی زۆر برسی وایه‌ ، که‌ له‌ نی‌وان تۆ ئه‌ودا پارچه‌ گوشتێک یان پارچه‌ نانێک هه‌یه‌ ، وه‌ ده‌بینیت که‌ تۆ ناتوانیت به‌رامبه‌ری بوه‌ستیت ، چونکه‌ له‌تۆ نزیک‌تره‌ لێی ، وه‌ تۆش رێگری لێده‌که‌یت و هاوار ده‌که‌یت به‌سه‌ری‌دا ، ئه‌ویش ئینکاری ده‌کات ئه‌ویش بێ‌ماندوو بوون له‌جه‌نگ دایه‌ به‌رامبه‌ر به‌تۆ و ده‌یه‌و‌یت بگاته‌ ئه‌وه‌ی که‌به‌ تۆیه‌ ^{١٣٠} .

^{١٢٨} (ذم الوسواس) (ص : ٤٦) ، وانظر - أيضا - مقدمة ابن القيم لكتابه : (إغاثة اللهفان) (١ : ١٠) .

^{١٢٩} (الفوائد) (ص : ٣٠٩) .

^{١٣٠} (التبيان في أقسام القرآن) (ص : ٤١٩) .

مه بهستی ابن القیم (رهحه تی خوای لیبت) بهم وینهیه نهوهیه که نه اندازهی سامناکی و ترسناکی شهیتان له سهر مروقه کان پروون بکاتهوه گهر پهنا بهخوای گهوره نه گرن و پهنا ی بو نه بهن به زیکر و دوعاو پارانهوه بهسوود و پرووزه کان له شهرو خراپه ی .

جا ههر که سیک پشت هه لکات له خوای گهوره نهوه شهیتان له گه لیدا ده بیت و هاوه لی ده کات بهو شیوازه ، هه لی ده نیّت و فریوی ده دات هه تا له باز نه ی باوه ر

دهری ده کات ، وه خوای گه ورهش ده فهرمویت : ﴿ وَمَنْ يَعْلَمْ عَنِ الذِّكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِصَ

لَهُ، شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۖ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۖ ﴿٣٧﴾

حَقَّ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ۚ ﴿٣٨﴾ الزخرف:

۳۶ - ۳۸

واته : ههر که سیک له زیکر و یادی خوای گهوره پشت هه لکات و پروو وه رگیریت ،

نهوا ئیمهش شهیتانکی بو ده سازنین هه ردهم هاوړنی بیت و لی جیا نه بیتهوه ﴿٣٦﴾ وه

نهو شهیتانانه رپگه ی راستیان لیده گرن و وایان لیده کهن کهوا بزنان که بو رپگه ی

راست رینموونی کراون ﴿٣٧﴾ هه تا نهو کاته ی که خه لاتاوه که له گه ل هاوړیکه ی له

روژی دوایدا بو لی پرسینه وه دپته لاما ن ده لیّت خوژگه نیوان من و تو به نه اندازه ی

نیوان خوړه لآت و خوړئاوا دوور بووايه به راستی هاوړپیه کی زور خراب بویت ﴿٣٨﴾.

خوای گهوره یارمه تی دهره .

هۆکاری دووهم له هۆکاره دهه کیه کان :

دنیا و ئالوده بوون به فیتنه کانی

نهمه دووهم کاریگه ریه له کاریگه ریه دهه کیه کانه که کاریگه ره بۆ کهم کردنه وهی باوه ری مرۆفه کان به راستی له هۆکاره کانی کهم بوونه وه و لاواز بوونی باوه ری خۆ خه ریک کردن و خۆ ماندوو کردنه به ژبانی دنیای تیاچوو وه بۆ به ده ست هینانی و رۆشتن به دوای خۆشی و فیتنه و کاره دلگیره کانی ، جا هه ر کاتیک و یست و حه زی بهنده گه وه بوو بۆ نهم شتانه و دلی پێوه هه لبه ست ئه وا گوێرپه لێ کردنی بۆ شه ریه ت لاواز ده بیست و باوه رپشی کهم ده کات به نه ندازه ی حه ز و و یسته که ی .

ابن القيم (په حه متی خوای لیبت) ده فه رمویت : به نه ندازه ی و یست و په زامه ندی بهنده بۆ ژبانی دنیا ئه وا گوێرپه لێ کردنی بۆ خوای گه وه ره و هه ولدانی بۆ دوا رۆژ قورس و کهم ده بیته وه ^{۱۳۱} .

له بهر ئه مه یه خوای خاوه ن دانایی و وور دین به خراپی باسی دنیای کردو وه له قورئاندا و نه ندازه ی بێنرخ و که مه که یی باسکردو وه له چه ندین ئایه تدا :

خوای گه وه ره دوه رمویت : ﴿ اَعْلَمُوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَانِهٖ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَمًا وَّفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَّعٌ

الْعُرُوْر ﴿ ٢٠ ﴾ الحديد: ٢٠

واته : به راستی بزانه که ژبانی نهم دنیایه ته نها گالته و گه پ و جوانی و زۆر کردنی مال و مندال و خۆ هه لکیشانه له نیاوانا ، وێنه شی وه ک وێنه ی بارانیکی به پسته که سه وزی و شینه که ی جووتیاران سه رسام بکات ههروه ک چۆن جوانیه که ی جووتیاران

^{۱۳۱} (الفوائد) (ص : ۱۸۰) .

سهرسام دهکات ناواش بی باوه پانیش به دنیا سهرسامن ، پاشان زهرده لگه پیت و ووردوخاش بیت و بکه ویت ، وه له دواړوژدا سزایه کی سخت و ناره حهت ههیه بو بی باوه پان ، وه لیووردن و رهمه ندیش ههیه بو باوه پداران ، ژبانی دنیا جگه له خواناسی و دینداری ، تنها کالایه کی دهسخره کاره ، که واپو و هوشیار و به ناگا بن .

وه دهفرمویت : ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا لِّلْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِّنَ السَّمَآءِ فَاَخْلَطَ بِهٖ نَبَآثُ الْاَرْضِ فَاصْبَحَ هَسِیْمًا تَدْرُوهُ الرِّیْحُ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ مُّقْنِدًا ﴿٤٥﴾ اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِیْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبَاقِیٰتُ الصَّٰلِحٰتُ خَیْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَیْرًا مَّلَا ﴿٤٦﴾ ﴾ الکهف : ٤٥ - ٤٦

واته : نهی پغه مبهری خوا ﷺ وینهی ژبانی دونیا یان بو بینره وه که وهك نهو ناوه وایه که نیمه له ناسمانه وه ده بیارتین جا تیکه له به رووهك و سهوزاوی و تووی ناو زهوی ده بیت هه موو جوړه تهرزه و گزو گیایه کی هه مه جوړی پی سهوز ده بیت و زهوی ده پازینه وه ، که چی له پاش ماوه یه كه هه مووی ده بیت به پوش و په لاش و با بلاوی ده کاته وه ، وه هه میسه خوی گه وره به سهر هه موو شتیکدا به تواناو به ده سه لاته ﴿٤٥﴾ مال و مندان و جوانی ژبانی دونیا به هق نیسه کهس پی بخله تی ، به لام کرده وه چاکه کان ده میتته وه و چاکره لای خوی په روهر دگار و باشترین هیوا به بو مروفه کان که پاداشتی له سهر وهر بگرن ﴿٤٦﴾ .

وه خوی گه وره دهفرمویت : ﴿ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِی الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَّعٌ ﴿٢٦﴾ الرَّعْدُ : ٢٦ ﴾

واته : کافر و بی باوه په کان دل خوش و شادمان و له خوبایی بوون به ژبانی دنیا خو نم ژبانی دنیا بهش له چاو دواړوژدا له زهت خوشیبه کی زور کورت و که مه .

وه بهروردگار دهفرمویت : ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأْنَوْا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ یونس: ۷ - ۸

واته : بیگومان نهوانه‌ی که له‌پرۆزی دوایدا نومی‌د و هیوایان به دیداری نی‌مه نی‌یه و
له‌باتی دواپۆژ به ژبانی دنیا رازی بوون و نارام و دل‌نیان تیایداو پالیان تیادا داوه‌ته‌وه
وه نه‌وانه‌شی که له نایه‌ت و نیشانه‌کانی نی‌مه بی‌ ناگان ﴿٧﴾ جی و ری‌ی نه‌وانه ههر
همه‌وویان له دواپۆژدا ناگره به‌بو‌نه‌ی نه‌و کار و کرده‌وه نابه‌سه‌ندانه‌ی که نه‌نجامیان
داوه ﴿٨﴾ .

له‌م نایه‌تانه‌دا گه‌وره‌ترین هه‌ره‌شه هه‌یه بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که به ژبانی دنیا رازین و
نارامن پی و له نایه‌ت و نیشانه‌کانی خوای گه‌وره بی‌ ناگان و نومی‌د و هیوایان به
دواپۆژیان نه‌ماوه .

وه خوای گه‌وره به به‌دگویی و خراپه باسی نه‌و بر‌واداران ده‌کات که به‌ژبانی دنیا
رازین بۆیه ده‌فرمویت : ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَالَكُمُ إِذَا قِيلَ لَكُمُ أَنْفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْخُذْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ءَأَرْضِيْكُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ التوبة: ۳۸

واته : نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه نه‌وه چیتانه کاتیک که پیتان ده‌وتریت
بچن بۆ جیهاد و کۆشش له پیتاوی خوای گه‌وره‌دا له‌شگران و ته‌مه‌لن و خۆتان
ده‌نوسین به‌زه‌ویدا ، نایه به‌ژبانی دنیا رازین له‌بری دواپۆژ ؟ نه‌وا خۆشی و شادی و
گه‌زه‌رانی دنیا له‌چاو دواپۆژدا زۆر که‌م و بی‌ هاوتایه .

وه یتغه مبهری خوا ﷺ ده فەرمویت : ((فَوَاللّٰهِ مَا الْفَقْرُ اَخْسٰى عَلَیْكُمْ ، وَلَكِنِّيْ اَخْسٰى اَنْ تُبْسَطَ عَلَیْكُمْ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلٰی مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ، فَتَنَافَسُوْهَا كَمَا تَنَافَسُوْهَا ، وَتُلْهِیْكُمْ كَمَا اَهْلَكْتَهُمْ))^{۱۳۲} ، وَفِي لَفْظٍ لَّهُمَا : (تُلْهِیْكُمْ كَمَا اَهْلَكْتَهُمْ)^{۱۳۳} .

واته : ((سویند به خوا من له هه ژاری ناترسم که بیت به سەردانتا ، بە لکو دەترسم که خوشی و فتنە ی دنیا بکریته وه و برژیتریت به سەرتاندا هەروەك چۆن کرایه وه و رژیترای به سەر خەلکانی پیش ئیوه ، وه ئیوهش پیش برکیی بو بکەن هەروەك چۆن ئەوان کردیان ، جا به هیلاکتان بەریت و لەناوتان بەریت هەروەك وای به سەر ئەوان هینا)) . وه له دەربرینیکی تر دا هاتووە لای هەردوو پیشەوا بوخاری و موسلیم که یتغه مبهری خوا ﷺ فەرموو یه تی : سەرقال و بی ناگاتان بکات هەروەك وای به گەلانی پیش ئیوه کرد .

وه چەندین دەقی تر که زۆر و بی شومارن .

جا پێویستە بو ئەو کەسە ی که دەیهویت باوهری به هیز بیت نشه و نما بکات و پێی خوێشه باوهری پارێزراو بیت له کەم بوونه وه و لاوازی : ئەوا کۆششی نەفس و دەروونی خۆی بکات به دوور کهوتنه وه له دنیا و کاره دلگیر و سەرقالیه کانی وه زیاتر له وهش^{۱۳۴} .

جا کۆشش کردن به رامبهەر دنیا و ازهیتان له سەرقالیه کانی نایه ته جی دوا ی روانین نه بیت له دوو هو :

^{۱۳۲} البخاري (۶ : ۲۵۸ ، ۷ : ۳۲۰ - فتح) ، م مسلم (۴ : ۲۲۷۴) من حديث عمرو بن عوف رضي الله عنه .

^{۱۳۳} البخاري (۱۱ : ۲۴۳ - فتح) ، و مسلم (۴ : ۲۲۷۴) .

^{۱۳۴} پێوانه نه وه ی که ابن الجوزی نووسیویه تی له کتیی (صید الخاطر) دا (ص : ۲۵) و به دواوه له باسی نهو شتانه ی له دنیا دا زهم کراون و نهو شتانه ی که زهم نه کراون ، جا هەرچی خۆشی دنیا ههیه به نه ندازه ی خۆی خراب و زهم کراو نییه به ره هایی ، چونکه خۆای گه وه منه تی کردووه له قورئاندا به ناز و نیعمه ته کانی له چەند جیه کدا ، بهس نهوانه ی که زهم کراو و خرابن نه وه ، کاری نەفامی و نه زانی و تاوان کردن خۆ خه ریکردن به دنیا و از هیتان له دواوژ و به کار هیتانی ناز و نیعمه ته کانی دنیا له غهیری په زامه نده ی خۆای گه وه .

یه کهم : روانین له دنیاو خیرایی نهمان و فهوتان و تیکشکان و کهمی و بی نرخیکهی و ئیش و ژانی کیشمان کیشمان له سهری و به تهنگهوه چوونی و نهوانه‌ی که لهم بابەتانه‌یه له ناره‌حه‌تی و لیلی و نالۆزی و ناخۆشی .

وه کۆتایی ئەمه‌ش نهمان و دابرا‌نه له گه‌ل دوا‌ینه‌یه‌کی پر له ناخۆشی و خه‌فه‌تایی ، خوازیری دنیا هه‌میشه بی په‌ژاره نییه پێش به‌ده‌ست گه‌شتی دنیا و له‌کاتی به‌ده‌ست گه‌شتیشیدا و له‌دوای له‌ده‌ست دانیشی .

دووه‌م : روانین له دوا‌پۆژ و هاته‌که‌ی و به‌رداوامی و مانه‌وه‌که‌ی و ئه‌و شکۆ و پله‌وپایه‌یه‌ی که‌ تیایدا‌یه له‌ خیر و خۆشی و جو‌ره‌ها شتی دل‌خۆش که‌ر و جیاوازی هه‌موو جینگه‌و رینگاکانی به‌و شیوه‌یه‌یه که‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت : ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ

وَأَبْقَى﴾ (١٧) الأعلى: ١٧

واته : ژیا‌نی دوا‌پۆژ زۆر چاک‌تر و به‌رده‌وام تره‌ بۆتان له‌ دنیا .

جادوا‌و رۆژ خیر‌گه‌لیکی ته‌وا‌ی به‌رده‌وامی نه‌برا‌وه‌یه ، وه‌ئهم دونیا‌یه که‌مه‌له‌ خه‌یا‌لیکی نات‌ه‌وا و بچرا‌و و تیکشاکا‌و و پوکا‌وه‌ن .

جا کاتێک نه‌وه‌ی ئاده‌م بیریک‌رده‌وه لهم دوو هۆیه و به‌جوانی لێی روانین ، ئه‌وا رێنمویی ده‌کات بۆ فه‌زڵدانی دوا‌پۆژ نه‌برا‌وه به‌سه‌ر دنیا‌ی برا‌وه ، وه‌ گه‌وره‌ترین کۆمه‌کیش بۆ هاته‌ جێی ئەمه‌ روانینه له‌ ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و ها‌وه‌لانی (په‌زای خوا‌یا‌ن لیبیت) له‌ فره‌یا‌نی دنیا بۆ په‌شتیا‌ن و پرو و هه‌رچه‌رخانی دل‌یا‌ن لێی و دوور که‌وته‌وه‌یا‌ن و ئالوده نه‌بوونیا‌ن پت‌وه‌ی و وازه‌یتان و مه‌یل نه‌دانا‌یا‌ن بۆی ، وه‌ژیا‌نی دونیا‌یا‌ن به‌ به‌ندینه‌خانه‌ دانا‌وه نه‌ک به‌به‌هه‌شت ، بۆیه به‌ راستی وازیان لێ هێنا‌ خو ئه‌گه‌ر بیان ویستایه‌ تیایدا ده‌ستیان به‌ هه‌موو خۆشیه‌ک ده‌گه‌شت و ده‌گه‌شتن به‌ هه‌موو خوا‌سترا‌وتێک ، بی‌گومان هه‌رچی کللی گه‌نجینه‌کانی دنیا هه‌یه‌ درا به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ گێرا‌یه‌وه و نه‌یویست ، وه‌ دنیا ر‌ژا به‌سه‌ر ها‌وه‌لانی‌دا (په‌زای خوا‌یا‌ن لیبیت) نه‌وانیش به‌خشیان و دوا‌پۆژی خوا‌یا‌ن له‌به‌رامبه‌ری‌دا نه‌فرۆشت ، چونکه‌ زانیان دنیا ر‌یچکه‌ و

رېږه وی په رېښه وهیه جینگه ی مانه وه و حه وانده وه نیسه ، به لکو مالی په رېښه وهیه نه ک مالی کامه رانی ، وه زانیان که دنیا هه وری هاوینه و زوو دهره ویته وه و خه ویکي خه یال اویده و دهره ویته وه هه تا کاتی مردن و به جی هیشتنی دنیا ۱۳۵ .

ههروه ک خوی گه ورهش ده فهرمویت : ﴿ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ ﴾ الشعراء: ۲۰۵ - ۲۰۷

واته : باشه نه گهر ساله های سال بیان ژتین و موله تیان به یی نایه باوه ر ده هینن ﴿٢٠٥﴾ له پاشان نه و هه ر هه شو به لینه ی که پینان دراوه هه ر بیته لایان ﴿٢٠٦﴾ نه و خوشگوزهرانی و ته مدن در یژیه هیچ سوو دیکیان بی نابه خشیت جائیز بو موله ت بدرین ﴿٢٠٧﴾ .

وه خوی گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّرِيبَاشُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۖ ﴾ یونس: ۴۵

واته : یادی نه و روزه بکه که خوی گه وره هه موو بی باوه ر و کافره کان کزده کاته وه بو وهرگر تنی توله ی کاره کانیان نه و روزه واده زانن ته نیا ساتیک له دنیا دا ماونه ته وه له بهر سه ختی و دزواریکه ی ، وه یه کتریش ده ناسنه وه و بهر ده بنه گله یی و گازنده له یه کتری نه م به و ده لی من به بونه ی توه وام لی هات و نه م به و ده لی تاوانی تو وای له من کرد .

وه ده فهرمویت : ﴿ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ۖ ﴾ الروم: ۵۵

واته : روزه ک که قیامت به رپا ده بیت کافران و بی باوه ران سوین ده خون که به دهر له سه عاتیک نه بیت له دنیا دا نه ماونه ته وه .
وه چه ندين ده قی نایه تی تر .

^{۱۳۵} انظر (الفوائد) لابن القيم (ص : ۱۷۶ ، ۱۷۸) .

داوا له پروهردگار ده کهین که دلّه کاغمان ئاوداشت بکات به باوهر و بمان پاریزیت له
فیتنه دیار و په ناهه نه کانی دنیا .

هاوهلانی خراب

ئهوان زهره مهندترین كهسن له سه ر بى و باوه و ههلسووكهوت و رهوشى مرۆفه كان ، تىكه ل بوون و هاوهلى كردنيان هۆيه كى گهورهيه بۆ كه م بوونهوه و لاواز بوونى باوه ر .

له م بارهيه وه هاتوو له پىغه مبهروه ﷺ كه فهرموويه تى : ((الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ)) ١٣٦ .

واته : پياو له سه ر دين و ئايى هاوړى و هاوهله كهيه تى ، جا هه ر به كى ك له ئىوه بىروانىت كه هاوړىيه تى و هاوهلى كى ده كات .

وه ابن عبد البر (رهحه تى خواى لىيىت) ده فهرموىت : واتاى ئه م فهرمودهيه كه خواى گه ورهش زاناره : ئه وهيه كه به راستى مرۆفه كان ئالوده ده بن له و كرده وانهى كه له هاوهله كانى ده بىيىت ، چونكه دين نه ريت و ئالوده بوونه ، هه ر له به ر ئه مهيه كه فهرمان به نه وهى ئاده م كراوه ته نها هاوهلى كه سانىك بكات كه كارى شياو جوانيان تيا دا بىيىت ، چونكه بىگومان چا كترىن ئالوده بوون ئالوده بوونى دىنه .

هه ر له ماناى ئه م فهرمودهيه دا به ئه م شيعه رى عه دى كورى زه يد :

عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسْأَلُ وَ سَلْ عَنْ قَرِينِهِ فَكُلُّ قَرِينٍ بِالْمُقَارِنِ مُقْتَدِي

واته : پرسىار مه كه ده ربارهى مرۆفه كان به لكو بپرسه ده ربارهى هاوهلى

چونكه هه موو كه سىك چاو له هاوهله كهى ده كات .

وه ئه م شيعه رى ئه بى عه تاهيه :

مَنْ ذَا الَّذِي يَخْفَى عَلَيْكَ إِذَا نَظَرْتَ إِلَى خَدِينِهِ

واته : كى له تۆ شاره وه كاتىك روىته هاوهله كهى .

١٣٦ أخرجه أبو داود (١٣ : ١٧٩ - عون) ، والترمذي (٤ : ٥٨٩) ، و أحمد (٢ : ٢٠٣) ، و عبد بن حميد في (المنتخب من المسند) (ص : ٤١٨) ، و الحاكم (٤ : ١٧١) ، وهو حديث حسن ، كما في (السلسلة الصحيحة) للألباني (٢ : ٦٤٣) .

وینەى ئەم نمونانە زۆرە .

واتاى ئەمە ئەوھىە : كە ئىنسان تىكەلى كەسىك نەكات ھەلى نىت بو كارىك و رىنگايەك كە چاك و سوپاس كراو نەبىت ، بەلام كەسىك ترسى ئەمانەى نەبىت خراپە نىيە لە ھاوړپىتەى كردنى ^{۱۳۷} .

وہ ئەبو سولەيمانى خەطابى (رحمتى خواى لىبىت) دەفەرموئىت : پىغەمبەر ﷺ كە فەرمووئەى : ((پياو لەسەر دىنى ھاوړپىكەىتەى)) واتە : ھاوړلى كەسىك مەكە كە لە ئاين و سپاردهى رازى نەبىت ، چونكە كە ھاوړپى كەسى وات كرد ئەوا دەتات بەرەو دىن و رىنگاكەى گومرايى و ساويلكەيى نەت گرځىت بە دىنەكەتەوہ و سەر كەشى بكەيت بە نەفسى خۆت ھاوړپى كەسىك بكەيت كە دىن و رىيازى جىي رەزامەندى نەبىت .

سوفيانى كورپى عوھىنەش (رحمتى خواى لىبىت) دەفەرموئىت : گىرپراوہ تەوہ دەر بارەى ئەم فەرموودەى كە وتراوہ : بىروان لە فیرعەون ھامانى لە گەلدا بوو ، وە بىروان لە حەجاج يەزىدى كورپى ئەبى موسلىم لە گەلدا بوو كە لەخۆى خراپتر بوو وە بىروان بو سولەيمانى كورپى عەبدول مەلىك رەجائى كورپى حەبوہ ھاوړپى كرد بەھىزى كرد و پى راستى پىشاندا .

وہ وتراوہ : ھاوړپىتەى وەرگىراوہ لە خۆشەويستى دل و جىنشىنكردنى تيايدا ، ئەوئىش بەرزترىن پلەى براىەتەى ، خۆ خەلكىش لە بنچىنە و بناغەدا بىگانە بوون بەيەك ، كاتىك يەكترىان ناسى خولقەتى يەكيان گرتوو ئالوودەى يەكتر بوون و بوون بە خۆشەويستى يەكترى ، وە كاتىك كە تىكەلى يەكترى بوون ئەوا خۆشەويستى يەكترى كاتىك خۆشەويستىكە چەسپاو و زىاد بوو دەبىت بە ھاوړپى ^{۱۳۸} .

وہ وتراوہ : خەلكى وەك پۆلى كور كور وان . كە جوړە بالندەى كە - لەوہى كە دروست كراون لەسەرى لە ھاوشوہى ھەندىكيان لە ھەندىكى تريان و دووبارە

^{۱۳۷} (بهجة المجالس) (۲ : ۷۵۱) .

^{۱۳۸} (العزلة) (ص : ۵۶) .

کردنه‌وهی کرده‌وهی هه‌ندیکیان له‌لایه‌ن هه‌ندیکی تریان‌ه‌وه ، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که‌سیک که چاکه‌یه‌ک ده‌کات یاخود خراپه‌یه‌ک ئه‌وا پاداشتی به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و که‌سه هه‌یه که کاره‌که‌ی دووباره ده‌کاته‌وه جا چ چاکه بی‌ت یان خراپه ^{١٣٩} .

وه هه‌ندیک له دانا‌کان وتیانه : کۆله‌که‌ی خۆشه‌ویستی تیکه‌ل بوونه ، وه هه‌موو خۆشه‌ویستیه‌ک به‌بی تیکه‌ل بوون زوو له‌ناو ده‌چی‌ت و نامی‌ت ^{١٤٠} .

بۆچی ریگری کردن هاتوو ده‌رباره‌ی تیکه‌ل بوون و دانیشتی هاورێ و هاوه‌لی خراپ چونکه سروشتی مرقفه‌کان دروستکراوه له‌سه‌ر شوین که‌وتن و چاو لی‌کردنی ئه‌وه‌ی که هاوه‌لی ده‌کات ، جا دانیشتن له‌گه‌ل که‌سانیک که خه‌ریکی خویندن بن ناخ و ده‌روون ده‌جولیتیت و هانی ده‌دات بۆ خویندن ، وه دانیشتن له‌گه‌ل خواناسان و دنیا نه‌ویستان وا له مرقفه‌کان ده‌کات که خواناس و دنیا نه‌ویست بن ، وه دانیشتن له‌گه‌ل ئاره‌زوو بازان و بیدعه چییان مرقفه‌کان ده‌خاته ناو بیدعه و خورافات‌ه‌وه ، وه دانیشتن له‌گه‌ل دنیا ویستان ده‌روون ده‌جولیتیت بۆ به‌ته‌نگه‌وه هاتن و ویستی دنیا وه هه‌روه‌ها سه‌رجه‌م شته‌کانی تریش .

له‌به‌ر ئه‌مه‌یه پتویسته له‌سه‌ر هه‌موو که‌سیک که هاوه‌ل و هاورێیه‌ک هه‌لبژێرت له هاوه‌لیاندا تووشی سوود و خیر بی‌ت ، وه زۆر به‌ئاگا بی‌ت له هاوه‌لی و تیکه‌لی خه‌لکی خراپ .

وه هه‌ر که‌سیک بیربکاته‌وه له ژیان و بارودۆخی پشینه چاکه‌کان ئه‌مه ده‌زانیت ، وه تروندی به‌ئاگایان ده‌بینیت له هاوه‌لی خراپ هه‌ر له به‌د ره‌وشته‌کان و بیدعه چیه‌کان و جوړه‌کانی تریش له خه‌لکی خراپ ^{١٤١} .

ئه‌بو ده‌رداء (ره‌زای خوای لی‌بیت) ده‌فه‌رمویت : له ووردی و تیگه‌شتویی پیاو ئه‌وه‌یه که جیی هاتوو چۆو رۆشتن و هاتن و دۆستایه‌تی خۆی بزانی‌ت .

^{١٣٩} انظر : (الإستقامة) لابن تيمية (٢ : ٢٥٥) .

^{١٤٠} (العزلة) للخطابي (ص : ٦٢) .

^{١٤١} انظر في ذلك على سبيل المثال (العزلة) للخطابي (ص : ٥٦) وما بعدها ، و (الإبانة) لابن بطّة (٢ : ٤٣١) وما بعدها ، و غيرهما .

وه نهبو قیلابه دواى نهوهى كه نهم وتهیه له نهبو دهر دانهوه ده گیر پتهوه دهفه رمویت :

نایه ناروانی بۆ وتهى نهم شاعیره كه دهفه رمویت :

عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسْأَلْ وَأَنْصِرْ قَرِينَهُ فَإِنَّ الْقَرِينَ بِالْمُقَارِنِ يَقْتَدِي^{١٤٢}

واته : پرسیار دهربارهى خه لک مه که به لکو له هاوړیکه ی پروانه

چونکه هاوړی شوین هاوړیکه ی ده که ویت

وه نه صمه عی (ره حه تی خواى لیبت) دهرباره ی نهم شیعه دهفه رمویت : هیچ

شیعریکم نه دیوه به نه ندازه ی نهم شیعه له سوونه ت بچیت^{١٤٣} .

وه له عه بدوللای کور ی مه سهوده وه هاتووه (ره زای خواى لیبت) كه فه رموویه تی :

خه لکی هه لسه نگیتن به هاوړیکانیان چونکه ئینسان هاوړی كه سیك ده کات كه پتی

سه رسام بیت .

وه نه عمه ش (ره حه تی خواى لیبت) دهفه رمویت : هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ ره زای

خوایان لیبت : پرسیاریان دهرباره ی كه س نه ده كرد دواى سی شت : ریگه ی رۆشتن و

هاتن و هاوه لی و دۆستایه تی کردنی نه بیت له گه ل خه لکدا .

وه سوفیان (ره حه تی خواى لیبت) دهفه رمویت : هیچ شتیک نیه له پیشتر بیت له

هاوه ل و هاوړی بۆ چاکى و خرابی نه وه ی ئاده م .

وه فه تاده (ره حه تی خواى لیبت) دهفه رمویت : سویند به خوا ئیمه هیچ كه سیكمان

نه ده بینی هاوه لی هیچ كه سیك بكات جگه له هاو وینه ی خو ی نه بیت ، جا هاوه لی

پیاو چاکان بکه ن له بهنده کانی خواى گه ووره ، به لکو له گه لیبان یان هاو وینه یان بن .

وه فوضه یل (ره حه تی خواى لیبت) دهفه رمویت : بۆ باوه ردار نیه به ئاره زووی خو ی

هاوه لی چ كه سیکی بویت بیکات^{١٤٤} .

^{١٤٢} رواه ابن الأعرابي في (معجمه) برقم (١٢٧٧) ، ومن طريقه الخطابي في (العزلة) (ص : ٥٩) ، و رواه ابن بطه في (الإبانة) (٢ : ٤٣٧ ، ٤٣٩) بلفظ مقارب .

^{١٤٣} (الإبانة) لابن بطه (٢ : ٤٤٠) .

^{١٤٤} روى هذه الآثار ابن بطه في (الإبانة) (٢ : ٤٣٩ ، ٤٥٢ ، ٤٧٦ ، ٤٨٠ ، ٤٨١) .

وته دهرباره‌ی ئەم باسه له سه‌له‌فهوه (په‌حه‌تی خویان لییت) زۆره باسکردنیان زۆری ده‌وت ، بۆیه نه‌وه‌ی که بۆم پالفته کردن لیان کافیه .

جا هه‌ر که‌سێک بیر بکاته‌وه له‌و وتانه و غه‌یری نه‌وانه‌ش که باس‌مان کرد به‌راوردی خه‌لکی خراپ ده‌زانیت که چی ترسانکیه‌کی هه‌یه له‌سه‌ر ئاین و په‌وشت ، تو پیاوێک ده‌بینیت راست و چاک و داوێن پاک ، کاتێک هاوه‌لی و تیکه‌لی خه‌لی خراپ و خراپه کاری کرد نه‌ویش وه‌ک نه‌وانی لی دیت ، نه‌وه رینگای خوای گه‌وره‌یه له‌ درووست کراوه‌کانیدا ، وه هه‌روه‌ک وتراوه : هاوړی و هاوه‌ل راکیشه‌روه . (واته : گه‌ر چاک بیت نه‌وا به‌لای چاکه راکیشه‌ره گه‌ر خراپیش بیت به‌پچه‌وانه‌وه : وه‌رگیر) .

له‌سه‌ر نه‌مانه‌ی که باس‌مان کرد تیکه‌لی خه‌لکی خراپ و تاوان کار له‌ گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی که‌م بوونه‌وه‌ی باوه‌ر و لاواز بویتتی ، به‌لکو هه‌نی جار هۆکاری تیکشکان و له‌ده‌ست دانیتتی ، نه‌ویش به‌گوێره‌ی خراپی نه‌و کۆمه‌له‌یه که هاوه‌لیان ده‌کات و به‌گوێره‌ی تیکه‌ل بوونیانه .

وه له‌وه‌ی که زۆر بووه له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌دا و هاتۆته ژێر یاسای هاوه‌لیه‌وه به‌لکو زیاتر له‌ هاوه‌لیش ، دانیشته به‌دیار که‌ناڵه ئاسمانیه‌کان و سه‌رچاوه تیکده‌ر و لارولویژه‌کانه له‌ ئینته‌رنیت ، به‌شیوه‌یه‌ک دوژمنانی دین له‌ویوه داخه‌لی ناو خه‌لکه داماو و ماله‌کان بوون ، زه‌هر و فیتنه‌ی خویان هه‌لده‌گرن له‌گه‌ل بێتخری و که‌می و خراپه‌ی خۆیاندا بلاوی ده‌که‌نه‌وه ، نه‌وانه له‌پیشدا بێ توانا بوون له‌ گه‌شتن به‌ بیروبو‌چوون و هۆشی گه‌نج و لاوه تازه پینگه‌شتوه‌کان .

به‌پراستی نه‌وه‌ی جێی داخه : که‌ کو‌ر و که‌جانی موسوڵمانان دانیشن به‌ دیار نه‌و شاشه له‌ناوه‌ر و تیکشکینه‌رانه چه‌ندین سه‌عات ، به‌جوانی گوێیان بۆ بگریت و سه‌یریان بکات و نه‌وه‌یشی بۆ باس ده‌که‌ن به‌دل وه‌ری بگریت ، له‌گه‌ل پوشتنی زه‌مان و سه‌رده‌مدا بیر و بو‌چوونه پسه‌کان دزه ده‌کاته ناومان و شه‌ر و خراپه‌ش زیاد ده‌کات . جا نه‌وه‌ی که پێویسته له‌سه‌ر موسوڵمان : نه‌ویه که ناخ و ده‌روون و ماله‌که‌ی بپاریزیت له‌و ویسته تیکده‌ر و رینگا شه‌رو خراپانه ، ئەم کاره له‌ کۆتای سامناکی و

ترسناکیدایه ، پارێزهریش تهنها خوای گهورهیه ، وه ههر کهسیکیش دهست بگریت به بهرنامهی خوای گهوره وه نه وه پێنوویی کراوه بۆ پێگای راست .

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لَنَا دِينَنَا هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِنَا ، وَأَصْلِحْ لَنَا دُنْيَانَا الَّتِي فِيهَا مَعَاشُنَا ، وَأَصْلِحْ لَنَا آخِرَتَنَا الَّتِي فِيهَا مَعَادُنَا ، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لَنَا فِي كُلِّ خَيْرٍ ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لَنَا مِنْ كُلِّ شَرٍّ .

له کۆتايدا :-

ئه مه چهند دێرێکی پێرۆزه له هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهڕ و کهم بوونه وهی ، کۆمکردۆته وه بۆت برای خوشه وستم ، له چهند جینگاو سه رچاوهی جیاواز ، بۆ چاو رۆشنی و وریایی .

داوای موفهقی و دامه زراوی له خوای گهوره ده کهم بۆ هه موو لایهک .
وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَ صَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ وَبَارَكَ وَأَنْعَمَ عَلَى عَبْدِهِ
وَرَسُولِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .

﴿ پیرست ﴾

ژ	بابەت	لاپەرە
۱.	پیشەکی وەرگیر	۵
۲.	پیشەکی دانەر بۆ چاپی یەكەم	۷
۳.	هۆکارەکانی زیاد بوونی باوەر	۱۲
۴.	هۆکاری یەكەم : فیربوونی زانستی بەسوود	۱۳
۵.	خوێندنەوێ قورئانی پیرۆز و بیرلێکردنەوێ	۲۸
۶.	ناسینی ناوێ جوانەکانی خوای گەرەو و صیفاتە بەرزەکانی	۴۵
۷.	بیرکردنەوێ لە ژبانی پیغمبەری بەرپەر ﷺ	۵۵
۸.	بیرکردنەوێ لە جوانییەکانی ئایینی ئیسلام	۶۴
۹.	خوێندنەوێ ژبانی پیشینەیی ئەم ئومەتە	۶۸
۱۰.	هۆکاری دووهم : بیرکردنەوێ لە نیشانە گەردوونەکانی پەرورەدگار	۷۲
۱۱.	هۆکاری سییەم : کۆششکردن لە کردەوێ چاکەکاندا	۸۲
۱۲.	هۆکارەکانی کەم بوونەوێ باوەر	۱۰۵
۱۳.	هۆکارە ناوێکیەکان	۱۱۰
۱۴.	هۆکاری یەكەم : نەفامی کە دژی زانستە	۱۱۰
۱۵.	هۆکاری دووهم : بێ ئاگایی و پشت هەڵکردن و بیرچوونەوێ	۱۱۷
۱۶.	هۆکاری سییەم : لاساری کردن و ئەنجامدانی تاوان	۱۲۳
۱۷.	هۆکاری چوارەم : دەروونی فەرمانکەر بە خراپە	۱۳۲
۱۸.	هۆکارە دەرهکیەکان	۱۳۸
۱۹.	یەكەم : شەیتان	۱۳۸
۲۰.	دووهم : دنیا و ئالودە بوون بە فیتنەکانی	۱۴۳

۱۵۰	سیبم : هاوہلانی خراپ	.۲۱
۱۵۶	پیڑست	.۲۲

سو پاس بۆ پروہردگاری جیہانیان
تہواو بوو

هۆکارهکانی زیاد بوون و کهم بوونی باوهپ، چه‌ندین
سوودو قازانجی زۆر و چپو پری هه‌یه، به‌لکو پێویستی زۆره
بۆ ناسینیان و بایه‌خ پێدانیان و شاره‌زابوونیان و ناساندنیان،
چونکه باوهپ به‌پاستی ته‌واویه‌تی به‌نده‌یه و پێگه‌ی نه‌جات و
سه‌رفرازییه‌تی، هه‌ر به باوهپ پله‌وپایه‌ی له دنیاو دواپۆژدا
به‌رز ده‌بیته‌وه و هۆکارو پێگه‌ی هه‌موو چاکه‌یه‌که له ئیستاو
داها‌تووشدا، بۆیه باوهپ نه‌ده‌ست ده‌که‌وێت و نه به‌هێزو پته‌وو
ته‌واو ده‌بی‌ت، ته‌نها به ناسینی پێگا و هۆکاره‌کانی نه‌بی‌ت.

www.iqra.ahlamontada.com

لکټب (کوردی ، عربي ، فارسي)